

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน ประกอบกับการบูรณาการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกกระทรวงเพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง จึงได้จัดทำ ร่างแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท ภายใต้ยุทธศาสตร์ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล นโยบาย กระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งนโยบายของปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของประเทศไทยในปัจจุบัน รวมถึงการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง เพื่อนำไปกำหนดเป็นทิศทางและแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน ถูกต้อง และสมบูรณ์

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ร่างแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จะเป็นประโยชน์ต่อการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบาย รวมทั้งมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมในจังหวัดอ่างทอง มุ่งสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ และให้เกิดการปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรม ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย ‘หัว’ และ ‘ใจ’ (MIND) ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม ต่อไป

คณะผู้จัดทำ

กลุ่มนโยบายและแผนงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง

พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

๑

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ

๒

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๒

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (ที่เกี่ยวข้อง)

๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

๒

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

๓

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๓

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๔

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

๔

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของ ร่าง แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง

๕

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๙

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา
อุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๖

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๖

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๑๗

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๖๗

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๘๐

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

๘๐

๓.๒.๒ พันธกิจ

๘๐

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๘๐

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด: ๑ โครงการ)

๘๓

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัตินโยบาย ออ. แผนปฏิบัตินโยบาย สปอ.

๑๐๒

และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

ร่าง แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการกำหนดทิศทาง และแนวทางการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และภารกิจขององค์กรในการขับเคลื่อนและบูรณาการ นโยบาย แผนงาน โครงการ ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถทางการแข่งขัน สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และมีการเติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดย ร่าง แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ มีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม รวมถึงนโยบายระดับประเทศ ซึ่งต้องสอดคล้องกับ ๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ๒. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ๔. แผนความมั่นคง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ ๕. นโยบายในระดับกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิดแผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ ตลอดจนสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของประเทศ รวมถึง การวิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดอ่างทอง (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาส และอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา ในร่าง แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน อีกทั้งการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่า และมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลก โดยการพัฒนาระบบสนับสนุน ทั้งในด้านกฎหมายและกฎระเบียบการอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ และการบูรณาการนโยบาย/แผนงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจอุตสาหกรรม เพื่อนำไปกำหนดทิศทางและแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม

นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม นายวราวุธ ศิลปะอาชา ใช้หลักการและกลไกการบริหารจัดการ ๔ เสาหลัก (๔ Pillars)

๑. หลักการบริหารกระทรวงอุตสาหกรรม "อุตสาหกรรมหนึ่งเดียว" (One MIND): บูรณาการทุกกรมและส่วนราชการในสังกัดให้ทำงานร่วมกันอย่างมีเอกภาพ ทั้งด้านการสื่อสาร การบริหารจัดการ และการขับเคลื่อนนโยบาย โดยมุ่งเน้นการใช้ฐานข้อมูลร่วมกัน และแบ่งปันทรัพยากร (งบประมาณและบุคลากร) ร่วมกันเพื่อประสิทธิภาพสูงสุด

๒. การบริหารจัดการ ๔ เสาหลัก (๔ Pillars)

๑) การรับฟังเสียงประชาชน (People Engagement): รับฟังปัญหาและความ ต้องการของประชาชน เพื่อเร่งแก้ไขความเดือดร้อนเปิด "ช่องทางเดียว" (Single Channel) เพื่อความ สะดวก รวดเร็วพร้อมระบบติดตาม

ผล และจัดทำรายงานสรุปการร้องเรียนประจำทุกเดือน

๒) การปรับกระบวนการและกฎหมาย (Legal Reform / ราชการทันใจ):

- เป้าหมาย: เพิ่มประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ลดต้นทุนและระยะเวลาในการ ทำงานของประชาชน และผู้ประกอบการ มุ่งเป้าตามมาตรฐาน OECD

- การดำเนินงาน: ปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน เช่น การ พิจารณา ร่าง พ.ร.บ. กากอุตสาหกรรม และ ร่าง พ.ร.บ.โรงงานฉบับใหม่, ปรับปรุงระเบียบรองรับโครงการ EEC และแก้ไขกฎหมายการจัดการกากขยะและสิ่งแวดล้อมรอบโรงงาน

- กลไก: ตั้งคณะทำงานกฎหมายประชุมทุกสัปดาห์ และรายงานความก้าวหน้า ต่อรัฐมนตรีและที่ประชุมผู้บริหารทุกเดือน

๓) การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล (Policy Execution): ขับเคลื่อนอุตสาหกรรม เป้าหมายแห่งอนาคต และอุตสาหกรรมยุคใหม่

๔) ความมุ่งมั่นของรัฐมนตรี (Minister's Passion): บูรณาการมิติการพัฒนา เทคโนโลยี และความยั่งยืน

เพื่อนำไปสู่ “อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่กับชุมชน” โดย “ปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่” พร้อมกับการผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของ “ชุมชนรักโรงงาน โรงงานรักชุมชน และสร้างการกระจายรายได้สู่ชุมชน” เพื่อให้อุตสาหกรรมอยู่คู่กับสังคม/ชุมชนอย่างเปี่ยมมิตร และยกระดับเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยกรอบความคิดและทิศทางการทำงาน MIND กล่าวคือ การปรับอุตสาหกรรมเข้าสู่วิถีใหม่ โดยให้ความสำคัญในการยกระดับทุกองค์ประกอบของภาคอุตสาหกรรมควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วย “หัว” และ “ใจ” ของคนกระทรวงอุตสาหกรรม

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน

๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

๒.๒ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกกระดับมาตรฐานการผลิต ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ใหม่มูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบ

ความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

- เป้าหมายที่ ๑: ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศสาขาเกษตร
ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

๒) แผนย่อยของแผนแม่บทฯ เกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยง ไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทาน ให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่างและเพิ่มมูลค่า ในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรม การแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูง ที่มีคุณภาพเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการกระบวนการผลิต หลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตาม ผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้า และการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์
เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ

เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป การปฏิรูปด้านที่ ๑

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ ๑หารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการกำหนดแนวทางการขับเคลื่อน

ขั้นตอนที่ ๒ ผลักดันให้เกิดงบประมาณแผนงานบูรณาการด้านปฏิรูปการเกษตร

ขั้นตอนที่ ๓ ให้มีคณะกรรมการ/อนุกรรมการ หรือคณะทำงานร่วมระหว่างคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ ประเด็นปฏิรูปด้านการเกษตรที่ได้ตั้งไว้

ขั้นตอนที่ ๔ คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจประชุมร่วมกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบเพื่อผลักดันการขับเคลื่อนและติดตามความก้าวหน้า

๓) กิจกรรม

ดำเนินงานตามขั้นตอน

๔) เป้าหมายกิจกรรม

ยกระดับรายได้ภาคการเกษตร อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชีวภาพ

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๒) องค์กรประกอบที่ ๑ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหารและความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติราชการมีความสอดคล้อง ด้านการสร้างความเป้นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่ม โอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการ พัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๔) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อมของทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อใช้สำหรับการระดมทรัพยากรในกรณีที่ประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

๕) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคาม และวิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อการบริหารจัดการเมื่อประเทศเผชิญกับปัญหาภัยคุกคาม หรือ วิกฤตการณ์ระดับชาติ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิรูปราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิรูปการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดย กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง/กลุ่มจังหวัด

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของ ร่าง แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

จังหวัดอ่างทอง ยังคงมีประเด็นความท้าทายการพัฒนาหลายมิติทั้ง ๑. มิติทางเศรษฐกิจ ที่โครงสร้างเศรษฐกิจยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอย่างเต็มที่ ผลผลิตการผลิตของภาคบริการและภาคเกษตรยังอยู่ในระดับต่ำ คุณภาพและสมรรถนะของแรงงานที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของจังหวัด ๒. มิติทางสังคม ที่การยกระดับรายได้ของประชาชน การแก้ปัญหาด้านความยากจนและความเหลื่อมล้ำ การพัฒนาคุณภาพการให้บริการและการขยายโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะยังคงมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาต่อไปได้ ๓. มิติทางสิ่งแวดล้อม ที่การฟื้นฟูและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังเป็นประเด็นสำคัญสำหรับการพัฒนาจังหวัดอ่างทองอย่างยั่งยืน และ ๔. มิติของการบริหารจัดการภาครัฐ ที่ยังขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองความต้องการในการแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ยังมีสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงและประชากรสูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ความท้าทายใหม่ ๆ ซึ่งมาจากการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทั้งด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ การเชื่อมโยงกัน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศ ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวจะก่อให้เกิดความท้าทายในการพัฒนาจังหวัดอ่างทองทั้งในมิติความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ดังนั้น จังหวัดอ่างทอง จำเป็นต้องมีการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่รอบคอบและครอบคลุม เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัดให้เจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนต่อไป

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของ ร่างแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑. ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

๑.๑. สภาพภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศจังหวัดอ่างทอง โดยทั่วไปเป็นพื้นที่ราบลุ่ม ลักษณะคล้ายอ่างไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้ ดินเป็นดินเหนียวปนทราย พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะแก่การทำนาข้าว ทำไร่ และทำสวน มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน ๒ สาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำน้อย

โดยแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านจังหวัดอ่างทองจากทิศเหนือไปทิศใต้ ระยะทางยาวประมาณ ๔๐ กิโลเมตร ซึ่งกระแสน้ำจะไหลผ่านอำเภอกำแพงแสน อำเภอบางระจัน อำเภอบางบาล และอำเภอบางซ้าย จังหวัดสิงห์บุรี และผ่านพื้นที่อำเภอไชโย อำเภอเมืองอ่างทอง และอำเภอบางบาล จากนั้นไหลเข้าสู่เขตท้องที่อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ส่วนแม่น้ำน้อยเป็นแม่น้ำที่แยกจากแม่น้ำเจ้าพระยา ผ่านจังหวัดอ่างทอง จากทิศตะวันออกไปทิศใต้ ไหลผ่านจังหวัดชัยนาท จังหวัดสิงห์บุรี และผ่านเข้าเขตจังหวัดอ่างทอง ที่ตำบลคลองครัก อำเภอฟาร์มวังทอง ไหลผ่าน

อำเภอวิเศษชัยชาญ แล้วไหลออกจากจังหวัดอ่างทอง ที่ตำบลหลักแก้ว อำเภอวิเศษชัยชาญ แล้วเข้าสู่พื้นที่อำเภอผักไห่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อไป รวมระยะทางที่ไหลผ่านจังหวัดอ่างทอง ประมาณ ๕๐ กิโลเมตรนอกจากนี้ ยังพบว่าจังหวัดอ่างทอง ยังมีคลองธรรมชาติและคลองที่ได้ทำการขุดขึ้น อีกหลายสายเชื่อมโยงระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อยเพื่อการเกษตร และ อุปโภคบริโภค รวมถึงเพื่อการระบายน้ำ

๑) ขนาดและพื้นที่

มีพื้นที่ของจังหวัดประมาณ ๙๖๘.๓๗๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๐๕,๒๓๒.๕๐ ไร่

๒) ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดอ่างทองตั้งอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ประกอบด้วย ๖ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสระบุรี จังหวัดสิงห์บุรี และจังหวัดอ่างทอง ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ ๑๐๘ กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับอำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม อำเภอท่าช้าง อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี

ทิศตะวันออก ติดกับอำเภอบางปะหัน อำเภอมหาราช อำเภอบ้านแพรก

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอำเภอท่าเรือ จังหวัดลพบุรี

ทิศใต้ ติดกับอำเภอผักไห่ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก ติดกับอำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอศรีประจันต์ อำเภอสามชุก

อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี

แผนภาพ

แสดงอาณาเขตของจังหวัดอ่างทอง

๓) การคมนาคม

พิจารณาลักษณะของข้อมูลการคมนาคมในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง พบว่า สามารถเดินทางได้ทั้งทางบกและทางน้ำ การคมนาคมทางบกเดินทางโดยรถยนต์ ได้ ๓ เส้นทาง ดังนี้

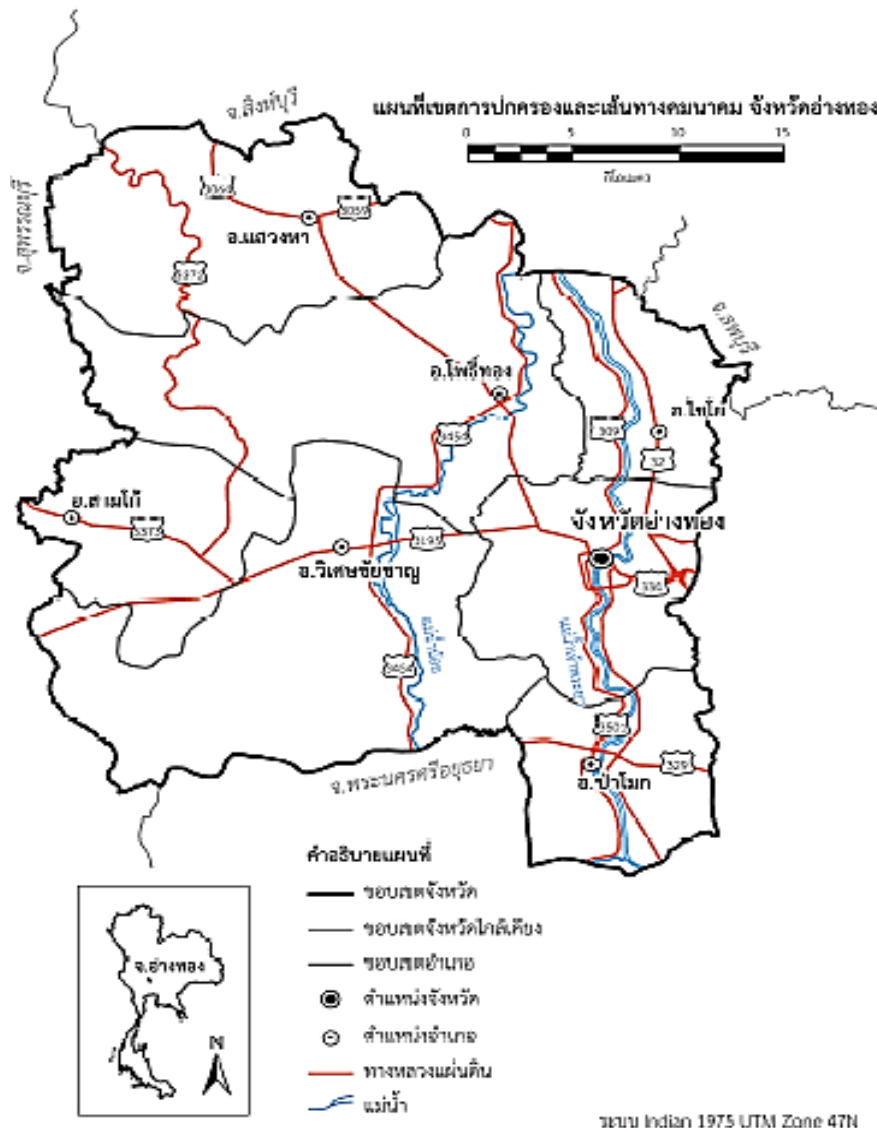
เส้นทางที่ ๑ เส้นทาง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) จากกรุงเทพมหานคร แยกเข้าเส้นทาง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (บางปะอิน - พุทธะคีรี) ผ่านอำเภอบางปะอิน - บางปะหัน - อยุธยา - อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๐๕ กิโลเมตร เป็นระยะทางที่ใกล้ที่สุด

เส้นทางที่ ๒ เส้นทางตัดใหม่ข้ามสะพานสมเด็จพระปิ่นเกล้า - ตลิ่งชัน เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๐ (บางบัวทอง - ชัยนาท) ผ่านจังหวัดนนทบุรี - ปทุมธานี - อยุธยา - สุพรรณบุรี - อ่างทอง รวมระยะทางประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๓ เส้นทางกรุงเทพมหานคร-ปทุมธานี ผ่านอำเภอปากเกร็ด เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑๑ ผ่านอำเภอบางไทร-อำเภอเสนา-อยุธยา จากนั้นใช้เส้นทาง ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๙ (วังน้อย - สิงห์บุรี) เข้าอำเภอป่าโมก - อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๔๐ กิโลเมตร

นอกจากนี้ ยังพบว่า การคมนาคมทางน้ำนั้นยังสามารถใช้ได้ ๒ เส้นทาง คือแม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำน้อย

แผนภาพแสดงเส้นทางคมนาคมของจังหวัดอ่างทองจำแนกตามเขตการปกครอง

๔) เขตการปกครอง

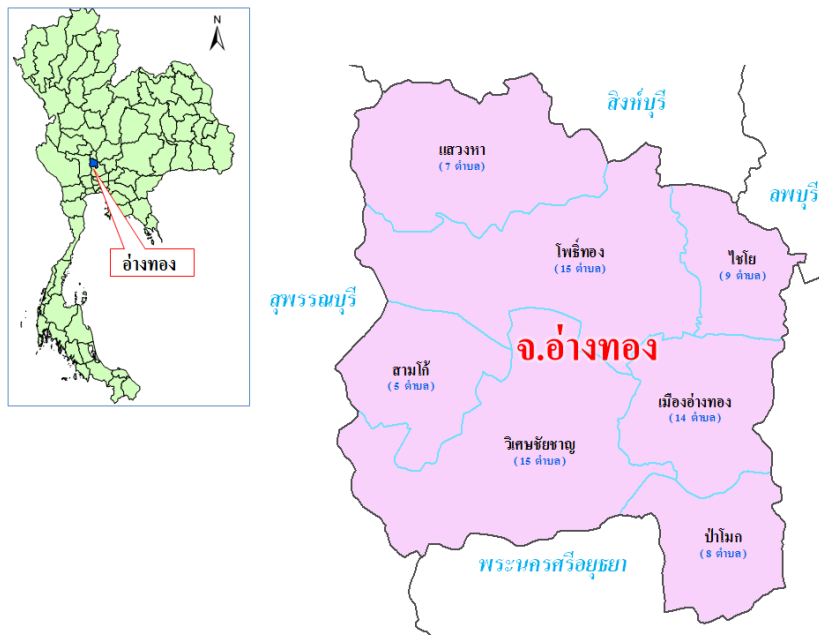
แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ ๗๓ ตำบล ๕๑๓ หมู่บ้าน มีราชการบริหารส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย ส่วนราชการประจำจังหวัด จำนวน ๓๒ ส่วนราชการ ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอไชโย อำเภอป่าโมก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา อำเภอวิเศษชัยชาญ และอำเภอสามโก้ ราชการบริหารส่วนกลาง ประกอบด้วย ๔๑ ส่วนราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ๑๑ หน่วยงาน และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๐ แห่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ๔๓ แห่ง

ตารางแสดงลักษณะของเขตการปกครองและพื้นที่จำแนกตามรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๖

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ลักษณะของเขตการปกครอง			
		ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล	อบต.
เมืองอ่างทอง	๑๐๒.๘๔๖	๑๔	๘๑	๓	๘
วิเศษชัยชาญ	๒๒๔.๗๐๒	๑๕	๑๒๖	๗	๙
โพธิ์ทอง	๒๑๙.๔๑๔	๑๕	๑๑๐	๕	๙
ป่าโมก	๘๐.๘๕๔	๘	๔๗	๑	๖
ไชโย	๗๒.๓๒๖	๙	๕๑	๒	๓
แสวงหา	๑๘๑.๓๔๑	๗	๖๑	๒	๖
สามโก้	๘๖.๘๘๙	๕	๓๗	๑	๒
รวม	๙๖๘.๓๗๒	๗๓	๕๑๓	๒๑	๔๓

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดอ่างทอง

แผนภาพแสดงอาณาเขตของจังหวัดอ่างทอง จำแนกตามอำเภอและตำบล

๕) จำนวนครัวเรือน

จังหวัดอ่างทอง มีประชากร ๒๖๙,๘๘๗ คน เป็นชาย ๑๒๗,๙๘๑ คน เป็นหญิง ๑๓๙,๙๐๖ คน และมีจำนวนครัวเรือน ๑๐๕,๘๙๐ ครัวเรือน โดยมีขนาดของครัวเรือนประมาณ ๒.๕๓ คนต่อครัวเรือน ซึ่งครอบครัวเดี่ยว คือ ครอบครัวที่ประกอบด้วยบุคคลที่ใช้ชีวิตร่วมกัน ฉะนั้นสามีภริยาอาจมีหรือไม่มีบุตร พ่อหรือแม่อยู่กับบุตร หรือพี่น้องหรือญาติไม่เกินสองรุ่นใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน

ตารางแสดงประชากรและครัวเรือนจำแนกตามอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๘

หน่วย:คน

อำเภอ	ลักษณะของประชากรและครัวเรือน			
	รวม	ชาย	หญิง	ครัวเรือน
เมืองอ่างทอง	๕๔,๒๗๑	๒๕,๖๗๕	๒๘,๕๙๖	๒๔,๗๐๐
ไชโย	๒๑,๙๐๗	๑๐,๕๘๔	๑๑,๓๒๓	๗,๙๘๒
ป่าโมก	๒๖,๗๑๑	๑๒,๖๘๒	๑๔,๐๒๙	๑๐,๖๖๙
โพธิ์ทอง	๕๐,๙๐๕	๒๔,๒๐๑	๒๖,๗๐๔	๑๘,๘๘๔
แสวงหา	๓๓,๐๔๔	๑๖,๐๘๙	๑๖,๙๕๕	๑๑,๘๕๕
วิเศษชัยชาญ	๖๒,๔๗๖	๒๙,๘๓๓	๓๒,๖๔๓	๒๕,๐๗๘
สามโก้	๑๘,๕๘๓	๘,๙๑๗	๙,๖๖๖	๖,๖๓๗
รวม	๒๖๗,๘๙๗	๑๒๗,๙๘๑	๑๓๙,๙๑๖	๑๐๕,๘๙๐

สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง (ข้อมูล ณ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๘)

ตารางแสดงจำนวนประชากร และพื้นที่จำแนกตามสัดส่วนของความหนาแน่นเป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๘

อำเภอ	จำนวนประชากร/๒ (คน)	ความหนาแน่น (คน/ตร.กม.)	พื้นที่ (ตร.กม.)
เมืองอ่างทอง	๕๔,๒๗๑	๕๒๗.๖๙	๑๐๒.๘๔๖
ไชโย	๒๑,๙๐๗	๓๐๒.๘๙	๗๒.๓๒๖
ป่าโมก	๒๖,๗๑๑	๓๓๐.๓๖	๘๐.๘๕๔
โพธิ์ทอง	๕๐,๙๐๕	๒๓๒.๐๐	๒๑๙.๔๑๔
แสวงหา	๓๓,๐๔๔	๑๘๒.๒๒	๑๘๑.๓๔๑
วิเศษชัยชาญ	๖๒,๔๗๖	๒๗๘.๐๔	๒๒๔.๗๐๒
สามโก้	๑๘,๕๘๓	๒๑๓.๘๗	๘๖.๘๘๙
รวม	๒๖๗,๘๙๗	๒๗๖.๖๕	๙๖๘.๓๗๒

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง (ข้อมูล ณ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๘) จำนวนประชากร/๒: ไม่รวมประชากรแฝง

พิจารณาจำนวนประชากรในแต่ละอำเภอต่อพื้นที่ ๑ ตารางกิโลเมตร เป็นรายอำเภอพบว่า อำเภอเมืองอ่างทอง มีประชากรหนาแน่นมากที่สุด เท่ากับ ๕๒๗.๖๙ (คนต่อตารางกิโลเมตร) รองลงมาอำเภอป่าโมก มีจำนวนขนาดของความหนาแน่นเท่ากับ ๓๓๐.๓๖ (คนต่อตารางกิโลเมตร) อันดับถัดมาอำเภอไชโย ประชากร หนาแน่นเท่ากับ ๓๐๒.๘๙ (คนต่อตารางกิโลเมตร) อำเภอวิเศษชัยชาญ มีความหนาแน่นประชากรเท่ากับ ๒๗๘.๐๔ (คนต่อตารางกิโลเมตร) อำเภอโพธิ์ทองและอำเภอสามโก้ มีขนาดความหนาแน่นของประชากรที่ใกล้เคียงกันเท่ากับ ๒๓๒.๐๐ และ ๒๑๓.๘๗ (คนต่อตารางกิโลเมตร) ตามลำดับ โดยอำเภอแสวงหา มีขนาดของความหนาแน่นน้อยที่สุดคือ มีความหนาแน่นของประชากรเท่ากับ ๑๘๒.๒๒ (คนต่อตารางกิโลเมตร)

๑.๒ สภาพภูมิอากาศ

เนื่องจากจังหวัดอ่างทอง ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ร้อนชื้น ดังนั้น ภูมิอากาศจึงเป็นแบบฝนเมืองร้อน โดยได้รับอิทธิพลจากลมบกลมทะเลและมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านทำให้สามารถแบ่งฤดูกาลออกได้ ๓ ฤดู คือ

๑) ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนที่มีคุณสมบัติเย็นและแห้ง จะแผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทย ในช่วงนี้ แต่เนื่องจากจังหวัดอ่างทองอยู่ในภาคกลาง อิทธิพลของบริเวณความกดอากาศสูงจาก ประเทศจีนที่แผ่ลงมาปกคลุมในช่วงฤดูหนาวจะช้ากว่าภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีอากาศ หนาวเย็นช้ากว่าสองภาคดังกล่าว โดยเริ่มมีอากาศหนาวเย็นประมาณกลางเดือนพฤศจิกายน เป็นต้นไป ซึ่งอากาศหนาวที่สุดจะอยู่ระหว่างเดือนธันวาคมและเดือนมกราคม

๒) ฤดูร้อน เริ่มเมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือสิ้นสุดลง คือประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือน พฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงว่างจากลมมรสุม ลมที่พัดปกคลุมจะเปลี่ยนเป็นลมใต้หรือลมตะวันออกเฉียงใต้ และจะมี หย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อนปกคลุมประเทศไทยตอนบน ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป และมีฝนตกฟ้าคะนองได้เป็นบางแห่ง โดยจะมีอากาศร้อนจัดในช่วงเดือนเมษายน

๓) ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย ร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องฝนที่พัดผ่านบริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพาดผ่าน บริเวณภาคกลางและภาคเหนือเป็นลำดับ ในระยะนี้ทำให้มีฝนตกชุกขึ้นตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป เดือนกันยายนเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกมากที่สุดในรอบปีและเป็นช่วงที่มีความชื้นสูง

อุณหภูมิ

จังหวัดอ่างทอง เป็นจังหวัดในภาคกลางและมีอุณหภูมิค่อนข้างสูง จึงมีอากาศร้อนอบอ้าวในฤดูร้อน ส่วนในฤดูหนาวไม่หนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปีประมาณ ๒๘ - ๓๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ยประมาณ ๒๒ - ๒๖ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ยประมาณ ๓๒ - ๓๔ องศาเซลเซียส เดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนจัดในรอบปี ส่วนฤดูหนาวอากาศจะหนาวที่สุดในเดือนธันวาคม

ฝน

ฝนที่ตกในจังหวัดอ่างทองมีปริมาณฝนเฉลี่ยทั้งปีอยู่ในเกณฑ์น้อย ซึ่งเป็นฝนที่เกิดในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงฤดูฝนเป็นส่วนใหญ่ และบางปีในช่วงฤดูฝนนี้อาจมีพายุดีเปรสชันผ่านเข้ามาในบริเวณจังหวัดอ่างทองหรือใกล้เคียงทำให้ฝนตกเพิ่มขึ้นอีกปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๗๐๐ - ๑,๓๐๐ มิลลิเมตร และมีจำนวนวันฝนตกเฉลี่ยในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมาประมาณ ๑๐๒ วัน

พายุหมุนเขตร้อน

พายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนผ่านเข้ามาในบริเวณภาคกลางและจังหวัดอ่างทอง ส่วนใหญ่เป็นพายุดีเปรสชันที่อ่อนกำลังลงจากพายุโซนร้อนและมีความรุนแรงไม่มากนัก แต่อาจส่งผลให้มีฝนตกหนักและเกิดน้ำท่วมบางพื้นที่ รวมถึงเกิดความเสียหายต่อสาธารณูปโภคต่าง ๆ ได้

ที่ตั้งสถานีอุตุนิยมวิทยาในจังหวัดอ่างทอง เนื่องจากจังหวัดอ่างทองไม่มีสถานีอุตุนิยมวิทยา จึงใช้ข้อมูลของสถานีอุตุนิยมวิทยาสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นสถานีใกล้เคียงเป็นข้อมูลอ้างอิงในการสรุปลักษณะภูมิอากาศทั่วไปของสภาพอากาศ

ตารางแสดงอุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ และปริมาณฝน พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๗

ปี	อุณหภูมิ		ความชื้นสัมพัทธ์		ปริมาณฝน	จำนวนวันที่ฝนตก
	เฉลี่ยสูงสุด	เฉลี่ยต่ำสุด	เฉลี่ยสูงสุด	เฉลี่ยต่ำสุด		
๒๕๕๘	๔๐.๗๐	๑๖.๒๐	๙๙.๐๐	๒๘.๐๐	๙๖๐.๖๐	๘๗
๒๕๕๙	๔๒.๒๐	๑๓.๕๐	๙๙.๐๐	๒๑.๐๐	๑,๐๙๐.๙๐	๘๕
๒๕๖๐	๔๐.๓๐	๑๔.๔๐	๙๙.๐๐	๒๙.๐๐	๑,๓๗๕.๖๐	๑๑๐
๒๕๖๑	๓๙.๖๐	๑๖.๔๐	๙๙.๐๐	๓๕.๐๐	๙๐๑.๙๐	๑๐๑
๒๕๖๒	๔๑.๐๐	๑๕.๓๐	๙๙.๐๐	๒๓.๐๐	๕๑๓.๘๐	๗๘
๒๕๖๓	๔๐.๙๐	๑๗.๓๐	๙๙.๐๐	๒๐.๐๐	๘๕๐.๘๐	๗๙
๒๕๖๔	๓๙.๖๐	๑๔.๘๐	๙๙.๐๐	๓๐.๐๐	๑,๑๗๗.๑๐	๑๑๓
๒๕๖๕	๓๖.๖๐	๑๗.๕๐	๙๙.๐๐	๓๐.๐๐	๑,๓๖๖.๗๐	๑๒๖
๒๕๖๖	๔๑.๗๐	๑๖.๕๐	๑๐๐.๐๐	๒๔.๐๐	๕๕๔.๐	๙๒
๒๕๖๗	๔๒.๕๐	๑๘.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๓.๐๐	๙๕๗.๑	๙๙

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาสุพรรณบุรี ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๘

๑.๓ สภาพป่าไม้

การใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครอง จำแนกเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน และของส่วนราชการต่าง ๆ ทำให้จังหวัดอ่างทองไม่มี สภาพภูมิพฤษฯ พื้นที่ป่าไม้ สวนรุกชชาติ อุทยาน วนอุทยาน รวมทั้งพืชพันธุ์ป่าไม้ชนิดต่าง ๆ

๑.๔ สภาพแหล่งน้ำ

จากสภาพทางภูมิอุทกของจังหวัดอ่างทอง เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ลักษณะคล้ายอ่างไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้ มีแม่น้ำสำคัญไหลผ่าน ๒ สาย ได้แก่

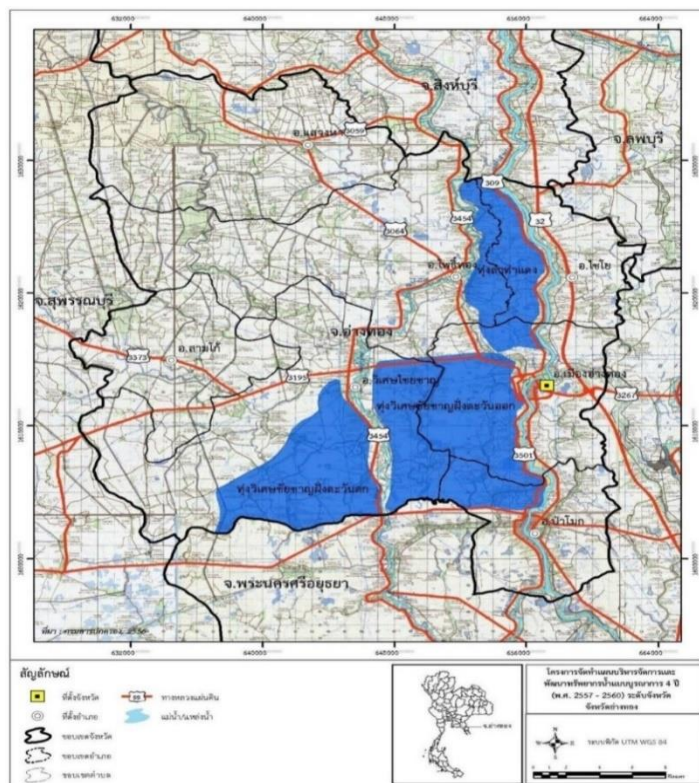
๑) แม่น้ำเจ้าพระยา เป็นแม่น้ำสายหลักเข้าสู่จังหวัดอ่างทองที่ อำเภอไชโย แล้วไหลจากทิศเหนือไปทิศใต้ โดยผ่านอำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอป่าโมก เป็นระยะทางยาวประมาณ ๔๐ กิโลเมตร แต่ไม่สามารถนำมาใช้เพื่อการเกษตรได้ ใช้เพียงเพื่อการอุปโภคและบริโภคเท่านั้น

๒) แม่น้ำน้อย เป็นลำน้ำธรรมชาติ รับน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาเหนือเขื่อนเจ้าพระยาไหลผ่านพื้นที่ จังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี เข้าสู่จังหวัดอ่างทอง ที่ตำบลลองครักษ์ อำเภوپัตถิ์ทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ รวมระยะทางที่ ไหลผ่านจังหวัดอ่างทอง ประมาณ ๕๐ กิโลเมตร ถือเป็นแหล่งน้ำสำคัญเพื่อการเกษตรและการอุปโภค-บริโภค ในเขตอำเภوپัตถิ์ทอง และอำเภอวิเศษชัยชาญ เนื่องจากสามารถควบคุมระดับน้ำให้อยู่เต็มฝั่งพร้อมที่จะนำน้ำมาสู่ พื้นที่การเกษตรได้โดยสะดวก

นอกจากนี้ ยังมี แหล่งน้ำ ประเภท ห้วย หนอง คลอง สระ และบึง มีอยู่กระจัด กระจายทั่วไป ดังนี้

- มีหัวย จำนวน ๗ แห่ง
- มีหนอง จำนวน ๗๖ แห่ง
- มีคลอง จำนวน ๖๒ แห่ง
- มีสระ จำนวน ๘๗ แห่ง
- มีบึง จำนวน ๒๘ แห่ง

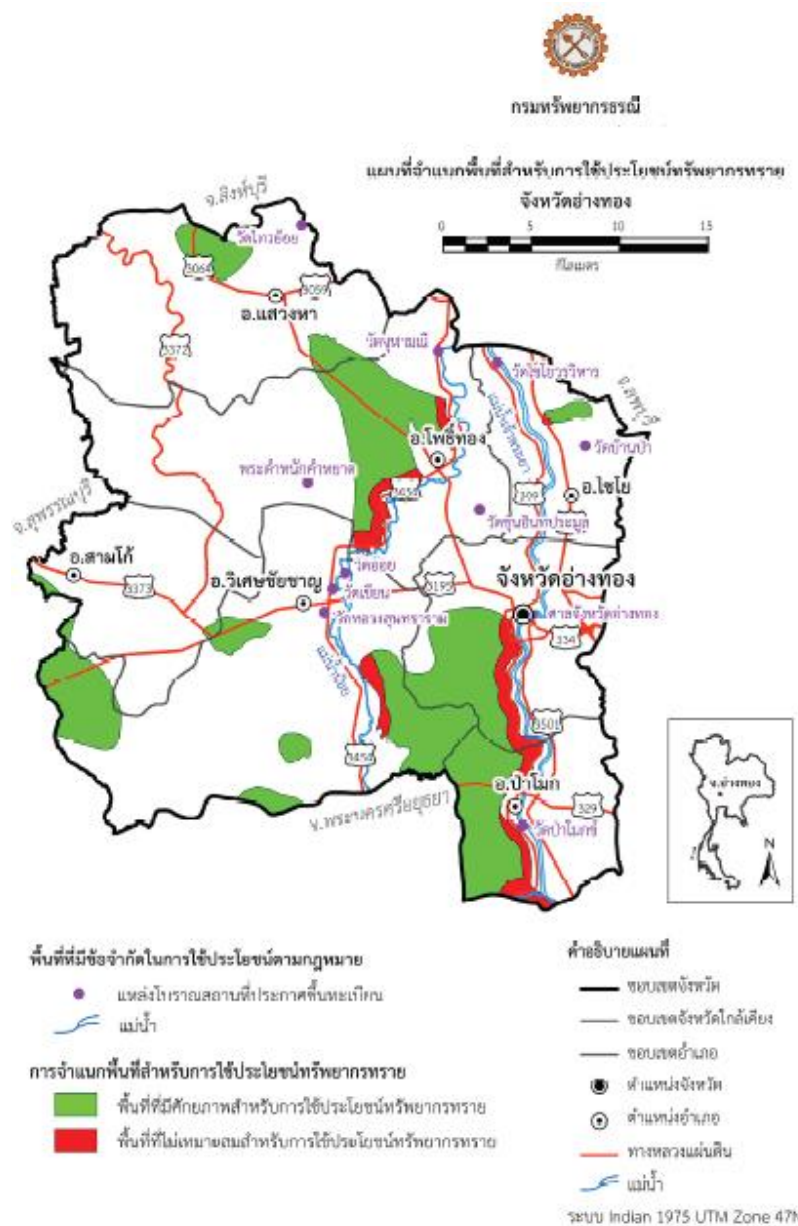
แผนภาพแสดงอาณาเขตของจังหวัดอ่างทองจำแนกตามแหล่งน้ำ

๑.๕ สภาพภูมิประุพี

ลักษณะของสภาพภูมิประุพีหรือธรณีวิทยาของจังหวัดอ่างทอง ก่อให้เกิดเป็นกลุ่มแร่ หินทราย หรือทรายบก (Pit Sand or Bank Sand) เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศการสะสมตัวของทรายบริเวณทางน้ำโค้งตัว ที่ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงทิศทาง ทำให้ทางน้ำเดิมกลายเป็นบก และมีตะกอนชนิดอื่น ปิดทับเป็นทรายที่มีลักษณะกลมเกลี้ยง สะอาดประกอบด้วยแร่ควอตซ์ซึ่งมีส่วนประกอบทางเคมีเป็นซิลิกา ออกไซด์ เหล็กออกไซด์ แร่เฟลด์สปาร์เศษหินเศษไม้และแร่อื่นๆขนาดเล็กปะปนอยู่ จัดอยู่ในกลุ่มแร่เพื่อพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน (แผนภาพที่ ๒)

แผนภาพแสดงทรัพยากรแร่ของจังหวัดอ่างทองจำแนกตามแหล่งการใช้ประโยชน์

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลักษณะการกระจายตัว ของกลุ่มแร่ ตามแนวแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อยบริเวณตอนกลางของจังหวัดอ่างทองพื้นที่ ๑๗๐.๑๐ ตารางกิโลเมตร มีจำนวน ๙ แหล่งดังนี้

ตารางแสดงจำนวนแหล่งทรายจำแนกตามการกระจายตัวและเนื้อที่ของจังหวัดอ่างทอง

ที่	แหล่งทราย	การกระจายตัว	พื้นที่ (ตร.กม.)
๑	ป่าโมก	อำเภอป่าโมก อำเภอวิเศษชัยชาญ และอำเภอมะนัง	๘๗.๗๔
๒	โพธิ์ทอง	อำเภอโพธิ์ทอง	๔๑.๕๔
๓	สาวร้องไห้	ตำบลสาวร้องไห้อำเภอวิเศษชัยชาญ	๑๘.๕๑
๔	บ้านหนองอี	ตำบลแสวงหาอำเภอแสวงหา	๘.๒๑
๕	บ้านอบทม	ตำบลยี่ล้นอำเภอวิเศษชัยชาญ	๔.๙๒
๖	บ้านคลองพูล	ตำบลบางจักอำเภอวิเศษชัยชาญ	๒.๙๓
๗	บ้านหลักฟ้า	ตำบลหลักฟ้าอำเภอไชโย	๒.๔๕
๘	บ้านท่าควาย	ตำบลคลองขนากออำเภอวิเศษชัยชาญ	๒.๙๓
๙	บ้านม่วงเจริญ	ตำบลสามโก้อำเภอสามโก้	๐.๘๗

ที่มา: กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๖ สภาพภูมิธรณี

ภูมิธรณีของจังหวัดอ่างทองพิจารณาลักษณะของการใช้ประโยชน์จากที่ดินของจังหวัดอ่างทองเป็นรายอำเภอ (แผนภาพที่ ๖) พบว่าพื้นที่ส่วนใหญ่ ร้อยละ ๗๕.๖๔ ทำการเกษตร ทำไร่ ทำสวน และทำไร่นาสวนผสม พื้นที่ทำการปลูกข้าว รองลงมาใช้เพื่อการอยู่อาศัยร้อยละ ๒๓.๖๖ และเป็นแหล่งน้ำ ร้อยละ ๐.๖๘ ดังนี้

ตารางแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินจำแนกตามรายอำเภอ

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด	การเกษตร	ที่อยู่อาศัย	แหล่งน้ำ
เมืองอ่างทอง	๖๔,๒๗๙	๕๒,๘๓๑	๑๐,๙๗๒	๔๗๖
วิเศษชัยชาญ	๑๔๐,๔๓๙	๑๑๓,๓๓๓	๒๖,๐๘๕	๑,๐๒๑
โพธิ์ทอง	๑๓๗,๑๓๔	๑๒๕,๕๒๖	๑๐,๔๗๗	๑,๑๓๐
ป่าโมก	๕๐,๕๓๔	๑๘,๐๘๘	๓๒,๒๘๓	๑๖๓
ไชโย	๔๕,๒๐๔	๒๗,๑๗๗	๑๗,๗๘๒	๒๔๕
แสวงหา	๑๑๓,๓๓๘	๗๗,๑๑๒	๓๕,๕๓๒	๖๙๔
สามโก้	๕๔,๓๐๖	๔๓,๗๙๐	๑๐,๑๒๑	๓๙๔
รวม	๖๐๕,๒๓๓	๔๕๗,๘๕๗	๑๔๓,๒๕๓	๔,๑๒๓

ที่มา : สำนักงานพัฒนาที่ดินจังหวัดอ่างทอง

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของดินที่มีในจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย ดินชนิดต่าง ๆ ทั้งหมด ๑๐ ชุดดินมีเนื้อที่ประมาณ ๖๐๑,๑๐๙ ไร่หรือ ๙๙.๓๑๙ เพอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ทั้งหมดและเป็นพื้นที่เบ็ดเตล็ด ๑ ประเภทมีเนื้อที่ประมาณ ๔,๑๒๒ ไร่ หรือ ๐.๖๘๑ เพอร์เซ็นต์ของเนื้อที่ทั้งหมด

แผนภาพแสดงอาณาเขตของจังหวัดอ่างทองจำแนกตามลักษณะการใช้ประโยชน์ของที่ดิน

ตารางแสดงจำนวนชุดดินในพื้นที่จำแนกตามเนื้อที่ของจังหวัดอ่างทอง

ลำดับที่	ชื่อชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	พื้นที่ (ตร.กม.)
๑	ชุดดินอยุธยา	๒๐,๒๐๘.๗๑	๓๒.๓๓๓๙๔
๒	ชุดดินบางเลน	๓๐,๙๘๗.๙๐	๔๙.๕๘๐๖๕
๓	ชุดดินบางเขน	๒๕,๐๐๘.๒๑	๔๐.๐๑๓๑๓
๔	ชุดดินเชียงใหม่	๖๒,๗๔๔.๔๕	๑๐๐.๓๙๑๑
๕	ชุดดินชัยนาท	๕๙,๑๖๑.๔๘	๙๔.๖๕๘๓๖
๖	ชุดดินกำแพงแสน	๘,๐๓๗.๔๘๘	๑๒.๘๕๙๙๘
๗	ชุดดินนครปฐม	๘๘,๔๓๖.๕๗	๑๔๑.๔๘๘๕
๘	ชุดดินสรรพยา	๒๕,๕๒๒.๖๕	๔๐.๘๓๖๒๕
๙	ชุดดินสระบุรี	๒๔.๒๐	๐.๐๓๘๗๓๕
๑๐	ชุดดินสิงห์บุรี	๒๘๐,๙๗๙.๒๐	๔๔๙.๕๖๖๗
๑๑	แหล่งน้ำ	๔,๑๒๑.๖๓	๖.๕๙๔๖๑๓
รวม		๖๐๕,๒๓๒.๕	๙๖๘.๓๗๒

ที่มา: สำนักงานพัฒนาที่ดินจังหวัดอ่างทอง

๓.๑.๒. การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพ

ด้านเศรษฐกิจ

๑) เศรษฐกิจภาพรวม

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดอ่างทอง ปี ๒๕๖๕ พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial Product : GPP) มีค่าเท่ากับ ๓๑,๙๔๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๓๐,๗๐๖ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน ๑,๒๔๑ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ขยายตัว ร้อยละ ๒.๓ ขนาดเศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทองจัดเป็นลำดับที่ ๖๗ ของประเทศ และเป็นลำดับที่ ๕ ของกลุ่มภาคกลางตอนบน ๒ โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) ในปี ๒๕๖๕ เท่ากับ ๑๓๐,๔๖๙ บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นจาก ๑๒๔,๗๔๕ บาท/คน/ปี ในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๕,๗๒๔ บาท/คน/ปี หรือขยายตัวร้อยละ ๔.๖ จัดเป็นลำดับที่ ๓๔ ของประเทศ จัดเป็นลำดับที่ ๖ ของกลุ่มภาคกลางตอนบน ๒ โครงสร้างของจังหวัดอ่างทองที่สำคัญขึ้นอยู่กับภาคบริการมีสัดส่วนร้อยละ ๔๙.๗ ภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนร้อยละ ๓๕.๓ และภาคเกษตรกรรมมีสัดส่วนร้อยละ ๑๕.๐

ตารางแสดงผลผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) ปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๕

	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี		
ภาคเกษตร	๕,๕๐๑	๕,๕๘๒	๔,๐๖๔	๓,๘๙๐	๔,๘๕๕	๑๒.๖๑	๑๕.๑๒	๑๗.๒๑
สาขาเกษตรกรรม การป่า	๕,๕๐๑	๕,๕๘๒	๔,๐๖๔	๓,๘๙๐	๔,๘๕๕	๑๒.๖๑	๑๕.๑๒	๑๗.๒๑
ภาคนอกเกษตร	๒๕,๖๐๘	๒๖,๒๔๔	๒๗,๒๑๖	๒๖,๙๕๙	๒๗,๒๔๕	๘๗.๓๙	๘๔.๘๘	๘๒.๗๙
ภาคอุตสาหกรรม	๑๐,๕๐๔	๑๐,๘๓๒	๑๑,๔๑๕	๑๑,๔๒๖	๑๑,๒๑๑	๓๗.๐๔	๓๔.๙๓	๓๔.๓๘
สาขาการทำเหมืองแร่และ	๒,๔๘๒	๒,๓๗๐	๒,๖๙๐	๒,๖๔๗	๒,๖๓๖	๘.๕๘	๘.๒๑	๘.๒๕
สาขาอุตสาหกรรม	๕,๘๕๔	๕,๙๔๐	๖,๓๙๙	๖,๗๑๐	๖,๑๕๓	๒๑.๗๕	๑๙.๑๗	๑๗.๑๖
สาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ	๒,๐๕๓	๒,๔๒๐	๒,๒๐๒	๑,๙๒๓	๒,๒๗๒	๖.๒๓	๗.๐๘	๘.๕๐
สหกรณ์ประปา และการ	๑๑๖	๑๐๓	๑๒๔	๑๔๗	๑๕๑	๐.๔๗	๐.๔๗	๐.๔๖
ภาคบริการ	๑๕,๑๐๔	๑๕,๔๑๑	๑๕,๘๐๑	๑๕,๕๓๓	๑๖,๐๓๔	๕๐.๓๕	๔๙.๙๕	๔๘.๔๑
สาขาก่อสร้าง	๑,๐๔๓	๑,๐๕๔	๑,๓๒๐	๑,๐๙๖	๑,๐๙๖	๓.๕๕	๓.๓๓	๓.๒๑
สาขาการขนส่งและการขาย	๔,๓๔๒	๔,๕๔๑	๔,๖๘๒	๔,๔๙๔	๔,๔๓๔	๑๔.๕๗	๑๓.๘๑	๑๒.๓๐
สาขาการขนส่งและ	๑,๕๐๖	๑,๔๘๓	๑,๓๕๗	๑,๓๗๕	๑,๔๓๔	๑๔.๕๗	๑๓.๘๑	๑๒.๓๐
สาขาที่พักแรมและบริการ	๓๗	๔๐	๒๖	๒๖	๓๓	๐.๐๘	๐.๑๐	๐.๑๓
สาขาข้อมูลข่าวสารและ	๓๖๐	๓๙๒	๓๗๘	๓๖๖	๒๙๐	๑.๑๙	๐.๙๐	๐.๘๖
สาขากิจกรรมทางการเงิน	๒,๐๒๓	๑,๙๕๒	๑,๙๘๘	๒,๐๗๒	๒,๒๕๐	๖.๗๒	๗.๐๑	๗.๑๗
สาขากิจกรรม	๑,๐๒๓	๙๖๘	๑,๐๕๖	๙๔๙	๑,๑๗๔	๓.๐๘	๓.๖๖	๓.๔๗
สาขากิจกรรมทางวิชาชีพ	๙	๘	๗	๖	๖	๐.๐๒	๐.๐๒	๐.๐๒
สาขากิจกรรมการบริหาร	๑,๒๘๔	๑,๓๒๗	๑,๓๕๒	๑,๓๙๒	๑,๓๕๗	๔.๕๑	๔.๒๓	๔.๓๔
สาขาบริหารราชการ	๑,๒๘๔	๑,๓๒๗	๑,๓๕๒	๑,๓๙๒	๑,๓๕๗	๔.๕๑	๔.๒๓	๔.๓๔
สาขาการศึกษา	๑,๗๗๑	๑,๘๑๐	๑,๘๕๓	๑,๘๙๔	๑,๙๔๔	๖.๑๔	๖.๐๕	๖.๐๐
สาขากิจกรรมด้านสุขภาพ	๑,๒๖๘	๑,๓๓๘	๑,๓๐๘	๑,๓๘๕	๑,๔๘๔	๔.๔๙	๔.๖๒	๔.๖๔
สาขาศิลปะ ความบันเทิง	๑๓๗	๑๖๔	๑๖๖	๑๙๑	๑๙๙	๐.๖๒	๐.๖๒	๐.๖๓
สาขาบริการอื่นๆ	๒๒๘	๒๗๐	๒๕๒	๒๓๗	๒๒๗	๐.๗๗	๐.๗๑	๐.๗๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวม	๓๑,๑๐๙	๓๑,๘๒๖	๓๑,๒๘๐	๓๐,๘๔๙	๓๒,๐๙๙	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

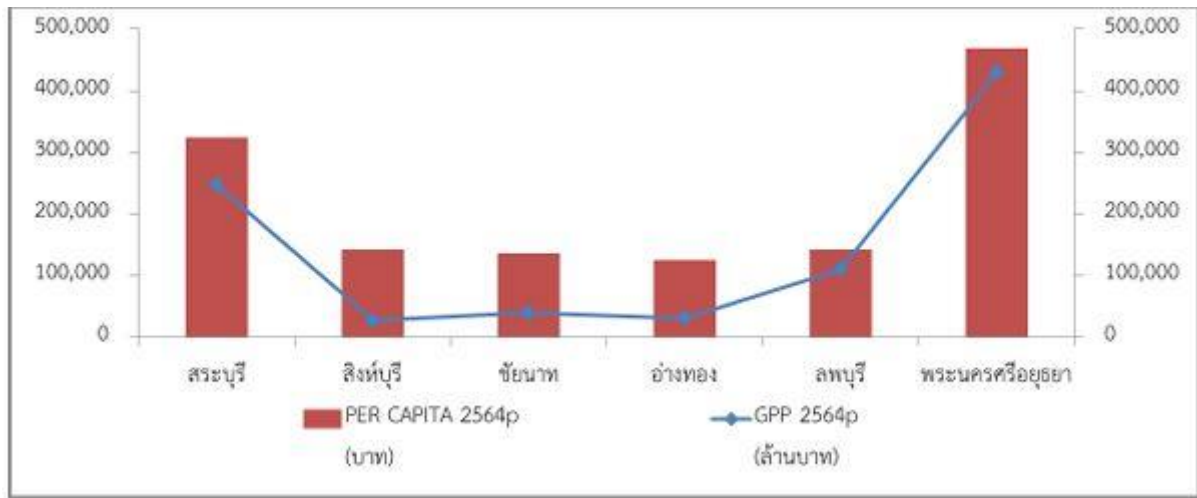
ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ตารางแสดงอัตราขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) และโครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิต
จำแนกตามจังหวัดในภาคกลางตอนบน พ.ศ. ๒๕๖๖

จังหวัด	อัตราขยายตัวที่แท้จริง		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี	
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๕	๒๕๖๖
๑. สระบุรี	-๑.๙	-๑.๑	๒๙.๒	๓๐.๐
๒. สิงห์บุรี	๓.๒	-๓.๓	๓.๑	๓.๒
๓. ชัยนาท	๗.๔	๔.๐	๔.๘	๕.๑
๔. อ่างทอง	๑.๑	๑.๖	๓.๖	๓.๗
๕. ลพบุรี	๓.๙	-๓.๗	๑๓.๔	๑๓.๔
๖. พระนครศรีอยุธยา	-๕.๔	-๕.๘	๔๕.๙	๔๔.๗
รวม	-๒.๒	-๓.๓	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แผนภูมิแสดงค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว จำแนกตามจังหวัด ในภาคกลาง พ.ศ. ๒๕๖๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากข้อมูลสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด (GPP) ประจำปี ๒๕๖๔ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พบว่า สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดอ่างทอง มีมูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) เท่ากับ ๑๒๔,๑๘๐ บาท ลดลงจาก ๑๒๕,๔๓๔ บาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน ๑,๒๕๔ บาท ขยายตัวในอัตราลดลงร้อยละ -๑.๐๐

ตารางแสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ปี ๒๕๖๔ (เรียงลำดับ)

จังหวัด	บาทต่อปี	จังหวัด	บาทต่อปี
1. ระยอง	904,857	40. พิจิตร	113,013
2. กรุงเทพมหานคร	593,927	41. ศรีสะเกษ	109,656
3. ชลบุรี	524,002	42. สุพรรณบุรี	107,792
4. ปราจีนบุรี	490,499	43. ยะลา	105,453
5. พระนครศรีอยุธยา	468,579	44. ระนอง	105,256
6. ฉะเชิงเทรา	457,736	45. นนทบุรี	105,205
7. สมุทรปราการ	391,442	46. ลำปาง	104,754
8. สระบุรี	323,556	47. อุตรดิตถ์	103,567
9. นครปฐม	297,901	48. อุทัยธานี	101,640
10. สมุทรสาคร	283,160	49. พะเยา	97,617
11. อุบลราชธานี	259,853	50. พะนา	96,550
12. ชัยภูมิ	243,317	51. พิษณุ	93,950
13. ปทุมธานี	230,401	52. อุตรดิตถ์	90,818
14. อำนาจ	226,464	53. เชียงราย	90,203
15. วาญบุรี	221,383	54. เพชรบูรณ์	88,485
16. พังงา	194,282	55. นครพนม	87,122
17. นนทบุรี	193,641	56. นครราชสีมา	85,228
18. ประจวบคีรีขันธ์	192,326	57. ศรีสะเกษ	83,332
19. กระบี่	168,552	58. แพร่	82,755
20. อุบล	165,343	59. สุรินทร์	81,675
21. สมุทรสงคราม	160,089	60. พัทลุง	81,529
22. ตรัง	160,025	61. น่าน	81,233
23. สุราษฎร์ธานี	154,835	62. บุรีรัมย์	80,684
24. สงขลา	145,123	63. สุโขทัย	80,170
25. เพชรบุรี	144,370	64. ปัตตานี	80,159
26. สิงห์บุรี	142,428	65. รัตนบุรี	78,688
27. สกลบุรี	142,287	66. อุบลราชธานี	78,275
28. กำแพงเพชร	141,987	67. ภูเก็ต	78,131
29. ชัยนาท	135,664	68. กาฬสินธุ์	77,397
30. เชียงใหม่	133,306	69. อำนาจเจริญ	77,048
31. กาญจนบุรี	127,365	70. สระแก้ว	73,744
32. นครราชสีมา	126,119	71. ชัยภูมิ	73,134
33. ขอนแก่น	124,489	72. สกลนคร	72,117
34. อำนาจ	124,180	73. อโยธยา	70,327
35. นครราชสีมา	122,494	74. นครราชสีมา	67,203
36. นครราชสีมา	119,856	75. แม่ฮ่องสอน	65,653
37. นครราชสีมา	115,666	76. พะนา	63,568
38. ตาก	114,952	77. นครราชสีมา	61,787
39. สงขลา	113,481		

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒) เศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทองและแนวโน้มของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทอง ในปี ๒๕๖๔ คาดการณ์ว่าจะขยายตัวเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๓ แต่ไม่มากนักเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 คลี่คลายตัวลงทำให้ความเชื่อมั่นและผลประกอบการในทุกปีปัจจัยการผลิต ทั้งภาคการเกษตร และนอกภาคการเกษตร โดยเฉพาะภาคบริการ ส่งผลให้การจ้างงานและรายได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น **ด้านอุปทาน** ภาคการเกษตร เนื่องมาจากปัญหาภัยแล้ง ปริมาณน้ำไม่เพียงพอต่อการผลิตการเกษตร ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค และ **ด้านอุปสงค์** มาตรการของภาครัฐในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามกรอบงบประมาณรายจ่ายการลงทุนในการดำเนินงานโครงสร้างพื้นฐานและนโยบายกระตุ้นการใช้จ่ายของภาครัฐเร็ว

ด้านอุปทาน (Supply) คาดว่าชะลอตัว เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๓ พิจารณาจากต้นทุนของธุรกิจเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันปีก่อน โดยเฉพาะต้นทุนปัจจัยทางการเกษตรที่ปรับสูงขึ้นจากภาวะภัยแล้ง โรคระบาดในพืชและสัตว์ และต้นทุนด้านแรงงานเพิ่มขึ้นเล็กน้อยตามแนวโน้มค่าแรงที่ปรับเพิ่มขึ้นทุกปี สำหรับราคาสินค้านั้นจะพบความแตกต่างกันตามสถานการณ์สินค้าเกษตรแต่ละประเภท ทำให้ผู้บริโภคมีความระมัดระวังการใช้จ่ายมากขึ้น **ภาคบริการและการท่องเที่ยว** คาดว่าการขยายตัวชะลอตัว เนื่องจากนักท่องเที่ยวเงินเปลี่ยนจากกลุ่มทัวร์

ไปเป็นแบบ จี้อโฮยวสิง หรือ นักท่องเที่ยวอิสระ F.I.T. (Free Individual Traveler) มากขึ้นส่งผลให้มีทางเลือกในการใช้จ่ายมากขึ้นและซื้อสินค้าถูกลง สำหรับธุรกิจร้านอาหาร ได้รับผลกระทบบ้าง แต่ส่วนใหญ่หันมาให้บริการจัดส่งถึงบ้านเพื่อให้ลูกค้าสะดวกมากขึ้นมีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง

ด้านอุปสงค์ (Demand) คาดว่าขยายตัว เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๖ พิจารณาจาก ด้านการใช้จ่ายภาครัฐ คาดว่าขยายตัวเนื่องจากนโยบายของภาครัฐ เพื่อการแก้ไขปัญหาสำคัญและจำเป็นเร่งด่วน หรือปัญหาที่เกิดขึ้นตามความต้องการของพื้นที่ กระตุ้นเศรษฐกิจผ่านการเบิกจ่ายภายใต้โครงการนโยบายการบริหารจัดการภัยแล้งและเตรียมการเก็บน้ำฤดูฝน ก่อให้เกิดเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของจังหวัดเพิ่มขึ้น

เสถียรภาพเศรษฐกิจ (Stability) ภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี ๒๕๖๖ ขยายตัวแบบชะลอลงจากปีก่อนหน้า

การผลิตภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๘.๒ เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ ๓๔.๐ ในปี ๒๕๖๔ ปัจจัยสำคัญมาจากการเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง ขยายตัวร้อยละ ๘.๔ เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ ๓.๖ ในปี ๒๕๖๔ ผลผลิตพืชหลักที่ขยายตัว เช่น ข้าวเปลือก ผัก อ้อย สำหรับ ผลผลิตประมง ขยายตัวร้อยละ ๐.๓ ตามผลผลิตประมงน้ำจืดที่เพิ่มขึ้น ขณะที่การเลี้ยงปศุสัตว์ลดลงร้อยละ ๒.๕ ตามผลผลิตการเลี้ยงโค กระบือ และสุกรที่ลดลง อย่างไรก็ตามการเลี้ยงสัตว์ปีกยังคงขยายตัว

การผลิตภาคนอกเกษตร ลดลงร้อยละ ๒.๙ จากการขยายตัวร้อยละ ๕.๐ ในปี ๒๕๖๔ เนื่องจากสาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งมีสัดส่วนสูงสุดของภาคกลาง ลดลงร้อยละ ๔.๗ เป็นผลจาก การผลิตสินค้าสำคัญ เช่นผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์ ผลิตภัณฑ์จากยาสูบ ยานยนต์ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก อุปกรณ์ไฟฟ้า ลดลงสาขาไฟฟ้า ก๊าซฯ ลดลงร้อยละ ๒.๙ สาขาการบริหารราชการฯ ลดลงร้อยละ ๓.๐ สาขาการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ลดลงร้อยละ ๒.๐ สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ลดลงร้อยละ ๑๒.๖ สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ลดลงร้อยละ ๑.๘ สาขากิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่น ๆ และสาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารลดลง ร้อยละ ๖.๐ และร้อยละ ๖.๐ ตามลำดับ ขณะที่สาขาการผลิต ที่สำคัญที่ขยายตัว ได้แก่สาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ ขยายตัวร้อยละ ๒.๓ สาขาที่พักแรมและบริการ ด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ ๒.๑ สาขาการประปาและการจัดการของเสีย ขยายตัวร้อยละ ๒.๕ สาขาการศึกษา และสาขากิจกรรมด้านสุขภาพ ฯ ขยายตัวร้อยละ ๐.๓ และร้อยละ ๒.๙ ตามลำดับ สาขากิจกรรมเกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์สาขากิจกรรมวิชาชีพฯ และสาขาศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ ขยายตัวร้อยละ ๐.๑ ร้อยละ ๐.๓ และร้อยละ ๑.๗ ตามลำดับและสาขาการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ ๙.๑

๓) เศรษฐกิจด้านการเกษตร

(๑) การเกษตรด้านพืช

- ข้าว

การปลูกพืช พืชทางเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดอ่างทอง คือ ข้าว เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง มีพื้นที่เพาะปลูกข้าว ปี ๒๕๖๕/๖๖ จำนวน ๓๔๔,๓๕๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕๘ ของพื้นที่การเกษตร (ข้าวที่ปลูกระหว่างวันที่ ๑ เมษายน – ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๕) พื้นที่ปลูกข้าวนาปรัง ปี ๒๕๖๕/๖๖ จำนวน ๒๒๑,๐๒๓ ไร่ (ข้าวที่ปลูกระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖)

เกษตรกรสามารถ ปลูกได้ทั้งข้าวนาปี และข้าวนาปรัง การปลูกข้าวนาปี อาศัยน้ำฝน ตามธรรมชาติและน้ำชลประทาน ส่วนนาปรัง เกษตรกรจะอาศัยน้ำจากแหล่งน้ำชลประทานและแหล่งน้ำอื่น ๆ ทำให้เกษตรกรบางส่วนสามารถปลูกข้าวได้ ๒-๓ ครั้ง/ปี ในการจัดเก็บข้อมูลจะจำแนกข้าวนาปีและข้าวนาปรังจากวันปลูก โดยข้าวนาปีคือข้าวที่ปลูก ในช่วงวันที่ ๑ เมษายน - ๓๑ ตุลาคม และข้าวนาปรังคือข้าวที่ปลูกในช่วงวันที่ ๑ พฤศจิกายน - ๓๑ มีนาคม ของปีถัดไป เป็นผลทำให้สถิติการเก็บข้อมูลการปลูกข้าวนาปีและนาปรังมีพื้นที่ไม่แน่นอนอันเกิดจากการเหลื่อมระยะเวลาของการปลูกและการเก็บเกี่ยวข้าวในแต่ละเดือนที่มีตลอดทั้งปี

พิจารณาจากเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปี และข้าวนาปรัง ของเกษตรกรทำนา ในจังหวัดอ่างทอง และศักยภาพการเพาะปลูกที่สามารถปลูกข้าวได้ ๒ ปี ๕ รอบ สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลตามสถานการณ์และช่วงระยะเวลา พบว่า เกษตรกรจะปลูกข้าวนาปี ระหว่างวันที่ ๑ พฤษภาคม - ๓๑ ตุลาคมของทุกปี

ตารางแสดงจำนวนพื้นที่และผลผลิตของการเพาะปลูกข้าวนาปีจำแนกตามอำเภอ ปี ๒๕๖๖/๒๕๖๗

(ข้าวที่ปลูกระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗)

อำเภอ	จำนวนพื้นที่ ^{๑/}		จำนวนผลผลิตต่อไร่ ^{๒/}		มูลค่าจำหน่ายของเกษตรกร ^{๓/} (บาท : กิโลกรัม)
	ปลูก (ไร่)	เก็บเกี่ยว (ไร่)	ปลูก (กิโลกรัม)	เก็บเกี่ยว (กิโลกรัม)	
เมืองอ่างทอง	๒๐,๖๒๔	๒๐,๔๗๔	๗๑๗	๗๒๒	๑๐.๗๖
ไชโย	๑๙,๘๘๔	๑๙,๘๘๔	๗๒๕	๗๒๕	๑๐.๘๔
ป่าโมก	๘,๖๓๐	๘,๖๓๐	๗๒๔	๗๒๔	๑๐.๑๒
โพธิ์ทอง	๗๐,๓๐๐	๗๐,๒๖๑	๗๐๐	๗๐๐	๙.๕๖
แสวงหา	๗๐,๐๒๕	๗๐,๐๒๕	๗๐๒	๗๐๒	๑๐.๐๕
วิเศษชัยชาญ	๑๑๖,๗๕๐	๑๑๕,๙๑๙	๖๘๙	๖๙๔	๑๑.๒๕
สามโก้	๔๐,๒๕๗	๓๙,๙๒๖	๖๙๙	๗๐๕	๑๐.๕๙
รวม	๓๔๖,๔๗๐	๓๔๕,๑๑๙	๗๐๐	๗๐๒	๑๐.๕๑

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพข้าวนาปรัง ๒๕๖๖/๖๗ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗ และสำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง)

หมายเหตุ ^{๑/} ข้อมูลเอกภาพข้าวนาปี ๒๕๖๖/๖๗ ^{๒/} ระบบสารสนเทศการผลิตทางด้านการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร

นอกจากนี้ เกษตรกรจะปลูกข้าวนาปรังระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน - ๓๐ เมษายน ของทุกปีหรือนา ครั้งที่สอง หรือนานอกฤดู หรือนาน้ำตม คือการทำนาที่ไม่ได้อาศัยน้ำฝนจากธรรมชาติเป็นหลัก แต่อาศัยน้ำจากลำห้วยหนอง คลองบึง น้ำใต้ดิน หรือน้ำจากคลองชลประทาน พันธุ์ข้าวที่ปลูกเป็นพันธุ์ข้าวอายุสั้นหรือเกษตรกรเรียกว่า “ข้าวเบา” ไม่มีความไวต่อช่วงแสง กล่าวคือ ข้าวจะออกดอกติดรวงข้าวและเก็บเกี่ยวได้ตามอายุ ระยะเวลาการเพาะปลูกและอายุการเก็บเกี่ยวน้อยกว่าข้าวนาปี

ตารางแสดงจำนวนพื้นที่และผลผลิตของการเพาะปลูกข้าวนาปรังจำแนกตามอำเภอ ปี ๒๕๖๖/๖๗
(ข้าวที่ปลูกระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๗)

อำเภอ	จำนวนพื้นที่ ^{๑/}		จำนวนผลผลิตต่อไร่ ^{๒/}		มูลค่าจำหน่ายของ เกษตรกร ^{๒/} (บาท : กิโลกรัม)
	ปลูก (ไร่)	เก็บเกี่ยว (ไร่)	ปลูก (กิโลกรัม)	เก็บเกี่ยว (กิโลกรัม)	
เมืองอ่างทอง	๑๗,๕๗๕	๑๗,๕๕๖	๖๗๓	๖๗๔	๑๐.๔๔
ไชโย	๑๕,๙๒๙	๑๕,๙๑๙	๖๘๕	๖๘๕	๑๐.๔๑
ป่าโมก	๕,๐๓๒	๕,๐๒๘	๖๗๙	๙๘๐	๙.๘๓
โพธิ์ทอง	๖๔,๔๘๐	๖๔,๔๔๘	๖๗๗	๖๗๗	๙.๒๒
แสวงหา	๔๑,๘๐๐	๔๑,๗๗๓	๖๒๕	๖๒๕	๙.๐๐
วิเศษชัยชาญ	๗๖,๕๑๐	๗๖,๕๖๒	๖๘๖	๖๘๖	๑๐.๐๓
สามโก้	๒๐,๓๖๐	๒๐,๓๔๘	๖๓๒	๖๓๒	๑๑.๐๓
รวม	๒๔๑,๖๘๖	๒๔๑,๕๓๔	๖๖๗	๖๖๗	๙.๗๖

ที่มา : ข้อมูลเอกภาพข้าวนาปรัง ๒๕๖๖/๖๗ (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๗ และสำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง)

หมายเหตุ ^{๑/} ข้อมูลเอกภาพข้าวนาปรัง ๒๕๖๖/๖๗ ^{๒/} ระบบสารสนเทศการผลิตทางด้านการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร

ตารางแสดงจำนวนต้นทุนการผลิตข้าวต่อไร่ จำแนกตามสถานการณ์แนวโน้ม ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗

ปี	ต้นทุนการผลิตของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว หน่วย : บาท : ไร่	ร้อยละที่ลดลง ของต้นทุนการผลิตข้าว
๒๕๕๙	๓,๔๙๐	-๒๓.๗๒
๒๕๖๐	๓,๔๔๕	-๑.๓๐
๒๕๖๑	๓,๓๙๐	-๑.๖๒
๒๕๖๒	๓,๓๕๙	-๐.๙๒
๒๕๖๓	๓,๓๐๐	-๑.๗๘
๒๕๖๔	๓,๔๙๐	๕.๗๖
๒๕๖๕	๔,๐๒๐	๑๕.๑๘
๒๕๖๖	๓,๓๖๘	-๑๖.๒๒
๒๕๖๗	๔,๘๑๔	๔๒.๙๓

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง

หากพิจารณาถึงต้นทุนในการผลิต/เพาะปลูกข้าวของเกษตรกรในจังหวัดอ่างทอง ต่อพื้นที่ ๑ ไร่ จำแนกตามรายละเอียด พบว่า

๑. ค่าไถนา หรือการย่ำเทือก เป็นขั้นตอนการเตรียมดินสำหรับการหว่านข้าว ราคาจ้างอยู่ที่ไร่ละ ๒๕๐-๓๐๐ บาท แต่หากใช้รถแทรกเตอร์ขนาดใหญ่ทำซึ่งใช้เวลารวดเร็วกว่า ราคาต่อไร่ก็จะอยู่ที่ ๔๐๐ บาท
๒. การลုပ်หน้าดินให้เรียบเสมอกันหรือการลုပ်เทือกก่อนการหว่าน ราคาจ้างอยู่ที่ไร่ละ ๒๕๐ - ๓๐๐ บาท
๓. เมล็ดพันธุ์ข้าวมีราคาแตกต่างกันตามสายพันธุ์ต่าง ๆ ซึ่งมีราคาประมาณ ๒๖ บาทต่อกิโลกรัม โดยพื้นที่ขนาด ๑ ไร่จะใช้เมล็ดพันธุ์ประมาณ ๒๕-๓๐ กิโลกรัม คิดเป็นราคา ๖๕๐-๗๘๐ บาทต่อไร่
๔. ค่าจ้างหว่านเมล็ดพันธุ์ข้าว คือการจ้างคนมาหว่านเมล็ดพันธุ์ โดยราคาจะมีตั้งแต่ ๕๐-๑๐๐ บาทต่อไร่

๕. ปุ๋ยเคมี การปลูกข้าวต่อ ๑ ฤดูกาลจะให้ปุ๋ยเคมี ๒-๓ รอบ ให้อย่างต่ำครั้งละประมาณ ๒๕ กิโลกรัม (ครึ่งกระสอบ) ต่อไร่ โดยราคาปุ๋ยยูเรียปัจจุบันอยู่ที่ ๖๕๐-๗๐๐ บาทต่อกระสอบ เมื่อคิดเป็นต้นทุนต่อฤดูกาล จะอยู่ประมาณ ๗๐๐-๑,๐๐๐ บาทต่อไร่

๖. ค่าจ้างหว่านปุ๋ยเคมี ราคาค่าจ้างหว่านปุ๋ยในแต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ระดับราคาจะอยู่ที่ ๕๐-๑๐๐ บาท ต่อไร่ ซึ่งในหนึ่งฤดูกาลจะหว่าน ๒-๓ รอบ คิดเป็นต้นทุนประมาณ ๑๐๐-๓๐๐ บาท

๗. สารเคมี สารเคมีในที่นี้จะรวมทั้งยาคุมหญ้า ยาฆ่าหญ้า ยาป้องกันแมลง ยาฆ่าแมลง รวมถึงฮอร์โมน บำรุงพืชด้วย ซึ่งโดยปกติแล้วจะนำยาเหล่านี้ ๑ ขวดมาผสมน้ำในถังขนาด ๒๐๐ ลิตร ๑ ถัง ผิดได้ ๑๕ ไร่ ซึ่งสารเคมี เหล่านี้มีราคาแตกต่างกันมากตั้งแต่ ๑๕๐ บาท ไปจนถึงหลายร้อยบาทหรือเป็นพันบาทก็มี โดยในการปลูกข้าว ๑ ฤดูกาล จะต้องฉีดสารเคมีเหล่านี้อย่างน้อย ๒-๓ ครั้ง และจะมากขึ้นไปอีกหากมีโรคพืชแมลงเข้ามารบกวน ในที่นี้จะขอให้ราคากลางสารเคมีทุกชนิดถัวเฉลี่ยต่อขวดอยู่ที่ ๔๐๐ บาท ตามคำบอกเล่าของชาวนาในจังหวัด พิจิตร และใช้สารเคมีอย่างต่ำ ๓ ชนิด คือ ยาคุมหญ้าฉีด ๑ รอบ ยาป้องกันแมลง ๒-๓ รอบ ฮอร์โมนบำรุงต้นข้าว อีก ๒-๓ รอบ เมื่อคำนวณเป็นต้นทุนต่อไร่จะได้ ๑๘๐-๒๐๐ บาท

๘. ค่าจ้างฉีดสารเคมี ราคาค่าจ้างฉีดสารเคมีจะอยู่ที่ประมาณ ๕๐ บาทต่อไร่ต่อรอบ ซึ่งปกติจะฉีด ประมาณ ๔ ครั้งต่อฤดูกาล จึงคิดเป็นราคา ๒๐๐ บาทต่อไร่

๙. เกือบเกี่ยวข้าว เมื่อข้าวโตพร้อมที่จะเก็บเกี่ยวก็ต้องจ้างรถมาเกี่ยว โดยราคาอยู่ที่ไร่ละ ๕๐๐ บาท นอกจากนี้ยังมีค่าขนข้าวราคาเกวียนละ ๑๐๐ บาท หากผลผลิตต่อไร่คือ ๘๐ ถึง หรือ ๐.๘ เกวียน ราคาค่าขนข้าว จะอยู่ที่ ๘๐ บาทต่อไร่ เมื่อรวมต้นทุนในกระบวนการเก็บเกี่ยวจะมีราคาอยู่ที่ ๕๘๐ บาท (ถ้าผลผลิตต่อไร่สูงราคา ก็จะมีมากขึ้น)

๑๐. น้ำมันเชื้อเพลิง การทำนามีความจำเป็นที่จะต้องสูบน้ำเข้านา ซึ่งมีค่าน้ำมันเชื้อเพลิงอยู่ไม่น้อย โดยปกติแล้วจะสูบน้ำกันโดยเฉลี่ย ๑ ครั้งต่อ ๑๐ วัน เป็นอย่างน้อย ให้การปลูกข้าวต่อ ๑ ฤดูกาล อยู่ที่ ๑๒๐ วัน ฉะนั้น ในหนึ่งฤดูกาลจึงสูบน้ำเฉลี่ย ๑๐ ครั้ง (ตัดช่วงใกล้เก็บเกี่ยวที่ต้องปล่อยให้ให้น้ำแห้ง) โดยเครื่องสูบน้ำจะกิน น้ำมันในอัตรา ๒.๕ ลิตรต่อ ๑ ไร่ ราคาน้ำมันดีเซลอยู่ที่ลิตรละ ๓๐ บาท จะได้ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงเป็นต้นทุน ที่ประมาณ ๗๕๐ บาทต่อไร่ จากข้อมูลดังกล่าวมาแล้วข้างต้นนำมาซึ่ง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการเพาะปลูกข้าว ซึ่งต้องดำเนินการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล การเพาะปลูกข้าวเป็นการกำหนดสมมติฐานความสัมพันธ์ ของตัวแปรที่มีแนวโน้มกับรายได้จากขายข้าวกับพื้นที่ปลูกข้าว และช่วงเวลาของการปลูกข้าว นาปี นาปรัง สรุปได้ว่า ปัจจุบันในการเพาะปลูกข้าวณปีนั้น เกษตรกรผู้เพาะปลูกของจังหวัดยังไม่สามารถแย่งส่วนแบ่งทางการตลาด จากตลาดข้าวของประเทศได้ พิจารณาจากราคาจำหน่ายข้าวของเกษตรกร เพื่อเพิ่มศักยภาพการเพาะปลูก จำเป็นต้องกำหนดพื้นที่เพาะปลูกตามศักยภาพของดินในแต่ละอำเภอ และชนิดของข้าวที่หลากหลายตามความต้องการของลูกค้ากลุ่มต่าง ๆ จะทำให้เกษตรกรผู้เพาะปลูกข้าวมีรายได้เพิ่มขึ้น

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลสู่การปฏิบัติเชิงพื้นที่เพื่อการพัฒนาข้าวของจังหวัดอ่างทอง อย่างเป็นรูปธรรมสามารถดำเนินการได้ดังนี้

๑. การพัฒนาคุณภาพของข้าวให้มีมาตรฐานข้าวที่เป็นที่ยอมรับในตลาดโลกทั้งคุณค่า และคุณภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมข้าวไทย

๒. การเข้าสู่ตลาดใหม่ในการจำหน่ายสินค้าข้าว ซึ่งมีความหลากหลายทั้งชนิดและคุณภาพที่สอดคล้อง กับความต้องการสินค้าของกลุ่มลูกค้าต่าง ๆ

๓. การสร้างนวัตกรรมเทคโนโลยีการเพิ่มมูลค่าผลผลิตจากข้าว เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่ม จากข้าว เช่น ผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพและเครื่องสำอางที่มีมูลค่าสูง อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการต้องพัฒนาตราผลิตภัณฑ์ ผ่านการรับรองคุณภาพและความปลอดภัย

๔.

การเพิ่มช่องทางการขยายตลาด โดยการจัดงานแสดงสินค้า การจัดกิจกรรม Road Show ในตลาดใหม่ เพื่อประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์จากข้าว นอกจากนี้ ควรเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ด้านอื่น ๆ เช่น ผ่านช่องทาง website โดยแสดงสินค้าที่ผ่านการรับรองตามมาตรฐานสากล เพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภคและให้ผู้บริโภคทั่วโลกเข้าถึงสินค้า รับรู้ข้อมูลสินค้าโดยตรง

๕. แนวทางแก้ไขปัจจัยกระทบอื่น ๆ เช่น สภาพภูมิอากาศ วิกฤตน้ำแล้งนั้น ได้วางแนวทางไว้ดังนี้

๑) ลดพื้นที่การปลูกข้าวนาปรังรอบที่ ๒ และให้เกษตรกรทำนาเริ่มทำการปลูกข้าวนาปีพร้อมกัน

๒) สนับสนุนให้เกษตรกรปลูกพืชทางเลือก เช่น พืชสวน พืชผัก เป็นต้น

๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ การบริหารจัดการสถานการณ์ภัยพิบัติต่าง ๆ ตรวจสอบดูแลพื้นที่เสี่ยงอย่างต่อเนื่องร่วมกันวิเคราะห์สถานการณ์ความเสี่ยงที่เกิดขึ้น เช่น เกิดที่ไหน และ อย่างไร โดยพร้อมที่จะ

เข้าไปแก้ไขปัญหาอย่างทันท่วงที

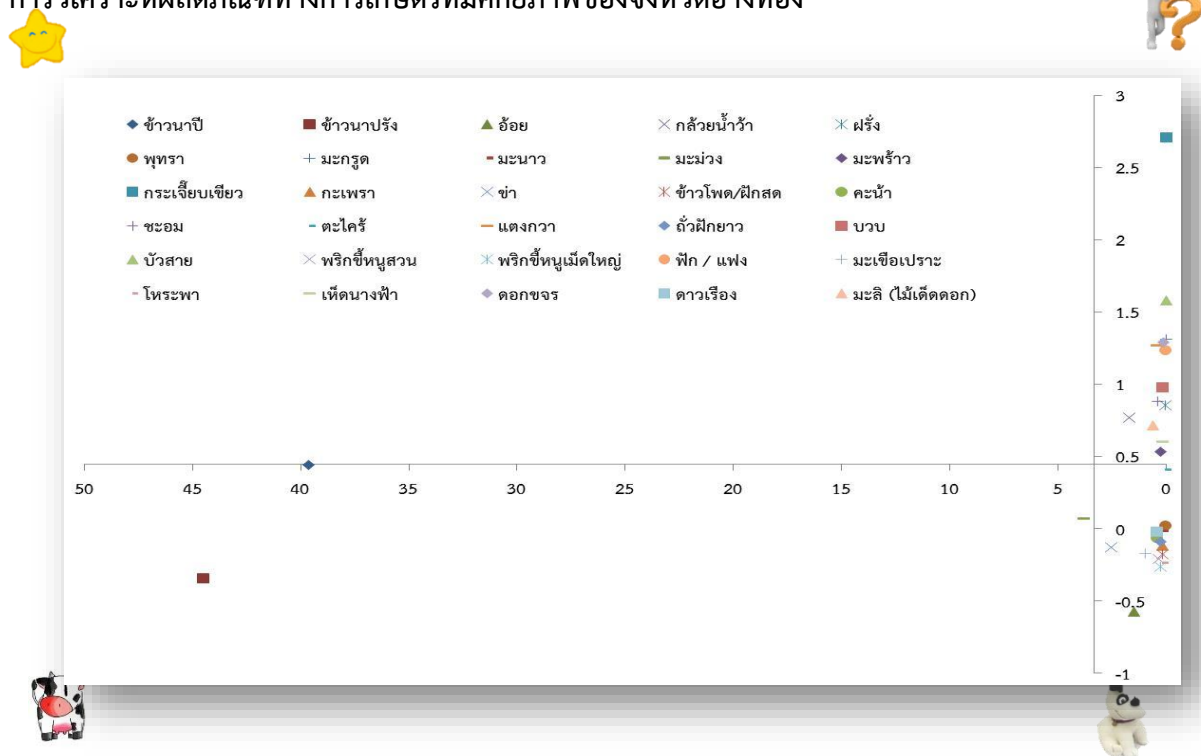
ตารางแสดงจำนวนผลผลิตและมูลค่าของสินค้าเกษตรด้านพืช พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ สิงหาคม ๒๕๖๖)

ชนิดพืช	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕		๒๕๖๖	
	ปริมาณ (กิโลกรัม)	มูลค่า (บาท/กิโลกรัม)	ปริมาณ (กิโลกรัม)	มูลค่า (บาท/กิโลกรัม)	ปริมาณ (กิโลกรัม)	มูลค่า (บาท/กิโลกรัม)	ปริมาณ (กิโลกรัม)	มูลค่า (บาท/กิโลกรัม)
กระเจียบเขียว	๑,๒๐๕,๒๓๖	๑๖.๕๓	๗๗๖,๘๒๐	๑๖.๘	๔๘๒,๔๔๗	๑๖.๘๖	๔๐๖,๗๓๐	๑๗.๕๗
กะเพรา	๗๒๑,๗๖๖	๒๗.๕๔	๓๓๖,๖๒๐	๓๓.๔	๒๘๗,๓๓๕	๑๖.๒๘	๑๗๗,๒๖๕	๑๗.๗๕
ข้าว	๑,๖๖๒,๕๓๕	๒๗.๗	๑,๒๒๗,๕	๒๔.๑๖	๑,๑๐๓,๕	๓๓.๕๖	๑,๑๓๓,๒๒๕	๒๓.๗๕
ข้าวโพดฝักสด	๕๘๔,๘๗๐	๓๔.๕๓	๔๒๓,๕๕๐	๓๕	๕๐๗,๘๕๐	๑๗.๕๕	๔๓๓,๗๐๐	๑๗.๕๓
ข้าวโพดหวาน	๗,๓๕๐	๑๒.๓	-	-	๓๕,๒๐๐	๑๕.๘๖	๒๓,๓๐๐	๘.๒๘
คะน้า	๑,๘๘๒,๖๕๕	๓๓.๗๕	๑,๐๓๘,๘	๑๓.๕๕	๑,๓๐๖,๗	๑๕.๓๕	๖๔๓,๐๐๐	๑๖.๓๗
ขมิ้น	๒,๕๖๗,๖๕๕	๒๐.๓๓	๑,๕๕๘,๕	๒๒.๘๕	๒,๓๓๓,๒	๒๕.๓๕	๓,๗๓๗,๐๐๐	๒๗.๕๓
ตะไคร้	๔๗๐,๒๒๗	๓๒.๒๕	๕๖๗,๖๓๗	๓๓.๘๗	๑,๘๕๗,๓	๑๓.๖๐	๗๗๗,๖๓๐	๒๐.๖๖
แตงกวา	๒,๖๖๕,๖๕๐	๓๓.๓๓	๗๒๗,๗๐๐	๓๗.๒๗	๕๗๖,๒๕๕	๑๗.๕๓	๓๗๓,๐๘๐	๑๗.๓๗
ถั่วฝักยาว	๓๓๖,๗๕๓	๒๖.๓๕	๓๓๗,๓๗๐	๒๕.๗๕	๒๓๐,๗๒๐	๒๓.๗๓	๒๗๗,๓๗๐	๒๗.๕๓
ถั่วพู	๕,๗๕๐	๓๗.๕๗	๓๗๐	๖๘.๕๖	๗๕๐	๒๗.๒๕	๕๕๐	๕๕.๕๕
บวบ	๓๕๑,๐๘๓	๓๕.๕๕	๑๖๗,๗๕๕	๑๕.๗๕	๒๐๐,๒๗๕	๑๗.๕๓	๑๗๗,๗๕๐	๑๕.๗๕
บวบสาย	๕๕,๒๐๒	๓๘.๗๓	๓,๗๒๐	๔๘.๗๕	๕๗,๖๓๐	๑๗.๗๗	๕๕,๕๐๐	๑๗.๗๗
ผักกวางตุ้ง	๒๖,๕๘๘	๓๗.๕๓	๑๗,๗๐๐	๓๓.๕๗	๑๗๐	๑๓.๑๖	๑๕๐	๑๐.๓๓
ผักบุ้งจีน	๕๖,๕๗๕	๓๗.๖๖	๑๗,๕๗๐	๑๖.๗๖	๗,๓๓๐	๑๕.๖๗	๘,๖๐๕	๑๕.๐๗
ผักบุ้งน้ำ	๒,๗๕๐	๓๘.๕๗	๕๐	๒๐	๓๓,๐๐๐	๗.๘๖	๕,๕๒๐	๑๓.๐๗
พริกขีหนูสวน	๘๒๓,๖๗๗	๔๘.๖๓	๕๗๕,๘๒๐	๔๕.๕๗	๗๓๓,๗๗๓	๕๕.๘๘	๖๗๗,๗๗๓	๕๕.๖๗
พริกขีหนูเม็ดใหญ่	๕๐๐,๘๐๕	๓๘.๖๓	๒๖๗,๗๕๐	๔๕.๗๒	๒๒๗,๗๕๐	๓๘.๗๓	๑๕๕,๐๘๐	๕๕.๕๕
ฟัก / แฝง	๓๓๕,๐๒๖	๓๕.๒๗	๓๗,๖๕๐	๗.๕๗	๑๓๒,๖๓๕	๖.๗๓	๖๓,๕๕๐	๑๐.๘๓
ฟักทอง	๕๕๕,๖๐๐	๓๓.๓๓	๑๕๒,๕๐๐	๖.๕๕	๕๐,๐๐๐	๓๐.๕	๕๐๐	๒๕
มะเขือเปราะ	๗๕,๐๘๘	๓๕.๕๗	๓๒๐,๒๒๕	๑๕.๕	๓๓๓,๓๗๐	๑๖.๑๓	๕๗๐,๗๐๐	๓๕.๘
แมงลัก	๗,๐๕๕	๒๘.๒๓	๓,๕๐๐	๒๗.๖๗	๓๕,๘๓๐	๓๘.๗๐	๑๓,๓๕๐	๓๗.๕๕
โหระพา	๓๕๑,๕๘๗	๒๗.๘๕	๑๖๕,๐๗๒	๓๓.๑๒	๑๖๗,๗๗๕	๑๖.๘๖	๑๕๕,๗๗๐	๒๓.๕๕

แผนภูมิแสดง

การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีศักยภาพของจังหวัดอ่างทอง

จากการวิเคราะห์ BCG Matrix เพื่อวางแผนการขยายสินค้าเกษตร วางกลยุทธ์ทางการตลาด และการสร้างแบรนด์ของจังหวัดอ่างทองนั้น จะพิจารณาจาก ๒ เกณฑ์ก็คือ อัตราการเติบโตของตลาด (Marketing Growth Rate) และส่วนแบ่งทางการตลาดสัมพัทธ์ (Relative Market Share) สามารถสรุปได้ดังนี้

Star : ตลาดเติบโตสูง และมี Market Share สูง ควรขยายตลาด ลงทุนเพิ่ม เช่น ข้างนาปี

Question marks : ความสามารถในการแข่งขันต่ำ แต่มี Market growth สูง แสดงว่ามีโอกาสดี แต่ Market Share ยังต่ำ เช่น พืชผัก ไม้กระเจียว บัวสาย ขจร แตงกวา มะกรูด แพง บวบ ชะอม เห็ดนางฟ้า พืชยืนต้น ไม้กระถาง ฝรั่ง และกล้วย ไม้ดอก ได้แก่ มะลิ

Cash cows : ธุรกิจที่ Market growth ต่ำ แต่ Market Share ยังสูงอยู่ พืชผัก เช่น ข้าวนาปรัง และพืชยืนต้น คือมะม่วง

Dogs: ธุรกิจที่ไม่โตและมีจุดอ่อนเยอะ มี Market Share ต่ำ Market growth ต่ำ เช่น พริกชี้หนูเม็ดใหญ่ มะเขือเปราะ ตะไคร้ ข่า พืชไร่ เช่น ข้าวโพดฝักสด อ้อย พืชยืนต้น เช่น พุทร และ มะนาว

ทั้งนี้ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ได้ให้ความสำคัญในการพัฒนา “ด้านพืช” ผลิตภัณฑ์พืชที่มีศักยภาพ Market growth สูง แต่ Market Share ยังต่ำภายใต้วางโครงการยุทธศาสตร์ความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (End hunger, achieve food security and improved nutrition and promote sustainable agriculture) มีเป็นประเด็นที่ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ด้วยการเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของ ผู้ผลิตอาหารรายเล็ก เกษตรกรแบบ ครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึง ที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้า ในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างอย่างปลอดภัยและเท่าเทียมรวมทั้งหาช่องทางการตลาด กำหนดมาตรฐานด้านพืช เพื่อให้พืชเหล่านี้มีคุณภาพเพิ่ม ควบคู่กับการจัดทำประชาสัมพันธ์ การตลาดพืชผักของจังหวัดอ่างทอง เพื่อให้คนรู้จัก เพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด

หากพิจารณาถึงศักยภาพของผลิตภัณฑ์ที่เติบโตแบบ Market growth ต่ำ แต่ Market Share ยังสูงอย่าง ข้าวนาปรัง และ มะม่วง เพื่อรักษารฐานเดิมของลูกค้า ดังนั้น จังหวัดอ่างทองต้องนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาใช้ในการกำหนดมาตรฐานการผลิตสินค้าอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ พบว่า ศักยภาพของผลิตภัณฑ์ ที่มี Market Share ต่ำ Market growth ต่ำ อย่าง ตะไคร้ ข่า และพริกขี้หนูสวน เพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคควรมีการแปรรูปสินค้าที่เก็บได้นาน

(๒) การปศุสัตว์ของจังหวัดอ่างทอง

การเลี้ยงสัตว์นับเป็นสาขาภาคเกษตรที่สำคัญรองจากการปลูกพืช มีการเลี้ยงเพื่อการบริโภค เพื่อการใช้งานและที่สำคัญคือในเชิงพาณิชย์ สัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ไชนกกระทา ไชไก่ ไชเปิด ไก่เนื้อ สุกร และโคเนื้อ และจากข้อมูลด้านปศุสัตว์ย้อนหลัง ๓ ปี (ปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๖) การผลิตด้านปศุสัตว์มีแนวโน้มปริมาณและราคามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เช่น สุกร ไก่เนื้อ ไชนกกระทา สำหรับผลผลิตปศุสัตว์ด้านอื่นๆ เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยตามภาวะราคาสินค้า

ตารางแสดงการเปรียบเทียบปริมาณและมูลค่าจำแนกตามชนิดสัตว์ที่สำคัญ พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๖

หน่วย: ล้านบาท

ชนิดปศุสัตว์	๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕		๒๕๖๖	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
โคเนื้อ ^{๑/}	๑๒,๘๕๕	๔๒.๒๓	๑๓,๖๘๓	๔๕.๑๐	๑๓,๖๓๙	๔๖.๓๙	๑๓,๕๑๖	๔๙.๒๘
สุกร ^{๒/}	๖๗,๖๗๘	๕๒๐.๐๐	๗๐,๗๗๐	๕๘๐.๓๙	๕๘,๙๐๐	๓๘๒.๘๕	๕๗,๙๐๕	๓๘๐.๓๐
ไก่เนื้อ ^{๓/}	๓,๓๒๔,๐๐๐	๔๐๓.๓๓	๓,๒๗๓,๒๗๘	๓๘๒.๐๐	๓,๕๕๒,๓๗๗	๔๖๒.๗๒	๓,๐๙๐,๕๘๙	๓๖๐.๒๐
เปิดไช (ตัว)	๓,๐๐๕,๐๐๐	๔๓๓.๐๐	๙๘๐,๓๐๗	๓๘๐.๐๐	๙๔๐,๗๐๓	๓๖๔.๒๘	๙๗๐,๓๕๓	๓๘๐.๓๘
ไก่ไช (ตัว)	๙๘๐,๔๕๕	๖๕๐.๐๐	๙๓๗,๗๗๒	๖๓๐.๕๕	๙๒๕,๗๒๔	๖๒๙.๔๙	๙๗๖,๖๕๙	๓๕๕.๓๐
ไชนกกระทา (ฟอง)	๒,๙๖๔,๓๐๐	๕๒๐.๐๐	๒,๖๒๐,๘๕๐	๕๐๐.๐๐	๒,๕๘๔,๓๐๕	๓๙๕.๓๙	๓,๓๔๘,๗๒๒	๕๒๐.๘๙
แพะ ^{๔/}	๗,๘๙๓	๓๔.๒๐	๙,๑๖๓	๕๕.๕๐	๙,๙๓๔	๔๙.๓๗	๘,๒๐๕	๔๖.๓๒
รวม		๒,๕๐๐.๖๖		๒,๓๖๓.๔๔		๒,๓๒๕.๔๙		๑,๘๗๒.๐๗

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ สิงหาคม ๒๕๖๖)

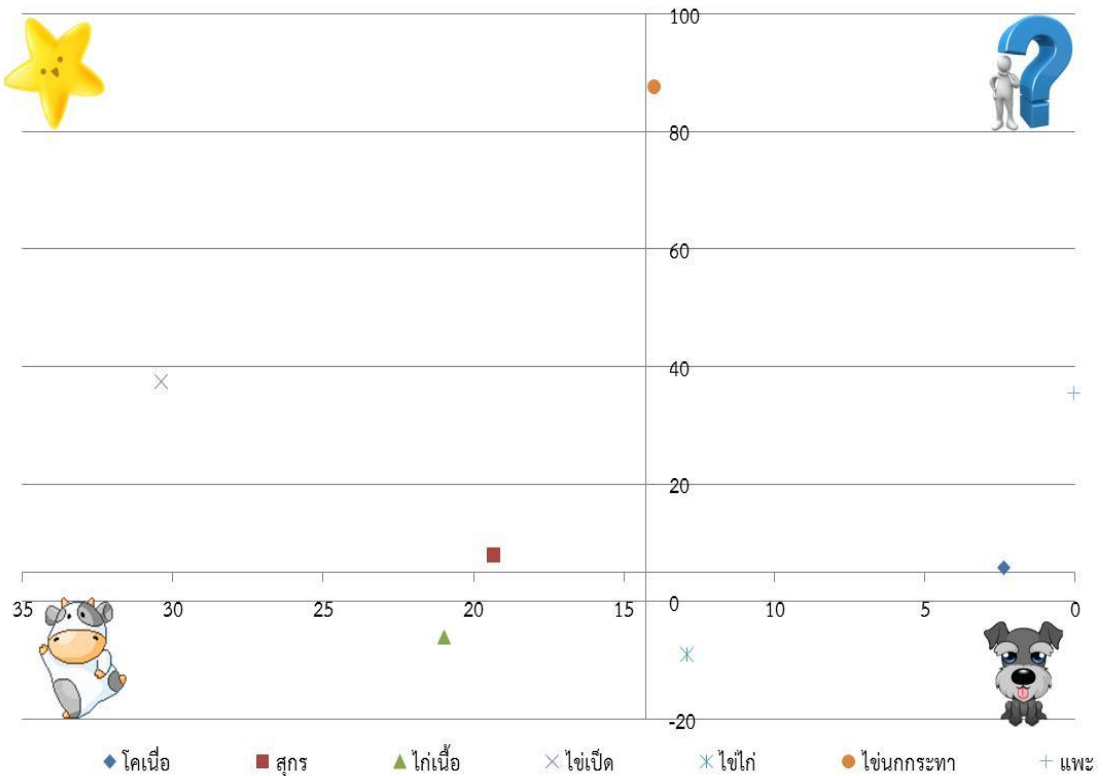
หมายเหตุ ๑/ : ปริมาณของโคเนื้อ : น้ำหนัก ๔๐๐ กิโลกรัม/ตัว

๒/ : ปริมาณของสุกร : น้ำหนัก ๑๐๐ กิโลกรัม/ตัว

๓/ : ปริมาณของไก่เนื้อ : น้ำหนัก ๒ กิโลกรัม/ตัว

๔/ : ปริมาณของแพะ : น้ำหนัก ๓๐ กิโลกรัม/ตัว

แผนภูมิแสดงการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่มีศักยภาพของจังหวัดอ่างทอง

จากการวิเคราะห์ BCG Matrix เพื่อวางแผนการขายสินค้าปศุสัตว์วางกลยุทธ์ทางการตลาดนั้น จะพิจารณาจาก 2 เกณฑ์ก็คือ อัตราการเติบโตของตลาด (Marketing Growth Rate) และส่วนแบ่งทางการตลาดสัมพันธ์ (Relative Market Share) สามารถสรุปได้ดังนี้

Star : ตลาดเติบโตสูง และมี Market Share สูง ควรขยายตลาด ลงทุนเพิ่ม เช่น ไข่เป็ด สุกร

Question marks : ความสามารถในการแข่งขันต่ำ แต่มี Market growth สูง แสดงว่ามีโอกาสดี แต่ Market Share ยังต่ำ เช่น แพะ ไชนกกระทา

Cash cows : ธุรกิจที่ Market growth ต่ำ แต่ Market Share ยังสูงอยู่ เช่น ไก่เนื้อ

Dogs : ธุรกิจที่ไม่โตและมีจุดอ่อนเยอะ มี Market Share ต่ำ Market growth ต่ำเช่น โคเนื้อ ไข่ไก่

ทั้งนี้ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ได้พิจารณาถึงความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนา ศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน ประกอบกับข้อมูลพื้นฐานแล้วจึงได้ ให้ความสำคัญในการพัฒนา “ด้านศักยภาพ เกษตรกรที่ประกอบอาชีพเลี้ยงแพะ และ เกษตรกรที่ประกอบอาชีพเลี้ยงนกกกระทา” เนื่องจากความสามารถ ในการแข่งขันต่ำ แต่มี Market growth สูงและเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการเพิ่มผลผลิตให้ได้มาตรฐานแปรรูป ผลผลิตการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าและเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกร

(๓) การผลิตสินค้าประมงของจังหวัดอ่างทอง

จังหวัดอ่างทอง มีสภาพเป็นที่ราบลุ่มเหมาะสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำของเกษตรกร เป็นการเลี้ยงเพื่อเป็นอาชีพเสริม และเลี้ยงเพื่อการพาณิชย์ โดยมีรูปแบบการเลี้ยง ได้แก่ เลี้ยงใน

บ่อ เลี้ยงในร่องสวน เลี้ยงในกระชัง และเลี้ยงในบ่อซีเมนต์ ผลผลิตสัตว์น้ำจืดที่ผลิตได้จากการเพาะเลี้ยงและที่ผลิตได้จากธรรมชาติจำแนกเป็นรายอำเภอ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖

ตารางจำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และปริมาณผลผลิตที่ได้จากการเพาะเลี้ยง ปี ๒๕๖๔
(ฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำแนกตามประเภทการเพาะเลี้ยงและผลผลิตจากการเลี้ยงสัตว์น้ำจืด รายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๔)

อำเภอ	ฟาร์ม	ประเภทการเลี้ยง (ไร่)					ผลผลิตการเลี้ยงสัตว์น้ำจืด
		รวมเนื้อที่	บ่อ	นา	ร่องสวน	กระชัง	
เมืองอ่างทอง	๑๔๕	๓๗๙.๓๒	๓๔๘.๙๗	๐	๒๙.๔๑	๐.๙๔	๔๕๕,๑๘๔
ไชโย	๑๖๑	๕๔๘.๒๖	๔๘๑.๐๓	๐	๖๖.๙๗	๐.๒๖	๖๕๗,๙๑๒
ป่าโมก	๓๓๗	๘๖๔.๒๖	๗๓๖.๙๘	๐	๑๒๕.๘๙	๑.๓๙	๑,๐๓๗,๑๑๒
โพธิ์ทอง	๕๗๘	๑๕๑๔.๓๙	๑๑๒๔	๐	๓๘๔.๙๐	๕.๔๙	๑,๘๑๓,๒๖๘
แสวงหา	๒๕๑	๑๐๕๓.๕๔	๘๓๒.๖๒	๐	๒๑๔.๘๐	๖.๑๒	๑,๒๖๔,๒๔๘
วิเศษชัยชาญ	๙๑๙	๒๔๗๕.๙๘	๒๑๑๕.๖๔	๐	๓๓๔.๗๖	๒๕.๕๘	๒,๙๗๑,๑๓๖
สามโก้	๒๗๑	๗๕๒.๙๐	๖๖๘.๙๖	๐	๘๑.๓๐	๒.๖๔	๙๐๓,๔๘๐
รวมยอด	๒,๖๖๒	๗,๕๘๙	๖,๓๐๘	๐	๑,๒๓๘	๔๒	๙,๑๐๖,๓๘๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำจืดที่จับได้จากธรรมชาติ ปี ๒๕๖๔ (กก./ปี)
(สัตว์น้ำจืดที่จับได้ จำแนกตามชนิดเป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๔)

อำเภอ	ปลาช่อน	ปลาดุก	ปลาทอม	ปลาตะเพียน	ปลานิล	ปลาสวาย	ปลาเทโพ	ปลาไหล	ปลาสร้อย	กุ้งก้ามกราม	อื่น ๆ	รวม
เมืองอ่างทอง	๑๔๔.๐๐	๑๒๖.๐๐	๑๐๒.๐๐	๒๘๒.๐๐	๑๐๘.๐๐	๒๑๒.๐๐	๒๗.๐๐	๑๑๐.๐๐	๒๙.๐๐	๒๑๘.๐๐		๑,๓๕๘.๐๐
ไชโย	๑๔๔.๐๐	๑๒๖.๐๐	๑๐๒.๐๐	๒๘๒.๐๐	๑๐๘.๐๐	๒๑๒.๐๐	๒๗.๐๐	๑๑๐.๐๐	๒๙.๐๐	๒๑๘.๐๐		๑,๓๕๘.๐๐
ป่าโมก	๑๔๔.๐๐	๑๒๖.๐๐	๑๐๒.๐๐	๒๘๒.๐๐	๑๐๘.๐๐	๒๑๒.๐๐	๒๗.๐๐	๑๑๐.๐๐	๑๙.๐๐	๒๑๘.๐๐		๑,๓๕๘.๐๐
โพธิ์ทอง	๓๖๐.๐๐	๓๕๕.๐๐	๒๕๖.๐๐	๗๐๕.๐๐	๒๖๙.๐๐	๕๓๐.๐๐	๒๗.๐๐	๒๗๕.๐๐	๗๓.๐๐	๕๓๖.๐๐		๓,๓๕๖.๐๐
แสวงหา	๒๘๘.๐๐	๒๕๒.๐๐	๒๐๔.๐๐	๕๖๔.๐๐	๒๑๕.๐๐	๔๒๔.๐๐	๖๖.๐๐	๒๒๐.๐๐	๕๘.๐๐	๔๒๙.๐๐		๒,๗๒๐.๐๐
วิเศษชัยชาญ	๑๔๔.๐๐	๑๒๖.๐๐	๑๐๒.๐๐	๒๘๒.๐๐	๑๐๘.๐๐	๒๑๒.๐๐	๕๗.๐๐	๑๑๐.๐๐	๒๙.๐๐	๒๑๘.๐๐		๑,๓๕๘.๐๐
สามโก้	๒๑๖.๐๐	๑๘๙.๐๐	๑๕๓.๐๐	๔๒๓.๐๐	๑๖๑.๐๐	๓๑๘.๐๐	๒๗.๐๐	๑๖๕.๐๐	๔๔.๐๐	๓๒๒.๐๐		๒,๐๑๘.๐๐
รวมยอด	๑,๔๔๐.๐๐	๑,๒๖๐.๐๐	๑,๐๒๒.๐๐	๒,๘๒๐.๐๐	๑,๐๗๗.๐๐	๒,๑๒๐.๐๐	๒๕๘.๐๐	๑,๑๐๐.๐๐	๒๘๑.๐๐	๒,๑๕๙.๐๐		๑๓,๕๓๖.๐๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางจำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และปริมาณผลผลิตที่ได้จากการเพาะเลี้ยง ปี ๒๕๖๕
(ฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำแนกตามประเภทการเพาะเลี้ยงและผลผลิตจากการเลี้ยงสัตว์น้ำจืดรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๕)

อำเภอ	ฟาร์ม	ประเภทการเลี้ยง (ไร่)					ผลผลิตการเลี้ยงสัตว์น้ำจืด (กก.)
		รวมเนื้อที่	บ่อ	นา	ร่องสวน	กระชัง	
เมืองอ่างทอง	๑๖๔.๐๐	๕๔๑.๖๓	๓๔๘.๙๗	๐	๕.๗๕	๕.๖๗	๔๐๙,๖๖๖.๐๐
ไชโย	๑๖๗.๐๐	๓๙๓.๐๕	๓๘๑.๓๑	๐	๙.๒๕	๑.๐๙	๕๙๒,๑๒๑.๐๐
ป่าโมก	๓๕๗.๐๐	๘๔๕.๒๖	๘๑๔.๒๘	๐	๒.๗๙	๑๙.๙๗	๙๓๓,๔๐๑.๐๐
โพธิ์ทอง	๖๑๐.๐๐	๘๖๒.๐๙	๗๖๗.๘๕	๐	๗๓.๙๐	๐.๖๑	๑,๖๓๕,๕๔๑.๐๐
แสวงหา	๒๘๔.๐๐	๖๓๕.๗๐	๕๘๗.๘๘	๐	๓๖.๒๕	๐	๑,๑๓๗,๘๒๓.๐๐
วิเศษชัยชาญ	๙๗๕.๐๐	๔๒๒๓.๑๗	๔๑๓๙.๐๗	๐	๓๔.๕๐	๙.๑๒	๒,๖๗๔,๐๕๘.๐๐
สามโก้	๒๗๗.๐๐	๔๘๒.๓๓	๔๒๒.๒๐	๐	๕๙.๕๐	๐	๘๑๓,๑๓๒.๐๐
รวมยอด	๒,๘๓๔.๐๐	๗๙๘๓.๒๓	๗๔๖๑.๕๖	๐	๒๒๑.๙๔	๓๖	๘,๑๙๕,๗๔๒

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำจืดที่จับได้จากธรรมชาติ ปี ๒๕๖๕ (กก./ปี)
(สัตว์น้ำจืดที่จับได้ จำแนกตามชนิดเป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๕)

อำเภอ	ปลาช่อน	ปลาดุก	ปลาหมอ	ปลาดตะเพียน	ปลานิล	ปลาสวาย	ปลาเทโพ	ปลาไหล	ปลาสร้อย	กุ้งก้ามกราม	อื่น ๆ	รวม
เมืองอ่างทอง	๒๕๕.๐๐	๒๑๑.๐๐	๒๗๐.๐๐	๓๘๗.๐๐	๑๖๓.๐๐	๖๗๘.๐๐	๕๐.๐๐	๑๒๖.๐๐	๓๐.๐๐	๒๔๐.๐๐		๒,๔๑๓.๐๐
ไชโย	๒๕๕.๐๐	๒๑๑.๐๐	๒๗๐.๐๐	๓๘๗.๐๐	๑๖๓.๐๐	๖๗๘.๐๐	๕๐.๐๐	๑๒๖.๐๐	๓๐.๐๐	๒๔๐.๐๐		๒,๔๑๓.๐๐
ป่าโมก	๓๘๗.๐๐	๓๐๗.๐๐	๔๐๕.๐๐	๕๘๑.๐๐	๒๔๕.๐๐	๑,๐๑๗.๐๐	๗๕.๐๐	๑๘๙.๐๐	๔๔.๐๐	๓๖๐.๐๐		๓,๖๑๙.๐๐
โพธิ์ทอง	๕๑๖.๐๐	๔๒๒.๐๐	๕๔๐.๐๐	๗๗๔.๐๐	๓๒๖.๐๐	๑,๓๕๖.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๕๒.๐๐	๕๙.๐๐	๔๘๐.๐๐		๔,๘๖๕.๐๐
แสวงหา	๒๕๕.๐๐	๒๑๑.๐๐	๒๗๐.๐๐	๓๘๗.๐๐	๑๖๓.๐๐	๖๗๘.๐๐	๕๐.๐๐	๑๒๖.๐๐	๓๐.๐๐	๒๔๐.๐๐		๒,๔๑๓.๐๐
วิเศษชัยชาญ	๖๕๕.๐๐	๕๒๘.๐๐	๖๗๕.๐๐	๙๖๘.๐๐	๔๐๘.๐๐	๑,๖๙๕.๐๐	๑๒๕.๐๐	๓๓๕.๐๐	๗๔.๐๐	๖๐๐.๐๐		๖,๐๓๑.๐๐
สามโก้	๒๕๕.๐๐	๒๑๑.๐๐	๒๗๐.๐๐	๓๘๗.๐๐	๑๖๓.๐๐	๖๗๘.๐๐	๕๐.๐๐	๑๒๖.๐๐	๓๐.๐๐	๒๔๐.๐๐		๒,๔๑๓.๐๐
รวมทั้งสิ้น	๒,๕๘๐.๐๐	๒,๑๑๐.๐๐	๒,๗๐๐.๐๐	๓,๘๗๐.๐๐	๑,๖๓๐.๐๐	๖,๗๘๐.๐๐	๕๐๐.๐๐	๑,๒๖๐.๐๐	๒๙๕.๐๐	๒,๔๐๐.๐๐		๒๔,๑๒๕.๐๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางจำนวนฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และปริมาณผลผลิตที่ได้จากการเพาะเลี้ยง ปี ๒๕๖๖
(ฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จำแนกตามประเภทการเพาะเลี้ยงและผลผลิตจากการเลี้ยงสัตว์น้ำจืดรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๖)

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

อำเภอ	ฟาร์ม	ประเภทการเลี้ยง (ไร่)					ผลผลิตการเลี้ยงสัตว์น้ำจืด (กก.)
		รวมเนื้อที่	บ่อ	นา	ร่องสวน	กระชัง	
เมืองอ่างทอง	๑๔๐.๐๐	๕๐๗.๗๐	๔๙๙.๔๑	๐	๓.๓๔	๔.๙๕	๘๔๓,๙๓๔.๐๐
ไชโย	๑๒๘.๐๐	๓๒๐.๒๕	๓๐๘.๖๘	๐	๑๐	๑.๕๗	๔๗๒,๑๘๘.๐๐
ป่าโมก	๓๑๔.๐๐	๖๙๑.๐๐	๖๓๕.๐๐	๐	๔๗.๘๒	๘.๑๘	๒,๑๖๘,๓๒๗.๐๐
โพธิ์ทอง	๕๘๕.๐๐	๘๑๙.๘๒	๗๕๙.๖๙	๐	๖๐.๑๓	๐	๑,๐๓๒,๖๐๑.๐๐
แสวงหา	๒๖๙.๐๐	๖๐๘.๐๓	๕๖๐.๔๘	๐	๔๗.๘๒	๐	๒,๔๕๓,๘๐๓.๐๐
วิเศษชัยชาญ	๙๗๓.๐๐	๓,๖๐๓.๕๐	๓,๕๒๘.๐๗	๐	๗๔.๙๗	๐.๔๖	๖,๔๓๗,๙๒๙.๐๐
สามโก้	๒๖๗.๐๐	๔๓๔.๗๓	๓๗๔.๖๐	๐	๖๐.๑๓	๐	๖๕๐,๗๐๒.๐๐
รวมยอด	๒,๖๗๖.๐๐	๖,๙๘๕.๐๐	๖,๖๖๕.๙๓	๐	๓๐๔.๒๑	๑๕.๑๖	๑๔,๐๕๙,๔๙๔

ตารางปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำจืดที่จับได้จากธรรมชาติ ปี ๒๕๖๖ (กก./ปี)
(สัตว์น้ำจืดที่จับได้ จำแนกตามชนิดเป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๖๖)

อำเภอ	ปลาสร้อย
เมืองอ่างทอง	๒๐,๙๐๐
ไชโย	๑๓,๙๖๐
วิเศษชัยชาญ	๒๘,๕๐๐
สามโก้	๑๑,๔๐๐
โพธิ์ทอง	๑๙,๙๕๐
แสวงหา	๕,๗๐๐
ป่าโมก	๒๘,๕๐๐
รวมทั้งสิ้น	๑๒๘,๙๑๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ข้อมูลเพิ่มเติมด้านประมงจังหวัดอ่างทอง

- เกษตรกรขึ้นทะเบียนผู้ทำการประมง (ทบ.๓) จำนวน ๑,๓๑๕ ราย
- ใบอนุญาตให้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ จำนวน ๙๓ ราย
- ผู้ครอบครองสัตว์ป่าคุ้มครอง (จระเข้น้ำจืด) จำนวน ๑๓ ราย

(๔) การพัฒนาศักยภาพเกษตรกร

๑. การรับรองมาตรฐานแปลง/ฟาร์ม

ปี ๒๕๖๖ จังหวัดอ่างทองมีแปลง/ฟาร์ม ที่ได้ผ่านการรับการรับรองมาตรฐาน GAP จำนวน ๓๖๔ ราย ได้แก่ ด้านพืช (ผักและผลไม้) จำนวน ๑๔๙ ราย ด้านข้าวและเมล็ดพันธุ์ จำนวน ๔ ราย ด้านประมง จำนวน ๑๓๓ ราย ด้านปศุสัตว์ จำนวน ๓๙ ราย และโรงฆ่าสัตว์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๓๙ ราย แปลง/ฟาร์มที่ได้ผ่านการรับการรับรองมาตรฐาน เกษตรอินทรีย์ จำนวน ๖ ราย ได้แก่ ด้านพืช (ผักสลัด) จำนวน ๒ ราย ด้านผลไม้ (เมล่อน) จำนวน ๑ ราย ด้านข้าว จำนวน ๒ ราย และด้านปศุสัตว์ จำนวน ๑ ราย รายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางแสดงข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

มาตรฐาน/ชนิดสินค้า	หน่วยนับ (ราย/แปลง)	จำนวน (ไร่/ฟาร์ม/แห่ง)
GAP		
ด้านพืช (ผักและผลไม้)	๑๔๙ ราย	๕๐๕.๓๑ ไร่
ด้านข้าวและเมล็ดพันธุ์	๔ ราย ๗ แปลง	๕๐๕.๐๐ ไร่
ด้านประมง	๑๓๓ ราย	๑๓๓๓ ฟาร์ม
ด้านปศุสัตว์	๓๙ ราย	๓๙ ฟาร์ม
- โรงฆ่าสัตว์ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน	๓๙ ราย	๓๙ แห่ง
เกษตรอินทรีย์		
ด้านพืช (ผักสลัด)	๒ ราย	๑ ไร่
ด้านผลไม้ (เมล่อน)	๑ ราย	๑ ไร่
ด้านข้าว	๒ ราย	๓๑ ไร่
ด้านปศุสัตว์	๑ ราย	๔.๑ ไร่

ที่มา : สำนักงาน

เกษตรจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖)

สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตรเขตที่ ๕ ชัยนาท (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖)

สถานีพัฒนาที่ดินจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖)

ศูนย์วิจัยข้าวพระนครศรีอยุธยา (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖)

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๖)

(๕) สถาบันและองค์กรเกษตรกร

- ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

จังหวัดอ่างทอง มีประเภทสหกรณ์ที่มีในจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย ๒ ประเภท คือ สหกรณ์ภาคการเกษตร จำนวน ๑๘ แห่ง มีสมาชิก จำนวน ๓๔,๐๗๘ ราย และสหกรณ์นอกภาคการเกษตร จำนวน ๑๒ แห่ง มีสมาชิก จำนวน ๙,๔๕๔ ราย

ตารางแสดงประเภทของสหกรณ์จำแนกตามจำนวนสมาชิก พ.ศ. ๒๕๖๕

ที่	ประเภทสหกรณ์	จำนวน (แห่ง)	สมาชิก (ราย)
๑	สหกรณ์ภาคการเกษตร	๑๘	๓๔,๐๗๘
๒	สหกรณ์นอกภาคการเกษตร	๑๒	๙,๔๕๔
รวม		๓๐	๔๓,๕๓๒

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง

-สถาบันเกษตรกรและจำนวนสมาชิก

สหกรณ์ในจังหวัดอ่างทอง รวมทั้งสิ้น ๓๐ แห่ง ประกอบด้วย สหกรณ์การเกษตร จำนวน ๑๖ แห่ง สหกรณ์บริการ จำนวน ๔ แห่ง สหกรณ์ออมทรัพย์ จำนวน ๖ แห่ง สหกรณ์ประมง จำนวน ๒ แห่ง และ สหกรณ์เครดิตยูเนียน จำนวน ๒ แห่ง มีสมาชิกสหกรณ์ รวม ๔๗,๖๘๕ คน ร่วมทำธุรกิจ ๑๗,๘๓๗ คน กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดอ่างทอง รวมทั้งสิ้น ๔๗ แห่ง ประกอบด้วย กลุ่มเกษตรกรทำนา จำนวน ๓๖ แห่ง

กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ จำนวน ๓ แห่ง และกลุ่มเกษตรกรทำสวน จำนวน ๗ แห่ง กลุ่มเกษตรกรอื่น ๆ จำนวน ๑ แห่ง มีสมาชิกกลุ่มเกษตรกร รวม ๒,๒๒๖ คน ร่วมทำธุรกิจ ๑,๒๖๓ คน

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ กันยายน ๒๕๖๖)

ตารางแสดงจำนวนสหกรณ์ภายในจังหวัดอ่างทอง ณ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๖

ประเภทสหกรณ์	สถานะสหกรณ์											
	ยังไม่เริ่มดำเนินการ			ดำเนินการ			เลิกสหกรณ์(อยู่ระหว่างชำระบัญชี)			รวม		
	สหกรณ์	ชุมนุมสหกรณ์	รวม	สหกรณ์	ชุมนุมสหกรณ์	รวม	สหกรณ์	ชุมนุมสหกรณ์	รวม	สหกรณ์	ชุมนุมสหกรณ์	รวม
สหกรณ์ภาคการเกษตร	๐	๐	๐	17	1	18	๐	๐	๐	17	1	18
สหกรณ์การเกษตร	๐	๐	๐	15	1	16	๐	๐	๐	16	๐	16
สหกรณ์ประมง	๐	๐	๐	2	๐	2	๐	๐	๐	2	๐	2
สหกรณ์นิคม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
สหกรณ์นอกภาคการเกษตร	๐	๐	๐	12	๐	12	2	๐	2	14	๐	14
สหกรณ์ออมทรัพย์	๐	๐	๐	6	๐	6	๐	๐	๐	6	๐	6
สหกรณ์ร้านค้า	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
สหกรณ์บริการ	๐	๐	๐	4	๐	4	2	๐	2	6	๐	6
สหกรณ์เครดิตยูเนียน	๐	๐	๐	2	๐	2	๐	๐	๐	2	๐	2
รวม				29		30	๐	๐	2	31	1	32

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดอ่างทอง

๔) เศรษฐกิจด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดอ่างทอง เป็นจังหวัดหนึ่งที่รองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากเมืองหลวง แต่ก็ยังมีสถานประกอบการไม่มากนัก คือมีจำนวนสถานประกอบการ ๓๒๓ แห่ง ดังนั้นประชากรของจังหวัดอ่างทองจึงเดินทางไปประกอบอาชีพในบริเวณจังหวัดใกล้เคียง เช่น พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สิงห์บุรี ปทุมธานี เป็นต้น

ตารางแสดงจำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๘

ประเภทอุตสาหกรรม	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	อัตราการเปลี่ยนแปลง (%)		
					๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
การเกษตร	๔๖	๔๖	๔๖	๔๗	-	-	๒.๑๗
อาหาร เครื่องดื่ม	๒๘	๒๗	๒๗	๒๗	-๓.๗๐	-	-
สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย เครื่องหนัง	๑๐	๙	๙	๙	-๑๑.๑๑	-	-
ไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้และเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน	๒๗	๒๖	๒๖	๒๖	-๓.๘๕	-	-
ผลิตภัณฑ์จากกระดาษและสิ่งพิมพ์	-	-	-	-	-	-	-
เคมี ปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	-	-	-
ยาง พลาสติก	๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	-	-	-
โลหะ	๓๕	๓๗	๓๗	๓๗	๕.๔๐	-	-
โลหะ และผลิตภัณฑ์โลหะ	๒๔	๒๒	๒๓	๒๓	-๘.๐๙	๔.๓๕	-
เครื่องจักรกล และไฟฟ้า	๕	๕	๕	๕	-	-	-
อื่น ๆ	๑๑๐	๑๑๐	๑๑๘	๑๑๘	๖.๗๘	-	-

โรงงานในจังหวัดอ่างทองที่มีเงินลงทุนมากที่สุด ๑๐ อันดับแรก

๑. บริษัท ปิกิรม เพาเวอร์ (อ่างทอง) ๑ จำกัด	เงินลงทุน	๔,๖๖๘,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๒. บริษัท แสงฟ้าอะกรีโปรดักส์ จำกัด	เงินลงทุน	๒,๖๘๐,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๓. บริษัท ไทยเรยอน จำกัด (มหาชน) ผลิตเส้นใยธรรมชาติ,เส้นใยสังเคราะห์	เงินลงทุน	๑,๙๓๑,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๔. บริษัท สยาม พาร์บอย ไรซ์ จำกัด	เงินลงทุน	๑,๘๖๘,๕๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๕. บริษัท เบอร์ล่า คาร์บอน (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)	เงินลงทุน	๑,๖๓๑,๘๕๖,๐๐๐	ล้านบาท
๖. บริษัท ไทยเรยอน จำกัด (มหาชน) (แบ่งบรรจุเส้นใยเรยอนและจัดเก็บขนถ่ายสินค้า)	เงินลงทุน	๑,๔๐๘,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๗. บริษัท สยามโซล่า เพาเวอร์ จำกัด (มหาชน)	เงินลงทุน	๗๕๕,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๘. บริษัท โรงสีทองชัยโย จำกัด	เงินลงทุน	๖๔๙,๐๐๐,๐๐๐	ล้านบาท
๙. บริษัท เค ที เอ็มเอส จี จำกัด	เงินลงทุน	๖๓๐,๗๓๗,๐๐๐	ล้านบาท
๑๐. โรงไฟฟ้าชุมชนอ่างทอง	เงินลงทุน	๕๗๑,๘๐๐,๐๐๐	ล้านบาท

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๘)

ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP)

จังหวัดอ่างทอง มีผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ประกอบด้วย ๑) กลุ่มผู้ผลิตชุมชน ๒) ผู้ผลิตชุมชน ที่เป็นเจ้าของรายเดียว และ ๓) ผู้ผลิตวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ดังนี้

ตารางแสดงประเภทผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP

ปี พ.ศ.	ประเภทผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP			รวม
	กลุ่มผู้ผลิตชุมชน	ผู้ผลิตชุมชนที่เป็นเจ้าของรายเดียว	ผู้ผลิตวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)	
๒๕๕๗	๑๐๓	๓๕	๓	๑๔๑
๒๕๕๘	๑๔๒	๖๒	๓	๒๐๗
๒๕๕๙	๑๖๑	๖๒	๓	๒๒๖
๒๕๖๐	๒๑๖	๑๒๙	๔	๓๔๙
๒๕๖๑	๔๖๕	๒๑๗	๔	๖๘๖
๒๕๖๒	๔๘๔	๒๔๒	๖	๗๓๒
๒๕๖๓	๕๐๕	๒๖๓	๖	๗๗๔
๒๕๖๔	๕๑๔	๒๘๔	๘	๘๐๖
๒๕๖๕	๕๒๗	๒๙๓	๘	๘๒๘
๒๕๖๖	๕๔๐	๓๐๙	๑๐	๘๕๙

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๖)

ตารางแสดงจำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนจำแนกตามกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่ขึ้นทะเบียน

กลุ่มผลิตภัณฑ์	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
อาหาร	๔๓๕	๗๕๔	๗๗๑	๘๑๓	๘๖๖	๘๕๖	๙๒๖
เครื่องดื่ม	๒๒	๔๙	๕๖	๖๕	๗๖	๖๕	๖๕
ผ้า เครื่องแต่งกาย	๓๙	๕๐	๕๗	๕๙	๖๙	๘๓	๙๐
ของใช้ ของตกแต่ง ของที่ระลึก	๒๓๙	๔๒๐	๔๔๙	๔๘๑	๔๙๔	๕๒๒	๕๖๗
สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	๑๒๐	๑๗๕	๑๘๑	๑๘๖	๑๙๖	๒๒๕	๒๓๒
รวม	๘๕๕	๑,๔๕๘	๑,๕๑๔	๑,๖๐๔	๑,๗๐๔	๑,๗๕๑	๑,๘๘๐

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง

ตารางแสดงจำนวนรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒๕๕๖- ๒๕๖๖

ปี	จำนวน (บาท)	ร้อยละที่เพิ่มขึ้น
๒๕๕๖	๖๑๕,๙๐๐,๐๐๐	-๕.๒๓
๒๕๕๗	๖๒๐,๒๗๐,๐๐๐	๐.๗๑
๒๕๕๘	๘๑๗,๖๑๕,๐๘๑	๒๘.๓๕
๒๕๕๙	๙๕๓,๒๓๓,๐๐๐	๑๖.๕๘
๒๕๖๐	๑,๑๖๗,๑๑๗,๒๑๘	๒๒.๔๔
๒๕๖๑	๑,๔๘๖,๗๐๓,๙๗๓	๒๗.๓๘
๒๕๖๒	๑,๘๒๘,๗๔๙,๒๓๗	๒๓.๐๑
๒๕๖๓	๒,๐๑๔,๔๘๗,๑๘๓	๑๐.๐๔
๒๕๖๔	๒,๒๑๕,๗๔๑,๕๕๑	๑๐.๐๐
๒๕๖๕	๑,๑๒๕,๔๐๕,๕๓๓	-๔๙.๐๐
๒๕๖๖	๒,๒๘๗,๐๔๒,๗๙๗	๑๐๓.๐๐

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง

จังหวัดอ่างทอง มียอดจำหน่ายสินค้า OTOP จาก ๕ ประเภทผลิตภัณฑ์ ได้แก่ อาหาร เครื่องดื่ม ผ้าเครื่องแต่งกาย ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก และสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร โดยรวมอยู่ในระดับที่เพิ่มขึ้น

ผู้ประกอบการในปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๖ มีจำนวน ๑,๘๘๐ ผลิตภัณฑ์ ดังนี้ กลุ่ม A ดาวเด่นสู่สากลมุ่งเน้นการเพิ่มโอกาสเข้าถึงตลาดเป้าหมาย โดยผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้มีคุณภาพสูง ผลิตได้จำนวนมากอย่างต่อเนื่อง มีจำนวน ๕๘ ผลิตภัณฑ์ กลุ่ม B อนุรักษ์สร้างคุณค่ามุ่งเน้นการสร้างคุณค่ามูลค่าเพิ่มในตลาดเฉพาะโดยผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้มีคุณภาพสูง ผลิตน้อยชิ้น เพราะมีขั้นตอนกระบวนการ ผลิตที่ยากและซับซ้อน มีจำนวน ๑๐๘ ผลิตภัณฑ์ กลุ่ม C พัฒนาสู่สินค้าดาวเด่นมุ่งเน้นการเพิ่มคุณภาพควบคุม คุณภาพสินค้าให้คงที่และเพิ่มประสิทธิภาพ ในการแข่งขัน โดยผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้มีคุณภาพปานกลาง ผลิต ได้จำนวนมาก มีจำนวน ๒๙๖ ผลิตภัณฑ์ กลุ่ม D ปรับตัวสู่การพัฒนาหรือเอกลักษณ์มุ่งเน้นการศึกษาจุดเด่นจุดด้อยเพื่อพัฒนาทิศทางหรือให้ รับช่วงการผลิตโดยผลิตภัณฑ์ในกลุ่มนี้มีการผลิตได้ง่าย ยังไม่มีการรับรองมาตรฐานจำนวน ๑,๔๑๘ ผลิตภัณฑ์

ที่	สินค้า	กลุ่มเกษตรกรที่ผลิต	แหล่งรับซื้อวัตถุดิบ	การสนับสนุนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๑	ผลิตภัณฑ์จักสานจากผักตบชวา	กลุ่มจักสานผักตบชวา บ้านบางตาแผ่นดิน (ที่อยู่ ๑๘/๑ หมู่ ๑ ต.คลองวัว อ.เมืองฯ)	ผักตบชวา : จ.อ่างทอง จ.สุพรรณบุรี	๑. คัดสรรสุดยอดสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง ๒. สนับสนุนช่องทางการ จำหน่ายสินค้าในงานเกษตร และของดีเมืองอ่างทอง
๒	ผลิตภัณฑ์แปรรูป สมุนไพร	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรไชโย (ที่อยู่ ๖๑ หมู่ ๓ ต.จระเข้ร้อง อ.ไชโย)	สมุนไพร : จ.อ่างทอง จ.สุพรรณบุรี	๑. คัดสรรสุดยอดสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง ๒. สนับสนุนช่องทางการ จำหน่ายสินค้าในงานเกษตร และของดีเมืองอ่างทอง
๓	เครื่องประดับพลอย	กลุ่มเครื่องประดับพลอยงาม (ที่อยู่ ๕๑ หมู่ ๓ ต.เทวราช อ.ไชโย)	ในประเทศและ ต่างประเทศ	๑. คัดสรรสุดยอดสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง ๒. สนับสนุนช่องทางการ จำหน่ายสินค้าในงานเกษตร และของดีเมืองอ่างทอง
๔	ตุ๊กตาดินปั้น	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มปั้นตุ๊กตาชาววัง วัดท่าสุทธาวาส (ที่อยู่ ๖๗/๒ หมู่ ๒ ต.บางเสด็จ อ.ป่าโมก)	ดิน : จ.อ่างทอง	๑. คัดสรรสุดยอดสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง ๒. สนับสนุนช่องทางการ จำหน่ายสินค้าในงานเกษตร และของดีเมืองอ่างทอง
๕	ศาลพระภูมิไม้สัก	วิสาหกิจชุมชน ทำศาลพระภูมิไม้สัก (ที่อยู่ ๙๑/๒ หมู่ ๓ ต.บางเสด็จ อ.ป่าโมก)	ไม้สัก : จ.อ่างทอง	๑. คัดสรรสุดยอดสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง ๒. สนับสนุนช่องทางการ จำหน่ายสินค้าในงานเกษตร และของดีเมืองอ่างทอง
๖	กลอง	กลุ่มทำกลองเอกราช (ที่อยู่ ๓๗ หมู่ ๖ ต.เอกราช อ.ป่าโมก)	ไม้ทำกลอง: จ.อ่างทอง หนังสือ: จ.สมุทรปราการ	๑. คัดสรรสุดยอดสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง ๒. สนับสนุนช่องทางการ จำหน่ายสินค้าในงานเกษตร และของดีเมืองอ่างทอง
๗	ผลิตภัณฑ์แปรรูป สมุนไพร	วิสาหกิจชุมชนอาภาณวดแผนไทย บางเจ้าฉ่า (ที่อยู่ ๔/๑ หมู่ ๖ ต.บางเจ้าฉ่า อ.โพธิ์ทอง)	สมุนไพร: จ.อ่างทอง	๑. คัดสรรสุดยอดสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง ๒. สนับสนุนช่องทางการ จำหน่ายสินค้าในงานเกษตร และของดีเมืองอ่างทอง
๘	ผลิตภัณฑ์จักสาน จากไม้ไผ่	กลุ่มอาชีพจักสานไม้ไผ่ บางเจ้าฉ่า (ที่อยู่ ๔๗ หมู่ ๘ ต.บางเจ้าฉ่า อ.โพธิ์ทอง)	ไม้ไผ่: จ.อ่างทอง	๑. คัดสรรสุดยอดสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง ๒. สนับสนุนช่องทางการ จำหน่ายสินค้าในงานเกษตร และของดีเมืองอ่างทอง

ที่	สินค้า	กลุ่มเกษตรกรที่ผลิต	แหล่งรับซื้อวัตถุดิบ	การสนับสนุนของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๙	ผลิตภัณฑ์จักสานจากหวาย	กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านตลาดใหม่ (ที่อยู่ ๖๕/๔ หมู่ ๒ ต.ตลาดใหม่ อ.วิเศษชัยชาญ)	จ.อ่างทอง	๑. คัดสรรสุดยอดสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง ๒. สนับสนุนช่องทางการจำหน่ายสินค้าในงานเกษตรและของดีเมืองอ่างทอง
๑๐	ไข่นกกระทา	อเนกฟาร์มนกกระทา (ที่อยู่ ๕๗/๑ หมู่ ๒ ต.ป่าจี่ อ.เมืองฯ)	ฟาร์มนกกระทาใน จ.อ่างทอง	๑. คัดสรรสุดยอดสินค้า OTOP จังหวัดอ่างทอง ๒. สนับสนุนช่องทางการจำหน่ายสินค้าในงานเกษตรและของดีเมืองอ่างทอง

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๗

ทั้งนี้ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ได้พิจารณาถึงความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน ประกอบกับข้อมูลพื้นฐานแล้วจึงได้ ให้ความสำคัญในการพัฒนา “ช่องทางตลาดและกิจกรรมส่งเสริมการขาย” Inventory Location and Warehousing จากการวิเคราะห์ ผลิตภัณฑ์ชุมชน OTOP ที่อยู่ในตลาดเติบโตสูง หรือมีโอกาสดี แต่ Market Share ยังต่ำ เนื่องจากนโยบายของภาครัฐที่กำหนดรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่ทำมีคู่แข่งหลายจังหวัด จังหวัดจึงนำจุดแข็งของจังหวัดอ่างทองที่อยู่ใกล้กรุงเทพฯ จัดสร้างจุดบริการของคลังสินค้าสาธารณะ (Public Warehouse) ให้กับกลุ่มจังหวัดเพื่อการกระจายตัวสินค้า การเก็บรักษา การจัดหมวดหมู่ และการเตรียมผลิตภัณฑ์เพื่อการขนส่ง

๕) เศรษฐกิจด้านการบริการท่องเที่ยว

สถานการณ์ ของการเดินทางท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดอ่างทอง มีผู้เยี่ยมเยือนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๓๒ ในจำนวนนี้ พบว่าผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๓๖ เป็นเพราะนโยบายการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐและชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔.๓๔ สำหรับการเพิ่มขึ้นของจำนวนที่เดินทางเข้ามาในจังหวัดอ่างทอง อาจจะเป็นผลมาจากการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น กิจกรรมรณรงค์ให้มีการเดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่เมืองรอง การจัดงานประเพณีต่าง ๆ อาทิเช่น งานแข่งเรือพาย งานไหว้ครูกลอง เป็นต้น อีกทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยจะนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวกราบไหว้นมัสการสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อาทิ วัดไชโยวรวิหาร วัดขุนอินทประมูล วัดม่วง และวัดป่าโมก เป็นต้น ในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ซึ่งการเดินทางแต่ละครั้งนักท่องเที่ยวจะมีระยะเวลาพำนักร้อยละประมาณ ๑.๕๙ วัน มีอัตราการเข้าพักลดลงเล็กน้อย หากพิจารณาถึงค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวที่พักค้างคืนอย่างน้อย ๑ คืน จะมีค่าใช้จ่ายประมาณ ๑,๒๖๕.๒๓ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๔๓ ส่วนนักท่องเที่ยวที่ไม่พักค้างคืนมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ ๗๘๘.๙๒ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๓๖ ทั้งนี้ ภาพรวมของผู้เยี่ยมเยือนจังหวัดอ่างทองจะมีค่าใช้จ่ายประมาณ ๑,๐๐๘.๕๘ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๗๕ โดยพบว่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่จะเกิดจากหมวดค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าดอกไม้ ธูปเทียน เงินทำบุญ รองลงมาเป็นค่าอาหารและเครื่องดื่มและค่าใช้จ่ายในการซื้อของที่ระลึก ตามลำดับ ส่งผลให้มีรายได้หมุนเวียนจากการท่องเที่ยวทั้งสิ้น ๙๙๓.๕๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๘๙

ทั้งนี้ ในการพัฒนาด้านการบริการท่องเที่ยว ตามความต้องการของประชาชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพหมู่บ้าน/ชุมชน นั้นได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งแก่เครือข่ายผู้ประกอบการและชุมชน เน้นการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (special interest tourism) ได้แก่การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (health tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อนและเรียนรู้วิถีการ

รักษาสุขภาพกายและใจ ในแหล่งวัฒนธรรมให้เกิดความเพลิดเพลินและสุนทรีภาพ ซึ่งอาจจัดอยู่ในรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพโดยนักท่องเที่ยวจะต้องมีจิตสำนึกในการรักษาสีเขียวและวัฒนธรรมท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ จะมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวด้วยเพื่อเพิ่มรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยว

ตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายเฉลี่ยจำแนกตามค่าใช้จ่ายของผู้มาเยี่ยมเยือน (คนไทย) จังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔

ค่าใช้จ่ายรายหมวด	นักท่องเที่ยว			นักท่องเที่ยว			ผู้เยี่ยมเยือน		
มกราคม-ธันวาคม	2564	2563	%Change	2564	2563	%Change	2564	2563	%Change
1. ค่าที่พัก	318.78	380.29	- 16.17	0.00	0.00	+ 0.00	97.62	145.54	- 32.93
2. ค่าอาหารและเครื่องดื่ม	303.03	308.56	- 1.79	232.27	249.50	- 6.91	253.94	272.10	- 6.67
3. ค่าซื้อสินค้าและของที่ระลึก	217.88	226.10	- 3.64	193.20	206.64	- 6.50	200.75	214.09	- 6.23
4. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง	80.05	99.43	- 19.49	55.23	69.66	- 20.71	62.83	81.05	- 22.48
5. ค่าบริการท่องเที่ยวภายในจังหวัด	48.99	60.25	- 18.69	48.47	61.96	- 21.77	48.63	61.31	- 20.68
6. ค่าพาหนะเดินทางในจังหวัด	107.20	108.26	- 0.98	86.00	88.69	- 3.03	92.49	96.18	- 3.84
7. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ	58.43	70.17	- 16.73	59.88	74.16	- 19.26	59.43	72.64	- 18.19
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน	1,134.36	1,253.06	- 9.47	675.05	750.61	- 10.07	815.69	942.91	- 13.49

ตารางแสดงสถานการณ์ท่องเที่ยวภายในประเทศจังหวัดอ่างทอง พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

รายการ	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
จำนวนสถานพักแรม (แห่ง)	๑๒	๑๒	๑๓		
จำนวนห้อง (ห้อง)	๔๐๓	๔๔๔	๔๙๘	๕๙๐	๕๒๓
จำนวนผู้เยี่ยมเยือน	๗๓๐,๕๐๒	๗๗๕,๓๖๗	๘๑๖,๖๓๒	๘๒๘,๕๕๖	๘๙๑,๒๙๐
ชาวไทย	๗๐๑,๒๗๗	๗๔๔,๐๕๗	๗๘๓,๙๖๒	๗๙๖,๔๔๔	๘๘๒,๖๖๗
ชาวต่างประเทศ	๒๙,๒๒๕	๓๑,๓๑๐	๓๒,๖๗๐	๓๒,๑๑๒	๑๐๘,๖๒๓
จำนวนนักท่องเที่ยว ^๑	๒๖๗,๒๗๙	๒๗๗,๕๓๐	๒๘๕,๗๙๗	๒๙๒,๕๖๐	๓๐๓,๔๒๓
ชาวไทย	๒๖๖,๔๙๕	๒๗๖,๗๐๑	๒๘๔,๙๒๘	๒๙๑,๖๓๓	๓๐๓,๑๔๗
ชาวต่างประเทศ	๗๘๔	๘๒๙	๘๖๙	๙๒๗	๑๐๐,๒๗๖
จำนวนนักท่องเที่ยว ^๒	๔๖๓,๒๒๓	๔๙๗,๘๓๗	๕๓๐,๘๓๕	๕๓๕,๙๙๖	๕๘๗,๘๖๗
ชาวไทย	๔๓๔,๗๘๒	๔๖๗,๓๕๖	๔๙๙,๐๓๔	๕๐๔,๘๑๑	๕๖๗,๘๖๗
ชาวต่างประเทศ	๒๘,๔๔๑	๓๐,๔๘๑	๓๑,๘๐๑	๓๑,๑๘๕	๑๐,๐๐๐
ระยะเวลาพำนักรเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว (วัน)	๑.๖๔	๑.๖๒	๑.๕๙	๑.๕๕	๑.๖๘
ชาวไทย	๑.๖๔	๑.๖๒	๑.๕๙	๑.๕๕	๑.๖๘
ชาวต่างประเทศ	๑.๓๕	๑.๓๗	๑.๔๑	๑.๔๓	๑.๕๐
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (บาท/คน/วัน)					
ผู้เยี่ยมเยือน	๙๔๐.๐๒	๙๗๒.๑๕	๑,๐๐๘.๕๘	๑,๐๒๔.๔๓	๙๔๕.๐๔
ชาวไทย	๙๓๘.๗๔	๙๖๙.๙๐	๑,๐๐๕.๖๗	๑,๐๒๒.๐๐	๙๔๒.๙๑

รายการ	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ชาวต่างประเทศ	๙๘๗.๕๕	๑,๐๓๗.๑๑	๑,๐๙๑.๘๖	๑,๐๙๕.๖๔	๑,๐๙๕.๘๒
นักท่องเที่ยว	๑,๑๑๕.๓๕	๑,๒๑๑.๖๐	๑,๒๖๕.๒๓	๑,๓๐๑.๔๐	๑,๒๕๔.๕๘
ชาวไทย	๑,๑๖๓.๙๔	๑,๒๑๐.๔๕	๑,๒๖๓.๙๖	๑,๓๐๐.๐๑	๑,๒๕๓.๐๖
ชาวต่างประเทศ	๑,๕๕๓.๖๒	๑,๖๖๓.๗๕	๑,๗๓๘.๗๘	๑,๗๖๔.๖๙	๑,๘๘๔.๐๗
นักทัศนาจร	๗๒๗.๓๑	๗๕๕.๙๘	๗๘๘.๙๒	๗๙๐.๑๖	๗๕๘.๒๖
ชาวไทย	๗๑๒.๓๘	๗๓๙.๑๘	๗๗๑.๒๑	๗๗๓.๐๖	๗๕๐.๖๑
ชาวต่างประเทศ	๙๕๕.๖๗	๑,๐๑๓.๗๕	๑,๐๖๖.๙๖	๑,๐๖๗.๑๗	๑,๐๑๔.๗๕
รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)					
ผู้เยี่ยมเยือน	๘๔๗.๒๗	๙๒๐.๘๔	๙๙๓.๕๔	๑,๐๑๓.๕๒	๙๓๖.๒๐
ชาวไทย	๘๑๘.๔๓	๘๘๘.๐๕	๙๕๗.๔๘	๙๗๗.๙๐	๙๒๖.๙๕
ชาวต่างประเทศ	๒๘.๘๔	๓๒.๗๙	๓๖.๐๖	๓๕.๖๒	๓๙.๒๕

ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยว^{๑/} : หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปเยือนจังหวัดนั้น โดยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่การไปทำงานประจำ การศึกษา และไม่ใช่คนท้องถิ่นที่มีภูมิลำเนา หรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดนั้นทั้งนี้ต้องพักค้างคืนอย่างน้อย ๑ คืน

นักทัศนาจร^{๒/} นักทัศนาจร หมายถึง ผู้เยี่ยมเยือนที่ไม่พักค้างคืน

๒.๒ ด้านสังคมและความมั่นคง

๑) ด้านสังคม

(๑) การศึกษา

จังหวัดอ่างทอง มีสถานศึกษา จำนวน ๑๘๘ แห่ง ครู จำนวน ๓,๑๑๖ คน และนักเรียนจำนวน ๔๒,๑๗๕ คน

ตารางแสดงจำนวนสถานศึกษา ครู และนักเรียน จำแนกตามสังกัด

สังกัด	จำนวน		
	สถานศึกษา (แห่ง)	ครู (คน)	นักเรียน (คน)
๑. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)			
๑.๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง (สพป.)	๑๔๑	๑,๑๕๑	๑๗,๔๒๒
๑.๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา (สพม.)	๑๔	๙๖๙	๑๑,๑๗๔
๒. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)	๓	๒๖๖	๒,๐๓๐
๓. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)	๗	๒๖๕	๓,๗๙๘
๔. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดอ่างทอง (สกร.)	๗	๑๑๐	๓,๓๘๗
๕. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (อปท.) เฉพาะโรงเรียนในสังกัดเทศบาล	๑๐	๑๘๘	๒,๗๙๑
๖. กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)	๒	๒๒	๘๑๐
๗. สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (สพศ.)	๑	๖๘	๕๓๖
๘. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.)	๒	๑๑	๔๐
๙. ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอ่างทอง	๑	๖๖	๑๘๗
รวม	๑๘๘	๓,๑๑๖	๔๒,๑๗๕

ที่มา : ๑. สำนักงาน

ศึกษาธิการจังหวัดอ่างทอง

๖. สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง

๒. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดอ่างทอง

๗. วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง

๓. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสิงห์บุรี อ่างทอง

๘. สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดอ่างทอง

๔. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดอ่างทอง (สกร.)

๙. สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดอ่างทอง

๕. ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอ่างทอง

๑๐. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๗

ในส่วนของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพนธ์ฐาน (O-NET) จังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพนธ์ฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ สูงสุดคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ร้อยละ ๔๘.๐๔ รองลงมาคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ร้อยละ ๓๒.๐๓ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ ๒๙.๓๖ และร้อยละ ๒๖.๑๗ ตามลำดับ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ผลการทดสอบทางการศึกษาสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ร้อยละ ๕๓.๑๘ รองลงมาคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ร้อยละ ๓๕.๑๑ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ ๒๗.๘๘ และร้อยละ ๒๘.๓๘ ตามลำดับ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ผลการทดสอบทางการศึกษาสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ร้อยละ ๕๔.๓๔ รองลงมาคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๓๑.๒๓ และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ ๒๙.๔๘ และร้อยละ ๒๕.๑๗ ตามลำดับ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ ผลการทดสอบทางการศึกษาสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ร้อยละ ๕๓.๓๔ รองลงมาคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๓๓.๖๗ และกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ร้อยละ ๒๙.๘๓ และร้อยละ ๒๕.๐๕ ตามลำดับ ปีการศึกษา ๒๕๖๔ ผลการทดสอบทางการศึกษาสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ร้อยละ ๕๓.๒๓ รองลงมาคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ร้อยละ ๓๑.๖๘ ลำดับ ถัดมากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๒๙.๖๘ และกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ร้อยละ ๒๔.๕๗ ตามลำดับ

สำหรับการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิพนธ์ฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา ๒๕๖๕ พบว่า คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ร้อยละ ๕๓.๙๙ รองลงมาคือ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ร้อยละ ๓๓.๑๓ ลำดับถัดมา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ร้อยละ ๒๙.๖๒ และกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ร้อยละ ๒๓.๓๔ ตามลำดับ

ตารางแสดงเปรียบเทียบผลการทดสอบ O-NET ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำแนกตามปีการศึกษา ๒๕๖๐-๒๕๖๕

กลุ่มสาระการเรียนรู้	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาษาไทย	๔๘.๐๔	๕๓.๑๘	๕๔.๓๔	๕๓.๓๔	๕๓.๒๓	๕๓.๙๙
คณิตศาสตร์	๒๖.๑๗	๒๘.๓๘	๒๕.๑๗	๒๕.๐๕	๒๔.๕๗	๒๓.๓๔
ภาษาอังกฤษ	๒๙.๓๖	๒๗.๘๘	๓๑.๒๓	๓๓.๖๗	๒๙.๖๘	๒๙.๖๒
วิทยาศาสตร์	๓๒.๐๓	๓๕.๑๑	๒๙.๔๘	๒๙.๘๓	๓๑.๖๘	๓๓.๑๓

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอ่างทอง

แผนภูมิแสดงเปรียบเทียบผลการทดสอบ O-NET ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๖๕

สังกัด	กลุ่มสาระการเรียนรู้			
	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	วิทยาศาสตร์
สพม.	๖๐.๒๙	๒๗.๑๓	๓๒.๘๑	๓๖.๐๓
สพป.	๔๙.๐๖	๑๙.๕๙	๒๖.๘	๓๐.๖๔
เอกชน	๔๙.๖๘	๒๐.๕๘	๒๖.๙	๓๑.๐๓
ท้องถิ่น	๕๑.๒๓	๑๘.๘๕	๒๙.๘๙	๓๐.๕๔
สถาบันพลศึกษา	๔๘.๘	๒๑.๐๑	๒๖.๙๗	๓๐.๔๙
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๕๒.๑	๒๓.๗๕	๕๗.๒๓	๒๙.๕๙
สำนักงานพระพุทธศาสนาฯ	๔๑.๗๓	๒๔.๖๑	๒๖.๗๙	๒๗.๘๙
ระดับประเทศ	๕๒.๙๕	๒๔.๓๙	๓๒.๐๕	๓๓.๓๒
ระดับจังหวัด	๕๓.๙๙	๒๓.๓๔	๒๙.๖๒	๓๓.๑๓

ที่มา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดอ่างทอง

(๒) แรงงาน

อัตราการมีงานทำต่อกำลังแรงงาน เป็นตัวชี้วัดแสดงให้เห็นภาพการณ์มีงานทำในตลาดแรงงานของจังหวัดอ่างทองว่ามีสัดส่วนมากน้อยเพียงใด อัตราการมีงานทำของประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไปของจังหวัดซึ่งคำนวณจาก จำนวนประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ต่อผู้มีงานทำในจังหวัด ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖ (ตุลาคม-ธันวาคม) พบว่า มีอัตราร้อยละ ๕๘.๒๘ ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา ที่มีอัตราการมีงานทำคิดเป็นร้อยละ ๖๐.๙๖ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๕) พบว่า มีอัตราลดลง โดยมีอัตราการมีงานทำอยู่ที่ร้อยละ ๖๐.๐๖

สำหรับอัตราการมีงานทำในภาคเกษตรของจังหวัดอ่างทอง ซึ่งคำนวณจากผู้มีงานทำในภาคเกษตรในจังหวัดอ่างทองต่อกำลังแรงงานที่มีงานทำในจังหวัดอ่างทอง ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖ (ตุลาคม-มีนาคม) พบว่าอัตราการมีงานทำในภาคเกษตรจังหวัดอ่างทองมีอัตราร้อยละ ๒๒.๑๔ เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมาที่มีอัตราร้อยละ ๒๐.๔๗ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๕) พบว่า มีอัตราลดลง โดยมีอัตราอยู่ที่ร้อยละ ๒๑.๒๕ ในส่วนของอัตราการมีงานทำนอกภาคเกษตร มีอัตราร้อยละ ๗๗.๘๖ ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา มีอัตราร้อยละ ๗๙.๕๓ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๕) พบว่า มีอัตราลดลง โดยมีอัตราร้อยละ ๗๗.๘๖ จะเห็นได้ว่าในไตรมาสนี้ อัตราการมีงานทำในภาคเกษตรมีอัตราเพิ่มขึ้น และอัตราการมีงานทำนอกภาคเกษตรมีอัตราลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณาอัตราการมีงานทำเฉพาะในส่วนภาคอุตสาหกรรม โดยคำนวณจากจำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมเปรียบเทียบกับจำนวนผู้ที่มีงานทำทั้งหมดจะพบว่า อัตราการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมมีอัตราร้อยละ ๗๗.๘๖ ลดลงจากไตรมาสที่ผ่านมา มีอัตราร้อยละ ๗๙.๕๓ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๕) พบว่า มีอัตราลดลง โดยมีอัตราร้อยละ ๗๗.๘๖

การศึกษาอัตราการว่างงานในปีที่ผ่านมา จะพบว่าอัตราว่างงานของจังหวัดอ่างทองแต่ละไตรมาสจะปรับตัวสูงขึ้นและลดลงตามปัจจัยฤดูกาลและปัจจัยทางเศรษฐกิจ เนื่องจากจังหวัดอ่างทองเป็นพื้นที่

เกษตรกรรมและอยู่ใกล้กับแหล่งงานในภาคอุตสาหกรรม ดังนั้น อัตราการว่างงานจึงเป็นเครื่องชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยฤดูกาล นอกจากนี้ อัตราการว่างงานจะเกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจและพื้นที่ กล่าวคือแรงงานจะมีการเคลื่อนย้ายสู่ภาคเกษตรในไตรมาสที่เป็นฤดูเพาะปลูก ทั้งจังหวัดอ่างทองเป็นพื้นที่การเกษตรจะทำให้มีอัตราการว่างงานต่ำในช่วงไตรมาสที่เป็นฤดูเพาะปลูก ขณะที่ช่วงไตรมาสนอกฤดูเพาะปลูกจะมีอัตราการว่างงานสูง อัตราการว่างงานในจังหวัดอ่างทอง ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๖ (ตุลาคม-ธันวาคม) มีอัตราร้อยละ ๑.๐๓ เพิ่มขึ้นจากไตรมาสที่ผ่านมา ที่มีอัตราการว่างงานร้อยละ ๐.๖๙ และเมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีที่ผ่านมา (ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๕) พบว่ามีอัตราการลดลง โดยมีอัตราการว่างงานร้อยละ ๒.๔๔

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดอ่างทอง เล่มรายงานสถานการณ์และดัชนีชี้วัดภาวะแรงงานจังหวัดอ่างทอง ไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๖ (ตุลาคม-ธันวาคม)

(๓) สาธารณสุข

จังหวัดอ่างทอง มีสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ ได้แก่ โรงพยาบาลทั่วไปขนาด ๓๒๔ เตียง จำนวน ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๖ แห่ง โดยแบ่งเป็นโรงพยาบาลขนาด ๙๐ เตียง จำนวน ๑ แห่ง ขนาด ๖๐ เตียง จำนวน ๒ แห่ง และขนาด ๓๐ เตียง จำนวน ๓ แห่ง และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๗๖ แห่ง

ประชากรในจังหวัดอ่างทอง ยังไม่ตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดูแลสุขภาพ ที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากพฤติกรรมบริโภคที่ไม่เหมาะสม ขาดการออกกำลังกาย เกิดความเครียด หาทานออกโดยการกินอาหาร ทุบทุบหี ดื่มน้ำสุรา ทำให้มีภาวะน้ำหนักเกินและอ้วน เป็นสาเหตุหลักสำคัญทำให้เกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรังและมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการเจ็บป่วย พิการ เสียชีวิต มีภาระค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพและการสูญเสียทางเศรษฐกิจตามมาอย่างมหาศาล ซึ่งประเทศไทยและจังหวัดอ่างทองก็กำลังเผชิญกับปัญหาที่วิกฤติเช่นกัน ต้องประสบกับแนวโน้มปัญหาที่เพิ่มขึ้นจากโรคที่ป้องกันได้ ที่สำคัญ ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ โรคหลอดเลือดสมอง และโรคมะเร็ง

ตารางแสดงจำนวนเตียงและสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ

ลำดับ	อำเภอ	โรงพยาบาล	ขนาด (เตียง)	จำนวนโรงพยาบาลส่งเสริม
๑	เมืองอ่างทอง	รพ.อ่างทอง	๓๒๔	๑๓
๒	ไชโย	รพ.ไชโย	๓๖	๙
๓	ป่าโมก	รพ.ป่าโมก	๕๔	๑๐
๔	โพธิ์ทอง	รพ.โพธิ์ทอง	๖๐	๑๗
๕	แสวงหา	รพ.แสวงหา	๔๘	๗
๖	วิเศษชัยชาญ	รพ.วิเศษชัยชาญ	๙๗	๑๕
๗	สามโก้	รพ.สามโก้	๓๖	๕
รวม			๖๒๔	๗๖

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางแสดงจำนวนประชากร สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ และเตียงจำแนกตามอำเภอและสัดส่วน

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนประชากรและพื้นที่		ลักษณะทั่วไปของสถานพยาบาล		
		ตำบล	ประชากร	รพ.สต.	เตียงจริง	เตียง : ประชากร
๑	เมืองอ่างทอง	๑๔	๕๔,๗๒๗	๑๓	๓๒๔	๐.๕๙
๒	ไชโย	๙	๒๒,๐๘๗	๙	๓๖	๐.๑๖
๓	ป่าโมก	๘	๒๖,๙๔๑	๑๐	๕๔	๐.๒๐
๔	โพธิ์ทอง	๑๕	๕๑,๓๐๙	๑๗	๖๐	๐.๑๒
๕	แสวงหา	๗	๓๓,๒๙๙	๗	๔๘	๐.๑๔
๖	วิเศษชัยชาญ	๑๕	๖๒,๙๙๘	๑๕	๙๗	๐.๑๕
๗	สามโก้	๕	๑๘,๗๑๒	๕	๓๖	๐.๑๙
รวม		๗๓	๒๗๐,๐๗๓	๗๖	๖๕๕	๒

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ที่ทำการปกครองจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ (ข้อมูลประชากร)

ตารางแสดงจำนวนบุคลากรในสายงานสาธารณสุขภาครัฐ จำแนกตามสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ

ลำดับ	หน่วยงาน	แพทย์	ทันตแพทย์	เภสัชกร	พยาบาล (รวม รพ.สต.)
๑	รพ.อ่างทอง	๖๐	๑๓	๓๔	๓๑๖
๒	รพ.ไชโย	๕	๔	๓	๔๑
๓	รพ.ป่าโมก	๑๒	๔	๔	๕๓
๔	รพ.โพธิ์ทอง	๑๙	๕	๗	๘๑
๕	รพ.แสวงหา	๙	๓	๕	๔๘
๖	รพ.วิเศษชัยชาญ	๒๒	๘	๑๑	๑๐๘
๗	รพ.สามโก้	๗	๒	๔	๓๔
รวม		๑๓๔	๓๙	๖๘	๖๘๑

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗

ตารางแสดงจำนวนประชากร บุคลากรในสายงานสาธารณสุขภาครัฐจำแนกตามอำเภอและสัดส่วน

ลำดับ	อำเภอ	ประชากร	แพทย์	พยาบาล	แพทย์ : ประชากร	พยาบาล : ประชากร
๑	เมือง	๕๔,๗๒๗	๖๐	๓๑๖	๑ : ๙๑๒	๑ : ๑๗๓
๒	ไชโย	๒๒,๐๘๗	๕	๔๑	๑ : ๔,๔๑๗	๑ : ๕๓๙
๓	ป่าโมก	๒๖,๙๔๑	๑๒	๕๓	๑ : ๒,๒๔๕	๑ : ๕๐๘
๔	โพธิ์ทอง	๕๑,๓๐๙	๑๙	๘๑	๑ : ๒,๗๐๐	๑ : ๖๓๓
๕	แสวงหา	๓๓,๒๙๙	๙	๔๘	๑ : ๓,๗๐๐	๑ : ๖๙๔
๖	วิเศษชัย	๖๒,๙๙๘	๒๒	๑๐๘	๑ : ๒,๘๖๔	๑ : ๕๘๓
๗	สามโก้	๑๘,๗๑๒	๗	๓๔	๑ : ๒,๖๗๓	๑ : ๕๕๐
รวม		๒๗๒,๕๘๗	๑๓๔	๖๘๑	๑ : ๒,๐๓๔	๑ : ๔๐๐

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง ข้อมูล ณ วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๗

๒) ด้านความมั่นคง

(๑) ปัญหายาเสพติด

สถานการณ์ปัญหายาเสพติดในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง ไม่พบแหล่งผลิตยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง ตัวยาเสพติดที่แพร่ระบาดมากที่สุด คือ ยาบ้า รองลงมาคือ กัญชา ยาไอซ์ สารระเหย กระเทียม และที่เริ่มระบาดมากคือ ยาแก้ปวดผสมน้ำอัดลม เช่น ทรามาดอล เมื่อใช้แล้วมีอาการมึนเมาไม่สามารถตรวจได้ และไม่ผิดกฎหมาย ทั้งนี้ กลุ่มค้ายาเสพติดส่วนใหญ่เป็น ๑) กลุ่มผู้ค้ารายเก่าทั้งที่พื้นที่โพธิ์และยังไม่ได้ถูกจับกุม ๒) เยาวชนและผู้ติดยาที่ผ่านการบำบัดกลุ่ม ๓) การค้าในพื้นที่เชื่อมโยงกับผู้ค้านอกพื้นที่ ซึ่งพบการลักลอบนำเข้ายาเสพติดทางชายแดนภาคตะวันออกเฉยเหนือเข้าสู่พื้นที่ตอนในมีเพิ่มมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, ๒๕๕๓) จากการสำรวจปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มีผู้เสพและใช้ยาเสพติดรวมทั้งสิ้น ๑๗๗,๗๓๙ คน ในส่วนของจังหวัดอ่างทองมีผู้เสพและผู้ใช้ยาเสพติด จำนวน ๑๔๔ คน อัตราส่วนผู้เสพต่อจำนวนประชากร ๐.๕๑ โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเด็กและเยาวชนอายุระหว่าง ๑๕-๒๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕๐ และจากสถิติของศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดอ่างทอง (ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๒) จากข้อมูลสถิติของปี ๒๕๖๒ รายงานว่า ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเด็กและเยาวชน อายุระหว่าง ๑๕-๒๐ ปี ซึ่งมีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวกับการป้องกันการติดยาเสพติดของนักเรียนนักศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว ปัจจัยด้านการปลูกฝังค่านิยมของครอบครัว และปัจจัยด้านกฎระเบียบข้อบังคับของครอบครัวมีความสัมพันธ์กับบทบาทความต้องการติดยาเสพติดอยู่ในระดับที่ดี รวมถึงพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มวัยรุ่นที่ถูกชักชวนและทำหายใจจากเพื่อนให้ทดลองกระทำในสิ่งที่เกิดอันตรายต่อสุขภาพปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการป้องกัน แก้ไขปัญหาเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดในจังหวัดอ่างทอง ประกอบด้วย ปัจจัยภายในชุมชน และปัจจัยภายนอกชุมชน ปัจจัยภายในชุมชน ได้แก่

๑) ปัจจัยด้านตัวเยาวชนและผู้ติดยาเสพติด มีปัญหาส่วนตัวด้านบุคลิกภาพเครียดวิตกกังวล ซึมเศร้า มีปัญหาครอบครัว มีปัญหาด้านการเรียน อยากรู้อยากลอง ถูกชักจูงจากเพื่อน ขาดความรู้ความเข้าใจด้าน ยาเสพติด ขาดกิจกรรมและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

๒) ปัจจัยด้านครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู มีส่วนต่อพฤติกรรมของเยาวชนและผู้ติดยาเสพติด ปัญหาอาจเกิดจากครอบครัวแตกแยก การทะเลาะเบาะแว้งในครอบครัวขาดความรัก ความอบอุ่น ครอบครัวยากจนไม่มีเวลาให้ ครอบครัวใกล้ชิดติดยาเสพติดหรือเสพยาเสพติด ความกดดัน และความคาดหวังของครอบครัวที่มีต่อเยาวชนและผู้ติดยาเสพติด

๓) ปัจจัยด้านชุมชนเพื่อประชาชนในชุมชน ต้องมีจิตสำนึก รับผิดชอบต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจในโทษภัยของยาเสพติด และมีความเข้าใจที่จะป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ต้องมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน ชุมชนยอมรับว่าใครค้าใครเสพใครเกี่ยวข้อง และจะร่วมกันป้องกัน แก้ไขปัญหาอย่างไร

๔) ปัจจัยด้านผู้นำท้องถิ่น ต้องสร้างจิตสำนึกเพิ่มความสามารถส่งเสริมศักยภาพของผู้นำท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา วางแผน ดำเนินการติดตามประเมินผล ผู้นำที่สำคัญได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้นำ และองค์กรในท้องถิ่น มีความมุ่งมั่นในการทำงานสนับสนุนทั้งด้านวิชาการและงบประมาณ

๕) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ กลุ่มเพื่อน ผู้ติดยาเสพติด และผู้ค้า ผู้ติดยาเสพติดในชุมชน ชุมชน และผู้เกี่ยวข้อง ต้องให้ความรู้ความเข้าใจ ดำเนินการควบคุมตรวจตราจับกุมเข้าค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมชี้แจงทำความเข้าใจให้ เลิกค้าเลิกเสพยาเสพติด เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด

๖) ปัจจัยด้านองค์กร หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด เช่น TO BE NUMBER ONE กองทุนแม่ของแผ่นดิน ศูนย์อำนวยการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดระดับภาค ระดับจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำนักงานจังหวัด สำนักงานอำเภอ สำนักงานส่งเสริมสุขภาพชุมชน (สสส.) สถาบันการศึกษา นักวิชาการ อบรบให้ความรู้ด้านวิชาการ ศึกษาวิจัยปัญหาการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด มีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการและติดตามประเมินผล

๗) เครือข่ายชุมชน จัดตั้งเครือข่ายชุมชนระหว่างชุมชน ศูนย์กลางเครือข่ายแต่ละภาค เครือข่ายชุมชน ต้านยาเสพติดที่เหมาะสมที่สุด เกิดจากการจัดตั้งเครือข่ายแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์โดยใช้ การศึกษาดูงาน อบรบสัมมนา และจัดเวทีชาวบ้าน การป้องกันแก้ไขยาเสพติดในอดีตที่ผ่านมาเน้นให้ความสำคัญ กับการจับกุมคุมขังและมาตรการทางกฎหมายแต่ปัญหายาเสพติดไม่ลดลงและหมดไปกับมีแนวโน้มเพิ่มความ รุนแรงเพราะปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาด้านโครงสร้างเกี่ยวข้องกับคน คือ ผู้ค้า ผู้เสพ ผู้เกี่ยวข้องและยาเสพติด ซึ่งมี หลายประเภท การป้องกันแก้ไขจึงจำเป็นต้องให้ชุมชนมีส่วนร่วม

(๒) ปัญหาอาชญากรรม

คดีอาชญากรรม ที่เกิดขึ้นในจังหวัดอ่างทอง ตั้งแต่ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ในภาพรวมเพิ่มขึ้น เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ตามลำดับ ดังนี้

๑. คดีฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย
๒. คดีฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์
๓. คดีฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศ
๔. คดีฐานความผิดพิเศษ

เนื่องจากการเพิ่มมาตรการในการบังคับใช้กฎหมายเพิ่มความเข้มในการตรวจมากขึ้น มูลเหตุแห่งคดีส่วนใหญ่ ได้แก่ ชิงทรัพย์ ทะเลาะวิวาท เรื่องส่วนตัว เมาสุรา

ตารางแสดงจำนวนคดีจำแนกตามประเภทความผิดเป็นรายปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ประเภทความผิด	จำนวนคดี				
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
๑. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ	๑๒๒	๙๘	๙๔	๗๑	๗๙
๒. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	๔๑๒	๒๕๒	๒๑๓	๒๐๗	๒๑๖
๓. ฐานความผิดพิเศษ	๕๐	๖๔	๒๗	๔๘	๒๖
๔. ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๑,๑๑๙	๑,๖๘๒	๑,๔๘๔	๑,๖๙๑	๒,๑๓๖
รวม	๑,๗๐๓	๒,๐๙๖	๑,๘๑๘	๒,๐๑๗	๒,๔๕๗

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อมูลพื้นฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถแบ่งเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติ และข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม

๑) ข้อมูลพื้นฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติ

๑.๑ ด้านทรัพยากรน้ำ

๑.๑.๑ แหล่งน้ำธรรมชาติ จังหวัดอ่างทองทำการกสิกรรมโดยอาศัยน้ำชลประทานเป็นหลัก แต่การปลูกข้าวในฤดูนาปี น้ำฝนยังคงเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีความสำคัญสำหรับการเพาะปลูกการทำนาข้าวอย่างยิ่ง

๑.๑.๒ แหล่งน้ำผิวดิน ประกอบด้วยแม่น้ำลำคลองหนองบึงต่าง ๆ จังหวัดอ่างทองมีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน ๒ สาย ได้แก่

๑) แม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแม่น้ำสายหลักเข้าสู่จังหวัดอ่างทองที่อำเภอไชโย แล้วไหลจากทิศเหนือไปทิศใต้ โดยผ่านอำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอป่าโมก เป็นระยะทางยาวประมาณ ๔๐ กิโลเมตร แต่ไม่สามารถนำมาใช้เพื่อการเกษตรใช้เพียงเพื่อการอุปโภคและบริโภคเท่านั้น

๒) แม่น้ำน้อยเป็นลำน้ำธรรมชาติ รับน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาเหนือเขื่อนเจ้าพระยา ไหลผ่านพื้นที่จังหวัดชัยนาท สิงห์บุรี เข้าสู่จังหวัดอ่างทอง ที่ตำบลองค์รักษ์ อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ รวมระยะทางที่ไหลผ่านจังหวัดอ่างทอง ประมาณ ๕๐ กิโลเมตร ถือเป็นแหล่งน้ำสำคัญเพื่อการเกษตรและการอุปโภค-บริโภคในเขตอำเภอโพธิ์ทอง และอำเภอวิเศษชัยชาญ เนื่องจากสามารถควบคุมระดับน้ำให้อยู่เต็มฝั่ง พร้อมทั้งจะนำน้ำมาสู่พื้นที่การเกษตรได้โดยสะดวก

นอกจากนี้ ยังมี แหล่งน้ำ ประเภท ห้วย หนอง คลอง สระ และบึง มีอยู่กระจัดกระจายทั่วไป ดังนี้

- มีห้วย	จำนวน	๗	แห่ง
- มีหนอง	จำนวน	๗๖	แห่ง
- มีคลอง	จำนวน	๖๒	แห่ง
- มีสระ	จำนวน	๘๗	แห่ง
- มีบึง	จำนวน	๒๘	แห่ง

๑.๑.๓ แหล่งน้ำบาดาล ในจังหวัดอ่างทอง มีกำเนิดมาจากน้ำฝนที่ตกลงมา แล้วไหลแทรกไปกักเก็บอยู่ในช่องว่างระหว่างเม็ดกรวดและทราย ประกอบกันเป็นชั้นน้ำบาดาล ในตะกอนที่สะสมตัวอยู่ในที่ราบลุ่มน้ำหลากและบริเวณที่ราบต่ำของลุ่มน้ำเก่า มีหน่วยเรียกทางอุทกธรณีวิทยาว่า ชั้นน้ำที่ราบ น้ำท่วมถึง อายุควอเทอร์นารี (Qfd : Quaternary flood plain deposits aquifer) หรือที่แต่เดิมเรียกว่า ชั้นน้ำเจ้าพระยา (Qcp : Chao Phraya aquifer) ซึ่งพบว่าเป็นชั้นน้ำที่ต่อเนื่องมาจากชั้นน้ำพระประแดงและชั้นน้ำนครหลวง

ที่พบในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประกอบด้วยชั้นตะกอน กรวด หาย สลับกับชั้นดินเหนียว มีความหนาแน่นกว่า ๑๐๐ เมตร

เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ราบลุ่มทั้งจังหวัด มีระดับความสูงเฉลี่ย ๖ - ๘ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง เป็นผลให้สภาพทางธรณีวิทยาของจังหวัดอ่างทองไม่มีความซับซ้อนมากนัก ตะกอนน้ำ (Alluvium) เป็นหน่วยตะกอนเพียงหน่วยเดียวที่พบในบริเวณนี้ และมีการทับถมเพิ่มเติมทุกปี เนื่องมาจากอิทธิพลของแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อย ชั้นตะกอนที่ได้เป็นตะกอนเนื้อละเอียดถึงละเอียดมาก ประกอบด้วยดินดานสีเทาหรือ สีน้ำตาลเป็นส่วนใหญ่ สะสมตัวเป็นชั้นหนาแน่น มีเลนส์ของทรายแฉะ ทราย หรือกรวดที่เกิดจากการแกว่งตัวของทางน้ำแทรกบ้างไม่มากนัก สภาพการสะสมตัวจะเป็นพื้นที่ราบกว้างขวาง มีความลาดเท ๐ - ๑ เปอร์เซ็นต์ ชั้นตะกอนนี้จัดเป็นส่วนหนึ่งของที่ราบน้ำท่วมถึงภาคกลาง (Central flood plain) มีอายุอยู่ในช่วงปลายยุคควอเทอร์นารี (Quaternary) สมัยไพลสโตซีน (Pleistocene) จนถึงรีเซนต์ (Recent)

๑.๑.๔ ศักยภาพน้ำบาดาลของจังหวัดอ่างทอง ที่พบมีคุณภาพโดยรวมเหมาะสมสำหรับการอุปโภคบริโภค ทั้งนี้ จะพบเฉพาะชั้นน้ำบาดาล ในหินร่วน ได้แก่ ชั้นน้ำที่ราบน้ำท่วมถึง อายุควอเทอร์นารี หรือที่เดิมเรียกว่า “ชั้นน้ำเจ้าพระยา” ในทุกพื้นที่ของจังหวัด จากข้อมูลบ่อบาดาลในจังหวัดอ่างทอง พบว่ามีการเจาะพบน้ำบาดาลตั้งแต่ระดับความลึก ๑๔ เมตร ที่บ้านคราม หมู่ที่ ๖ อำเภอหัวไผ่ อำเภอเมืองอ่างทอง (บ่อเจาะเอกชน) และมีการเจาะพบน้ำบาดาลตั้งแต่ระดับความลึก ๓๔ เมตร ในเขตหมู่ที่ ๙ ตำบลโพธิ์ทอง อำเภอโพธิ์ทอง อีกทั้งยังมีระดับความลึก ๒๘๐ เมตร ที่บ้านดอนข่อย หมู่ที่ ๔ ตำบลสาวร้องไห้ อำเภอวิเศษชัยชาญ ไปจนถึงความลึกมากกว่า ๔๖๐ เมตร ที่บ้านหลักแก้ว หมู่ที่ ๖ ตำบลหลักแก้ว อำเภอวิเศษชัยชาญ

ดังนั้น ในพื้นที่จังหวัดอ่างทองสามารถแบ่งชั้นน้ำได้ ๔ ชั้นน้ำดังกล่าว และพบการใช้น้ำบาดาลในชั้นน้ำที่ ๓ (ชั้นน้ำนครหลวง) มากที่สุดประมาณ ๑๓,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน รองลงมาได้แก่ ชั้นน้ำที่ ๔ (ชั้นน้ำนนทบุรี) ใช้น้ำบาดาลประมาณ ๗,๓๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ส่วนชั้นน้ำที่ ๒ (ชั้นน้ำพระประแดง) ใช้น้ำบาดาลประมาณ ๖,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน และชั้นน้ำที่ ๑ (ชั้นน้ำกรุงเทพ) ใช้น้ำบาดาลน้อยมากประมาณ ๑๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

เมื่อพิจารณาข้อมูลโดยรวม พบว่า ทางตอนเหนือของจังหวัดอ่างทอง (อำเภอแสวงหา อำเภอไชโยและอำเภอโพธิ์ทอง) ชั้นน้ำบาดาลจะตื้นกว่าทางตอนใต้ (อำเภอสามโก้ อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอเมืองอ่างทอง และอำเภอบ้านแพรก) สำหรับค่าระดับน้ำปกติ (Static water level) พบว่าในเขตพื้นที่อำเภอแสวงหา ค่าระดับน้ำปกติจะตื้นที่สุด และความลึกจะเพิ่มขึ้นในแนวทิศตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ และระดับลึกที่สุดจะอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอบ้านแพรก อย่างไรก็ตามศักยภาพแหล่งน้ำบาดาลโดยรวมของจังหวัดอ่างทอง มีความใกล้เคียงกันในแต่ละอำเภอทั้งในแง่ของชั้นน้ำ ความสามารถในการให้น้ำ คุณภาพน้ำ และปริมาณการใช้น้ำ

๑.๒ ด้านทรัพยากรป่าไม้

สภาพทั่วไปของจังหวัดอ่างทอง เป็นพื้นที่ที่ใช้เพื่อการเกษตรมาตั้งแต่ดั้งเดิม พื้นที่ทั้งหมดเป็นพื้นที่ที่มีกรรมสิทธิ์ครอบครองทั้งสิ้น จำแนกเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชนและของส่วนราชการต่าง ๆ จึงไม่มีพื้นที่ที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติและป่าอนุรักษ์แต่อย่างใด

๒) ข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม

๒.๑ สถานการณ์คุณภาพน้ำ

จากข้อมูลการตรวจวัดคุณภาพน้ำแม่น้ำสายหลักทั้ง ๒ สายของจังหวัดอ่างทอง โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖ (นนทบุรี) พบว่า แม่น้ำเจ้าพระยา ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (DO) เฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี เท่ากับ ๕.๘ และ ๕.๙ มิลลิกรัมต่อลิตร จัดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ แม่น้ำน้อย ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ (DO) เฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี เท่ากับ ๔.๐ มิลลิกรัมต่อลิตร จัดอยู่ในเกณฑ์พอใช้ เช่นกัน

๒.๒ แหล่งกำเนิดน้ำเสีย

แหล่งกำเนิดน้ำเสีย มี ๔ แหล่ง ได้แก่

๒.๒.๑ ชุมชน	ร้อยละ ๗๓
๒.๒.๒ อุตสาหกรรม	ร้อยละ ๑๐
๒.๒.๓ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	ร้อยละ ๙
๒.๒.๔ ปศุสัตว์	ร้อยละ ๘

๒.๓ การเฝ้าระวังคุณภาพน้ำ

สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดอ่างทองร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖ (นนทบุรี) ได้ดำเนินการเฝ้าระวังติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำแหล่งน้ำที่สำคัญ คือ แม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อย จำนวน ๓ สถานี ได้แก่

๒.๓.๑ แม่น้ำเจ้าพระยา จำนวน ๒ สถานี ได้แก่ บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าศาลากลาง ตำบลบางแก้ว อำเภอเมืองอ่างทอง และบริเวณวัดท่าสุทธาวาส ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก

๒.๓.๒ แม่น้ำน้อย จำนวน ๑ สถานี ได้แก่ บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำน้อย ตำบลอ่างแก้ว อำเภอโพธิ์ทอง

โดยมีการเก็บตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖ (นนทบุรี) ทุก ๓ เดือน นอกจากนี้จังหวัดอ่างทองมีการจัดตั้งเครือข่ายภาคประชาชน จำนวน ๑๐ เครือข่าย และเครือข่ายเยาวชน จำนวน ๑๐ เครือข่าย เฝ้าระวังคุณภาพน้ำกระจายอยู่ตามแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อย

๒.๔ สถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติ

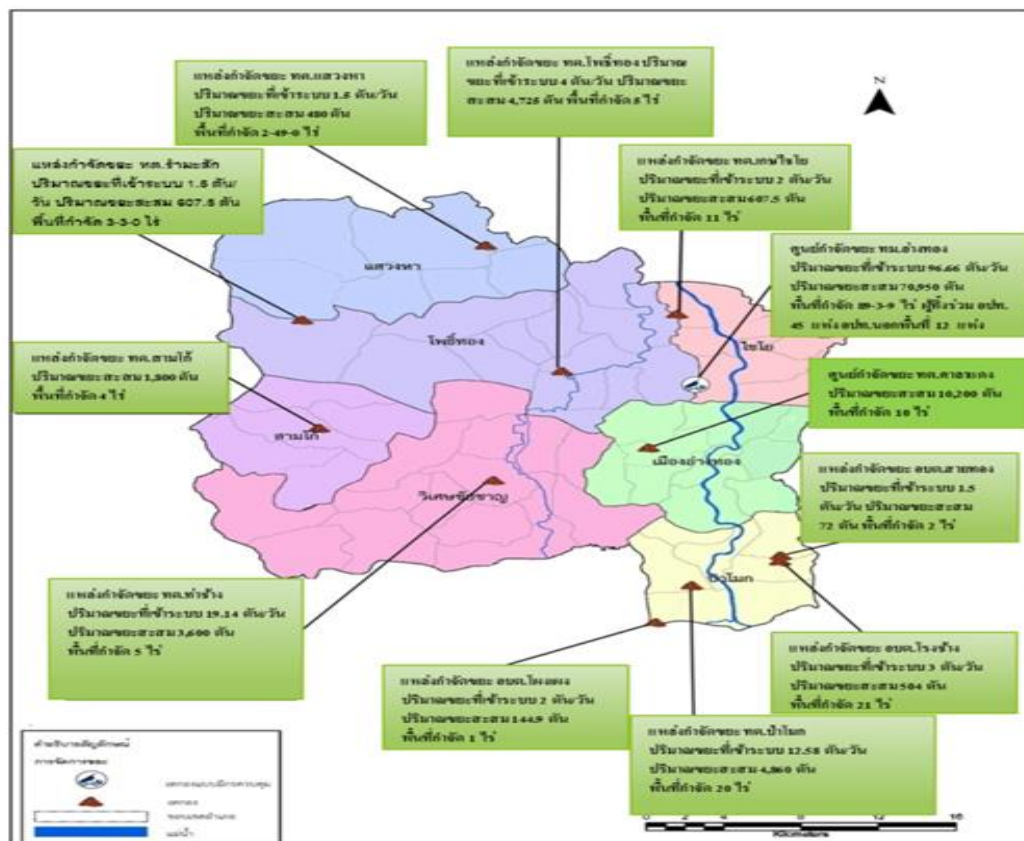
ในจังหวัดอ่างทองมีสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติที่ติดตั้งโดยกรมควบคุมมลพิษ ๒ แห่ง สำหรับแม่น้ำเจ้าพระยา ๑ สถานี โดยตั้งอยู่ที่บริเวณหน้าวัดท่าสุทธาวาส ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก สามารถตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำทุก ๓๐ นาที ผ่านระบบ Online ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ในส่วนของแม่น้ำน้อย ๒ สถานี โดยตั้งอยู่ที่วัดข่อย (วังปลา) ตำบลโพธิ์รังนก อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖ (นนทบุรี) ติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติในพื้นที่บริเวณวัดเกาะ ตำบลบางพลับ อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง

สรุปแนวโน้มคุณภาพน้ำของแม่น้ำสายหลัก พบว่า มีคุณภาพเสื่อมโทรมมากขึ้นในช่วงที่ผ่านชุมชนซึ่งเป็นที่อยู่อาศัย สถานประกอบการ และสถานที่ทำงาน นอกจากนี้ในส่วนนอกเขตชุมชนที่ประกอบ การเกษตรและอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของเสียที่ปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ แนวโน้มต่อไปถ้าหากมีการประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และผู้ประกอบการ ในการควบคุมแหล่งกำเนิดของน้ำเสียที่ดีเพียงพอ จะทำให้บรรเทาปัญหาความสกปรกของคุณภาพน้ำและคุณภาพน้ำมีแนวโน้มดีขึ้น

๒.๕ สถานการณ์ขยะมูลฝอย ของเสียอันตราย และมูลฝอยติดเชื้อ

๒.๕.๑ ขยะมูลฝอยชุมชน จังหวัดอ่างทองได้มีการจัดทำเทศบัญญัติ/ข้อบัญญัติ ของเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ๖๕ แห่ง องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง และเทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๐ แห่ง และ อบต. ๔๓ แห่งโดยปี ๒๕๖๒ พบว่า มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นประมาณ ๑๐๑,๔๗๐ ตันต่อปี หรือประมาณ ๒๗๘ ตันต่อวัน คิดเป็นอัตราการเกิดขยะมูลฝอยประมาณ ๐.๙๙ กิโลกรัม ต่อคนต่อวัน มีการเก็บขนไปกำจัดประมาณ ๙๘,๑๔๔.๘๕ ตันต่อปีหรือประมาณ ๒๖๘.๘๙ ตันต่อวันมีอัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ร้อยละ ๕๙.๗๖ การกำจัดขยะมูลฝอย ปริมาณขยะมูลฝอยที่การจัดการได้อย่างถูกต้องมีทั้งหมดประมาณ ๑๐๑,๔๗๐ ตันต่อปี หรือประมาณ ๒๗๘ ตันต่อวัน โดยนำไปกำจัดอย่างถูกต้อง ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองอ่างทอง ร้อยละ ๙๖.๗๒ สามารถกำจัดขยะได้อย่างถูกต้อง ร้อยละ ๓๗

แผนภาพแสดงสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยชุมชนในจังหวัดอ่างทอง

๑) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองอ่างทอง

- ตั้งอยู่ ณ บ้านโหนด ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ทั้งหมด ๘๙ ไร่ ๓ งาน ๙ ตารางวา เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๔๔
- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๑๐๕ ตันต่อวัน แบ่งเป็น ขยะมูลฝอยจาก ทม.อ่างทอง ประมาณวันละ ๒๕ ตัน และขยะมูลฝอยจาก อปท. อื่น ๆ แยกเป็น อปท. ๖๑ แห่ง เอกชน ๑ แห่ง และสถานที่ราชการ ๕ แห่ง ประมาณวันละ ๘๐ ตัน
- ดำเนินการก่อสร้างด้วยระบบฝังกลบขยะมูลฝอยและได้รับการสนับสนุนงบประมาณผ่านแผนปฏิบัติการสิ่งแวดล้อมระดับจังหวัดในการก่อสร้าง
- ปัจจุบันดำเนินการฝังกลบแบบเทกองควบคุม (Control Dump)

ตารางแสดงปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัด ณ สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองอ่างทอง

ปีงบประมาณ	ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้ามากำจัด		รวม(ตัน)
	ขยะเทศบาลเมืองฯ(ตัน)	ขยะหน่วยงานอื่น(ตัน)	
๒๕๖๐	๘,๕๕๓.๙๑๘	๒๘,๐๒๔.๓๕	๓๖,๕๗๘.๒๖๘
๒๕๖๑	๑๐,๑๔๙.๗๕๐	๓๐,๐๗๕.๒๓	๔๐,๒๒๔.๙๘๐
๒๕๖๒	๘,๕๒๗.๐๐๐	๒๓,๐๖๗.๐๔	๓๑,๕๙๔.๐๔๐

ปัจจุบันออกแบบไว้ ๒ บ่อ ๆ ละ ๓ ชั้น ดังนี้

- บ่อฝังกลบที่ ๑ ชั้นที่ ๑ พื้นที่ ๖.๒๙ ไร่ ใช้งานเต็มพื้นที่แล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖
- บ่อฝังกลบที่ ๒ ชั้นที่ ๑ พื้นที่ ๑๓.๑๗ ไร่ ใช้งานเต็มพื้นที่แล้ว ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐
- บ่อฝังกลบที่ ๒ ชั้นที่ ๒ พื้นที่ ๑๓.๐๐ ไร่ กำลังใช้งานอยู่

๒) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลโผงเผง

- ตั้งอยู่ ณ หมู่ ๕ ตำบลโผงเผง อำเภอบางบาล จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๑ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอย ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕
- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๑.๕ ตันต่อวัน โดยเป็นขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลโผงเผงทั้งหมด
- ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลโผงเผง กำจัดขยะด้วยวิธีเทกองกลางแจ้ง และเผาทำลาย (Open Dump and Open Burn) ปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยแล้ว

๓) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลป่าโมก

- ตั้งอยู่ ณ หมู่ ๕ ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๒๐ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๒๐
- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๑๓ ตันต่อวัน แบ่งเป็นขยะมูลฝอยจากเทศบาลตำบลป่าโมก ประมาณวันละ ๑๑ ตัน และจากองค์การบริหารส่วนตำบลเอกราช วันละ ๒ ตัน
- ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณของเทศบาลตำบลป่าโมก กำจัดขยะด้วยวิธีเทกองกลางแจ้งและเผาทำลาย (Open Dump and Open Burn) ปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยแล้ว

๔) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลสายทอง

- ตั้งอยู่ ณ หมู่ ๑ ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๒ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๓๙
- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๑ ตันต่อวัน โดยเป็นขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลสายทองทั้งหมด
- ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลสายทอง กำจัดขยะด้วยวิธีเทกองกลางแจ้ง และเผาทำลาย (Open Dump and Open Burn) ปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยแล้ว

๕) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง

- ตั้งอยู่ ณ ริมถนนหลวงสาย ๓๒๙ หมู่ ๔ และ หมู่ ๕ ตำบลโรงช้าง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๒๑ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๔๙
- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๓ ตันต่อวัน โดยเป็นขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้างทั้งหมด
- ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลโรงช้าง กำจัดขยะด้วยวิธีเทกองกลางแจ้ง และเผาทำลาย (Open Dump and Open Burn) ปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยแล้ว

๖) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเอกชน นายปรีชา หิรัญเมฆาวณิช

- ตั้งอยู่ ณ หมู่ ๖ ตำบลท่าช้าง อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๕ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ซึ่งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของ เทศบาลตำบลท่าช้าง
- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๑๗ ตันต่อวัน แบ่งเป็น ขยะมูลฝอยจากเทศบาลตำบลท่าช้าง ประมาณวันละ ๒ ตัน และขยะมูลฝอยจากอปท.อื่น ๔ แห่ง ประมาณวันละ ๑๕ ตัน

ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณของเอกชน กำจัดขยะด้วยวิธีเทกองกลางแจ้ง (Open Dump) และกลบทับด้วยดินเป็นครั้งคราว ปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยแล้ว

๗) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเอกชน ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจษฎาวรรณกิจรุ่งเรือง

- ตั้งอยู่ ณ ตำบลศาลาแดง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๑๐ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ แต่ปัจจุบันได้หยุดกิจการลงแล้ว (๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖) ซึ่งอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลตำบลศาลาแดง

- ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณของเอกชน กำจัดขยะด้วยวิธีเทกองกลางแจ้ง (Open Dump) และกลบทับด้วยดินเป็นครั้งคราว ปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยแล้ว

๘) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโพธิ์ทอง

- ตั้งอยู่ ณ หมู่ ๘ ตำบลอ่างแก้ว อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๕ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๓๕

- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๔ ตันต่อวัน แบ่งเป็น ขยะมูลฝอยจากเทศบาลตำบลโพธิ์ทองประมาณวันละ ๓ ตัน และขยะมูลฝอยจากองค์การบริหารส่วนตำบลอ่างแก้วประมาณวันละ ๑ ตัน

- ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล กำจัดด้วยวิธีเทกองกลางแจ้ง (Open Dump) และกลบทับด้วยดินเป็นครั้งคราว ปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยและปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวแล้ว

๙) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลรามะสัก

- ตั้งอยู่ ณ หมู่ ๙ ตำบลรามะสัก อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๓ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๓๗

- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๑.๕ ตันต่อวัน โดยเป็นขยะมูลฝอยของ เทศบาลตำบลรามะสักทั้งหมด

- ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณของเทศบาลตำบลรามะสัก กำจัดขยะด้วยวิธีเทกองกลางแจ้ง และเผาทำลาย (Open Dump and Open Burn) ปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยและปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวแล้ว

๑๐) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลแสวงหา

- ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ ๑๔ ตำบลแสวงหา อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๒ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๓๕

- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๖ ตันต่อวัน

- ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณของเทศบาลตำบลแสวงหา กำจัดด้วยวิธีเทกองกลางแจ้ง (Open Dump) และกลบทับด้วยดินเป็นครั้งคราว ปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอย และปรับปรุงพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์โดยการเทคอนกรีตเรียบร้อยแล้ว

๑๑) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเกษไชโย

- ตั้งอยู่ ณ หมู่ ๙ ตำบลไชโย อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๑๑ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๔๗

- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๒ ตันต่อวัน โดยเป็นขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลเกษไชโย ทั้งหมด

- ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณของเทศบาลเอง กำจัดด้วยวิธีเทกองกลางแจ้ง (Open Dump) และกลบทับด้วยดินเป็นครั้งคราวปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยและปรับปรุงพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์โดยการปลูกสร้างอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเรียบร้อยแล้ว

๑๒) สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลสามโก้

- ตั้งอยู่ ณ เลขที่ ๙๙ หมู่ ๑๐ ตำบลสามโก้ อำเภอสามโก้ จังหวัดอ่างทอง พื้นที่ประมาณ ๔ ไร่ เริ่มดำเนินการกำจัดขยะมูลฝอยตั้งแต่ปี ๒๕๔๙

- ปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๒ ตันต่อวัน โดยเป็นขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลสามโก้ ทั้งหมด

- ดำเนินการก่อสร้างด้วยงบประมาณของเทศบาลตำบลสามโก้ กำจัดด้วยวิธีเทกองกลางแจ้ง (Open Dump) ปัจจุบันได้ดำเนินการปิดบ่อ ไม่ได้ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยปลูกต้นไม้เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวแล้ว

ในปัจจุบันจังหวัดอ่างทอง ได้ตั้งศูนย์จัดการขยะมูลฝอยรวมของจังหวัดลักษณะที่มีข้อตกลงร่วมกัน (MOU) การแบ่งกลุ่มพื้นที่ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย (Cluster) ในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองอ่างทองที่พื้นที่ทั้งหมด ๘๙ ไร่ ๓ งาน ๙ ตารางวาและรับบริการกำจัดขยะของท้องถิ่นที่อยู่ใกล้เคียง ปัจจุบันมีปริมาณขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบประมาณ ๑๐๕ ตันต่อวัน แบ่งเป็น ขยะมูลฝอยจากเทศบาลเมืองอ่างทอง ประมาณวันละ ๒๕ ตัน และขยะมูลฝอยจาก อปท. อื่น ๆ ๖๑ แห่ง เอกชน ๑ แห่ง และสถานที่ราชการ ๕ แห่ง ประมาณวันละ ๘๐ ตัน ปัจจุบันดำเนินการฝังกลบแบบเทกองควบคุม (Control Dump) และมีการรับขยะมูลฝอยจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดสิงห์บุรีประมาณ ๕๐ ตันต่อวัน

จากการประเมินปริมาณของเสียอันตรายชุมชน (พิจารณาจากอัตราการเกิดของเสียอันตรายชุมชน : เทศบาลนคร ๓.๘๘๕ กิโลกรัมต่อคนต่อปี เทศบาลเมือง ๓.๓๗๔ กิโลกรัมต่อคนต่อปี เทศบาลตำบล ๓.๒๑๗ กิโลกรัมต่อคนต่อปี องค์การบริหารส่วนตำบล ๒.๓๐๖ กิโลกรัมต่อคนต่อปี(กรมควบคุมมลพิษ ปี ๒๕๕๕) พบว่าจังหวัดอ่างทอง มีปริมาณของเสียอันตรายชุมชน ประมาณ ๘๔๑ ตันต่อปี

การรวบรวมและกำจัดของเสียอันตรายชุมชน การจัดการของเสียอันตรายชุมชนในจังหวัดอ่างทองพบว่า ส่วนใหญ่ยังถูกทิ้งปะปนกับมูลฝอยทั่วไป เนื่องจากประชาชน ยังไม่มีการคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชน ส่งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ เพื่อส่งไปบำบัดหรือกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการแต่ยังมีข้อจำกัดในการรวบรวมและขนส่งไปรีไซเคิลหรือกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ

การจัดการของเสียอันตรายแบบศูนย์รวมจังหวัดอ่างทอง ได้มีการจัดตั้งศูนย์จัดการของเสียอันตรายชุมชน จังหวัด เพื่อรวบรวมของเสียอันตรายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รวบรวมของเสียอันตรายชุมชนในพื้นที่ และนำไปกำจัดอย่างถูกหลักวิชาการ (บริษัท เจนโก้ จำกัด) เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒ ปริมาณขยะอันตราย ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ ถึง เดือนมิถุนายน ๒๕๖๒ รวมทั้งสิ้น ๔,๙๑๐ กิโลกรัมหรือ ๔.๙๑ ตัน

มูลฝอยติดเชื้อ จังหวัดอ่างทองมีสถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ คือ โรงพยาบาลทั่วไปขนาด ๓๒๖ เตียง จำนวน ๑ แห่ง โรงพยาบาลชุมชน ๖ แห่ง โดยแบ่งเป็นโรงพยาบาล ๙๐ เตียง ๑ แห่ง ๖๐ เตียง ๒ แห่ง และ ๓๐ เตียง ๓ แห่ง รวมจำนวนเตียงทั้งสิ้น ๖๐๔ เตียง และมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๗๖ แห่ง

ปริมาณมูลฝอยติดเชื้อ จังหวัดอ่างทองมีปริมาณมูลฝอยติดเชื้อ จากโรงพยาบาลของรัฐ สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ คลินิก และโรงพยาบาลเอกชน ทั้ง ๗ อำเภอ จำนวน ๑๒๑.๗๘ ตันต่อปี หรือ ๐.๓๓ ตันต่อวัน

การรวบรวมและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ สถานบริการสาธารณสุขของรัฐและเอกชน ในจังหวัดอ่างทอง ทุกแห่ง จำกักเก็บ คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ไทยเอ็นไวรอนเม้นท์ซีเอสเอ็มส์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด พีระพัฒน์คลื่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส.เรืองโรจน์และเดซีโปรเฟสชั่นแนลกรุ๊ป จำกัด เพื่อขนส่งไปกำจัด ณ เต่าเผามูลฝอยติดเชื้อ ในจังหวัดสมุทรปราการ อำเภอบางปะอินและอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๒.๖ สถานการณ์คุณภาพอากาศ

การเฝ้าระวังคุณภาพอากาศในบรรยากาศจังหวัดอ่างทอง ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖ (นนทบุรี) ได้เฝ้าระวังคุณภาพอากาศในบรรยากาศ โดยการเก็บตัวอย่าง ฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) ด้วยเครื่องเก็บฝุ่นละอองชนิดปริมาตรสูง (Hi-Volume) ในพื้นที่ จังหวัดอ่างทอง จำนวน ๒ สถานีผลการประเมินคุณภาพอากาศ เปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน

๓. ข้อมูลการสถานที่ท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และศาสนสถาน

วัดไชโยวรวิหาร ตั้งอยู่ที่ตำบลไชโย อำเภอไชโย เป็นที่ประดิษฐานพระมหาพุทธพิมพ์ หรือที่เรียกว่า “หลวงพ่อโต” เป็นพระพุทธรูปปางสมาธิ ขนาดหน้าตักกว้าง ๘ วา ๖ นิ้ว สูง ๑๑ วา ๑ ศอก ๗ นิ้ว พระวิหาร มีรูปทรงแปลกตา ด้านนอกมีรูปทวารบาลลายรดน้ำเป็นรูปเสี้ยววงวาง เสาวิหารด้านหน้า-หลังพระวิหารมีขนาดใหญ่โตมาก ภายในพระอุโบสถผนังทุกด้านมีภาพจิตรกรรมฝีมือช่างสมัยรัชกาลที่ ๕ เป็นเรื่องพุทธประวัติที่วิจิตรงดงาม นอกจากนี้ ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ประชาชนรู้จักวัดนี้เป็นอย่างดี ได้แก่ “พระสมเด็จเกษไชโย” พระเครื่องที่สร้างโดยสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ซึ่งเปี่ยมไปด้วยพุทธคุณนานัปการ

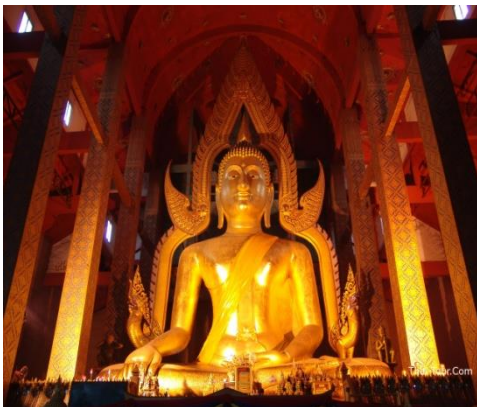
วัดขุนอินทประมูล ตั้งอยู่ที่ตำบลอินทประมูล อำเภอโพธิ์ทอง เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยมีความยาว ๕๐ เมตร เดิมพระพุทธรูปไสยาสน์ประดิษฐานอยู่ในวิหาร แต่ต่อมาหักพังหมดเหลือแต่เสาจึงมองดูคล้ายประดิษฐานบนโคกดิน ชาวบ้านจึงเรียกว่า “โคกพระนอน” ด้านหน้าพระประธานเป็นลานกว้าง ด้านปลายพระบาทเป็นกลุ่มกุฏิสร้างขึ้นใหม่ ทางลานด้านตะวันตกถัดจากถนนเป็นอาคารโบราณตั้งอยู่บนเนินสูง บนเนินมีซากวิหารที่เหลือแต่ผนังก่ออิฐและเจดีย์เล็ก ๆ ๒ องค์ สันนิษฐานว่าสร้างสมัยอยุธยาตอนปลาย

วัดป่าโมกวรวิหารมีพระวิหารพระพุทธไสยาสน์ เป็นลักษณะสถาปัตยกรรมอยุธยาตอนปลายโดยแท้มีรูปทรงหลังคาเป็นฐานวิหารอ่อนโค้งรูปสำเภา ไม่สูงมากนักเป็นหลังคาลาด ๒ ชั้น ต่อด้วยปีกนกด้านละ ๒ แถบ มี ๙ ห้อง เจาะช่องหน้าต่างด้านละ ๗ บาน ด้านหน้าเจาะเป็นประตู ทางเข้าประตูเขียนลายรดน้ำลายพุ่มทรงข้าวบิณฑ์ ก้านแย่งยอดพระพุทธไสยาสน์ก่อด้วยอิฐปูนปั้นลงรักปิดทองทั้งองค์นอนตะแคงขวาแบบสีหไสยา มีความยาวจากพระเมาลีถึงพระบาท ๒๒ เมตร พระเศียรหนุนพระเขนยรูปทรงกระบอก ๓ ใบลดหลั่นกันจากใหญ่ขึ้นไปหาเล็กแล้วคลุมด้วยผ้าทิพย์จัดเป็นผ้าทิพย์ที่มีลวดลายวิจิตรงดงามที่สุด

วัดสี่ร้อย ตั้งอยู่ที่ตำบลสี่ร้อย อำเภอวิเศษชัยชาญ ภายในบริเวณวัดมีพระพุทธรูปปางพระปาลิไลยก์องค์ใหญ่อยู่กลางแจ้ง สร้างเมื่อปีพ.ศ.๒๔๕๒ องค์พระทำด้วยปูน มีหน้าตักกว้าง ๖ เมตร สูง ๒๑ เมตร อยู่ด้านหน้าพระอุโบสถและเจดีย์สี่เหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสองเป็นศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์ ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อดิ วัดสี่ร้อย” หรือ “หลวงพ่อร้องไห้”

วัดตันสนตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองอ่างทองเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสมเด็จพระศรีเมืองทอง หน้าตักกว้าง ๖ วา ๓ ศอก ๙ นิ้ว สูง ๙ วา ๒ ศอก ๑๙ นิ้ว ปิดทองคำแท้ทั้งองค์ มีโบสถ์ศิลปะอยุธยา ประดิษฐานหลวงพ่อดำ พระพุทธรูปศิลปะสมัยอยุธยาอายุกว่าร้อยปี วิหารพระพุทธชินราช ประดิษฐานพระพุทธชินราช (จำลอง) และมีสมเด็จ พระศรีเมืองทองเงิน พระพุทธรูปปางมารวิชัยองค์ใหญ่ ประดิษฐานอยู่กลางแจ้งบริเวณประตูทางเข้า

วัดเชียน ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลศาลเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ ภายในพระอุโบสถมีภาพฝาผนังสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย สันนิษฐานว่าเป็นฝีมือช่างสกุลเมืองวิเศษชัยชาญ

วัดท่าสุทธาวาส ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอป่าโมก เป็นวัดที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงรับไว้ในพระอุปถัมภ์เป็นสถานที่ประดิษฐานพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระเอกาทศรถ และเป็นสถานที่ตั้งพลับพลาที่ประทับกลางน้ำภายในพระอุโบสถ มีภาพฝาผนังพระหัตถ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นอกจากนี้สถานที่ส่วนหนึ่งใช้เป็นศูนย์ตุ๊กตาชาววัง

วัดม่วง ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลหัวตะพาน อำเภอวิเศษชัยชาญ เป็นที่ประดิษฐานของ “พระพุทธมหานวมินทร์ศากยมุนี ศรีวิเศษชัยชาญ” ขนาดหน้าตักกว้าง ๖๒ เมตร สูง ๙๓ เมตร พุทธลักษณะงดงามสีทองอร่าม ใช้เวลาก่อสร้างทั้งสิ้นถึง ๑๖ ปี โบสถ์วัดม่วงมีความวิจิตรงดงามล้อมรอบด้วยกลีบบัวปูนปั้นที่สวยงามและใหญ่ที่สุดในโลก ภายในมีภาพจิตรกรรมเกี่ยวกับประวัติพระพุทธเจ้า บริเวณรอบ ๆ วัดมีรูปปูนปั้นพระอรหันต์ เทพเจ้าต่าง ๆ ทั้งจีนและพราหมณ์ มีการจำลองเมืองนรก-สวรรค์ และเหตุการณ์สำคัญของค่ายบางระจัน

พระตำหนักคำหยาด ตั้งอยู่ในท้องที่ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง เจ้าฟ้าอุทุมพรเป็นผู้สร้างขึ้นเมื่อปี ๒๓๑๐ ทรงใช้เป็นสถานที่ประทับขณะทรงผนวช

วัดจันทรังษี ตั้งอยู่ในตำบลหัวไผ่อำเภอเมืองอ่างทอง ภายในวัด มีวิหารจัตุรมุขมียอดบุษบกกลาง ๕ ชั้น สูง ๔๘ เมตร กว้าง ๒๔ เมตร ยาว ๓๓ เมตร มีสถาปัตยกรรมอันวิจิตรงดงาม ภายในประดิษฐานรูปหล่อหลวงพ่อดาวัดปากน้ำ (หลวงพ่อด จันทโร) หล่อด้วยโลหะองค์ใหญ่ที่สุดในโลก มีขนาดหน้าตักกว้าง ๖ เมตร ๙ นิ้ว สูง ๙ เมตร ๙ นิ้ว

วัดอ่างทองวรวิหาร เป็นพระอารามหลวงชั้นตรีมีพระอุโบสถทรงงดงาม มีพระเจดีย์ทรงระฆังประดับด้วยไม้สักงดงามเป็นระเบียบ ซึ่งล้วนเป็นสถาปัตยกรรมสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ตั้งอยู่ใกล้กับศาลากลางจังหวัดอ่างทอง

วัดบ้านพราน อยู่ในท้องที่ตำบลบ้านพราน อำเภอแสวงหา เป็นวัดเก่าแก่มีพระพุทธรูปศิลาแลง ประดิษฐานไว้ในวิหาร ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อไกรทอง” มีความศักดิ์สิทธิ์ สามารถคุ้มภัยผู้สักการะ

วัดสระเกษ ตั้งอยู่ที่ตำบลไชยภูมิ อำเภอไชโยเดิมมีนามว่า “วัดเสาธงหิน” เป็นวัดที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์สมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ได้กรีธาทัพขับไล่ข้าศึกได้ชัยชนะแล้วได้พักทัพที่วัดเสาธงหิน ได้สร้างน้ำสระเกศที่วัดนี้ จึงเรียกว่า “วัดสระเกษ”

นอกจากนี้แล้ว ยังมีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ที่ดำเนินการในจังหวัดอ่างทอง พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี รวมทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ ได้ให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของราษฎร ผ่านทางโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้แก่

๑. โครงการฟาร์มตัวอย่างในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ หนองหารจันทน์ ตำบลบ้านอิฐ อำเภอเมืองอ่างทอง จังหวัดอ่างทอง

๒. โครงการฟาร์มตัวอย่างในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ตำบลสีบัวทอง อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง

๓. โครงการฝึกอาชีพตุ๊กตาชาววัง ศูนย์ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ หมู่ที่ ๒ ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

๔. โครงการโรงสีเทพประทาน ๒ ตำบลบางเสด็จ อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

๕. โครงการพัฒนาพื้นที่แก้มลิงหนองเจ็ดเส้น อันเนื่องมาจากพระราชดำริ (อุทยานสวรรค์ ๑๑๕ ปี อ่างทองหนองเจ็ดเส้น เฉลิมพระเกียรติ) ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก จังหวัดอ่างทอง

ซึ่งโครงการที่ได้กล่าวมานั้น สามารถเป็นแหล่งท่องเที่ยว เรียนรู้ ให้กับประชาชนโดยทั่วไปที่สนใจด้วย

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๑. ผลกระทบมวลรวมในประเทศ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไตรมาส ๔/๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๓.๒ เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ ๓.๐ ในไตรมาส ๓/๒๕๖๗ ปัจจัยหลักมาจากการขยายตัวเร่งขึ้นของการผลิตภาคเกษตรและภาคนอกเกษตร การลงทุน และการส่งออกสินค้าและบริการ รวมทั้งการขยายตัวต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของเอกชน ขณะที่การอุปโภคขั้นสุดท้ายของรัฐบาลชะลอลง

ภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๑.๒ ปรับตัวดีขึ้นจากการลดลงร้อยละ ๑.๐ ในไตรมาสก่อนหน้า ปัจจัยสำคัญมาจากการเพิ่มขึ้นของปริมาณ ผลผลิต ข้าวเปลือก มันส ำปะหลัง ผลไม้ สุก ร ัก ไข่ และประมง ขณะที่ผลผลิตปาล์ม น้ำมัน และยางพารา ลดลง ภาคนอกเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๓.๕ เติบโตขึ้นจากร้อยละ ๓.๒ ในไตรมาสที่ ๓/๒๕๖๗ ประกอบด้วย

กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิต ขยายตัวร้อยละ ๑.๐ ชะลอลง จากไตรมาสก่อนหน้า โดยชะลอลงในสาขาการท ำเหมืองแร่ เหมืองหิน และการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ขณะที่สาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ และสาขาการจัดหาน้ำ การจัดการ น้ำเสียและของเสีย ขยายตัวเร่งขึ้น

กลุ่มบริการ ขยายตัวร้อยละ ๔.๗ เติบโตขึ้นจากร้อยละ ๔.๑ ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นผลจากการเร่งตัวขึ้นของสาขาการก่อสร้าง สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร สาขาที่พักแรมและบริการ ด้านอาหาร และสาขาการขนส่งและขายปลีก

เมื่อขจัดปัจจัยฤดูกาลออกแล้ว ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไตรมาส ๔/๒๕๖๗ ขยายตัวร้อยละ ๐.๔ เทียบกับการขยายตัวร้อยละ ๑.๒ ในไตรมาส ๓/๒๕๖๗ (QoQ SA)

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้ายของเอกชน ขยายตัว ร้อยละ ๓.๔ ต่อเนื่องจากร้อยละ ๓.๓ ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการอุปโภคบริโภคประเภทสินค้ากึ่งคงทน สินค้าไม่คงทน และ บริการ ขยายตัว ขณะที่การอุปโภคสินค้าคงทนลดลง

การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคขั้นสุดท้ายของรัฐบาล ขยายตัวร้อยละ ๕.๔ ชะลอลงจากร้อยละ ๖.๑ จากไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอ ตัวของการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นต้นทุนสำหรับสินค้าและบริการ ในระบบตลาด

การลงทุน ขยายตัวร้อยละ ๕.๑ ต่อเนื่องจากร้อยละ ๕.๐ ในไตรมาส ก่อนหน้า โดยการก่อสร้าง ภาครัฐ และการลงทุนในเครื่องจักร เครื่องมือของภาครัฐและภาคเอกชนเพิ่มขึ้น ขณะที่การก่อสร้าง ภาคเอกชน ลดลง

ดุลการค้าและบริการ ณ ราคาประจำปี เดือน ๒๐๗.๔ พันล้านบาท โดยดุลการค้าและ ดุลบริการเกินดุล ๑๘๒.๓ พันล้านบาท และ ๒๕.๑ พันล้านบาท ตามลำดับ

ที่มา: กองบัญชีประชาชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางแสดงอัตราขยายตัวและโครงสร้างรายได้จากการผลิตรายภาค

ภาค	(ร้อยละ)			
	อัตราขยายตัวที่แท้จริง		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี	
	2563	2564	2563	2564
ตะวันออกเฉียงเหนือ	0.0	3.4	10.2	10.3
เหนือ	-5.1	1.2	7.9	7.7
ใต้	-12.1	-2.8	8.2	7.9
ตะวันออก	-6.3	4.4	17.1	18.2
ตะวันตก	-6.4	1.8	3.6	3.6
กลาง	-4.1	4.6	5.3	5.5
กทม. และปริมณฑล	-6.4	0.5	47.7	46.8
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	-6.1	1.5	100.0	100.0

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ภาวะเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดอ่างทอง ปี ๒๕๖๕ พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี (Gross Provincial Product : GPP) มีค่าเท่ากับ ๓๑,๙๔๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๓๐,๗๐๖ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา จำนวน ๑,๒๔๑ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ขยายตัว ร้อยละ ๒.๓ ขนาดเศรษฐกิจของจังหวัดอ่างทองจัดเป็นลำดับที่ ๖๗ ของประเทศ และเป็นลำดับที่ ๕ ของกลุ่มภาคกลางตอนบน ๒ โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) ในปี ๒๕๖๕ เท่ากับ ๑๓๐,๔๖๙ บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นจาก ๑๒๔,๗๔๕ บาท/คน/ปี ในปี ๒๕๖๔ จำนวน ๕,๗๒๔ บาท/คน/ปี หรือขยายตัวร้อยละ ๔.๖ จัดเป็นลำดับที่ ๓๔ ของประเทศ จัดเป็นลำดับที่ ๖ ของกลุ่มภาคกลางตอนบน ๒ โครงสร้างของจังหวัดอ่างทองที่สำคัญขึ้นอยู่กับภาคบริการมีสัดส่วนร้อยละ ๔๙.๗ ภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนร้อยละ ๓๕.๓ และภาคเกษตรกรรมมีสัดส่วนร้อยละ ๑๕.๐

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์ภาคต่อหัว (GRP per capita) และอัตราเพิ่ม ในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔

ภาค	GRP per capita (บาท/ปี)		อัตราเพิ่ม (ร้อยละ)	
	2563	2564	2563	2564
ตะวันออกเฉียงเหนือ	86,832	90,998	1.7	4.8
เหนือ	108,932	111,018	-5.0	1.9
ใต้	132,692	131,807	-12.4	-0.7
ตะวันออก	435,085	469,872	-13.3	8.0
ตะวันตก	152,363	156,223	-6.5	2.5
กลาง	263,430	277,952	-3.8	5.5
กทม. และปริมณฑล	437,059	438,760	-8.0	0.4
เฉลี่ยทั้งประเทศ	225,311	231,986	-7.5	3.0

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี ๒๕๖๔ (บาทต่อปี)

10 อันดับแรกสูงสุด		10 อันดับสุดท้ายต่ำสุด	
1. ระยอง	904,857	1. นราธิวาส	61,787
2. กรุงเทพมหานคร	593,927	2. หนองบัวลำภู	63,568
3. ชลบุรี	524,002	3. แม่ฮ่องสอน	65,653
4. ปราจีนบุรี	490,499	4. มุกดาหาร	67,203
5. พระนครศรีอยุธยา	468,579	5. ยโสธร	70,327
6. ฉะเชิงเทรา	457,736	6. สกลนคร	72,117
7. สมุทรสาคร	391,442	7. ชัยภูมิ	73,134
8. สระบุรี	323,556	8. สระแก้ว	73,744
9. นครปฐม	297,901	9. อำนาจเจริญ	77,048
10. สมุทรปราการ	283,160	10. กาฬสินธุ์	77,397

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อัตราขยายตัวของ GPP และโครงสร้างการกระจายรายได้จากการผลิตภาคกลาง

(ร้อยละ)

จังหวัด	อัตราขยายตัวที่แท้จริง		โครงสร้าง ณ ราคาประจำปี	
	2563	2564	2563	2564
1. สระบุรี	-5.2	1.6	28.9	28.0
2. สิงห์บุรี	-7.5	1.0	3.1	3.0
3. ชัยนาท	-5.1	6.0	4.3	4.5
4. อ่างทอง	-4.4	-2.3	3.7	3.5
5. ลพบุรี	-6.2	2.2	12.7	12.5
6. พระนครศรีอยุธยา	-2.4	7.8	47.3	48.5
รวมทั้งภาค	-4.1	4.6	100.0	100.0

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

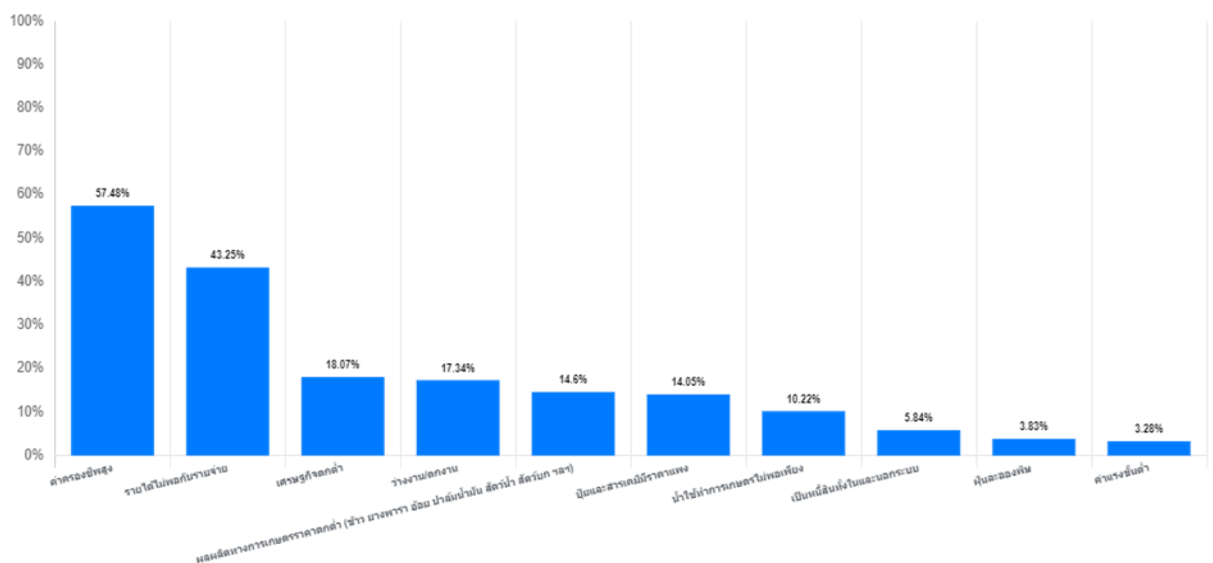
ปี ๒๕๖๔ มูลค่าสูงสุด ๑๐ อันดับแรกส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ ภาคตะวันออก เขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล และภาคกลาง โดยส่วนใหญ่เป็นจังหวัดที่มีการผลิตในสาขาสำคัญจากภาคนอกเกษตรเป็นหลัก ได้แก่ สาขา อุตสาหกรรม สาขาการขนส่ง การขายปลีก สาขากิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย และสาขาการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า สำหรับจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงสุด ๑๐ อันดับแรก ได้แก่ ระยอง กรุงเทพมหานคร ชลบุรี ปราจีนบุรี พระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรา สมุทรสาคร สระบุรี นครปฐม และสมุทรปราการ โดยจังหวัดระยอง เป็นจังหวัดที่มีผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงที่สุด ที่ ๙๐๔,๘๕๗ บาทต่อปี ส่วนใหญ่มาจากกิจกรรมการผลิตในสาขาอุตสาหกรรม เช่น การผลิตถ่านโค้กและผลิตภัณฑ์ การกลั่นปิโตรเลียม การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี การผลิตเครื่องจักรและเครื่องมือ การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก เป็นต้น รวมทั้ง สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน ได้แก่ การผลิตน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ ส่วนจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำสุด ๑๐ อันดับ ส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้ง จังหวัดสระแก้ว ซึ่งอยู่ในภาคตะวันออก จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งอยู่ภาคเหนือ และจังหวัดนราธิวาสอยู่ภาคใต้ โดยส่วนใหญ่เป็นจังหวัดมีผลผลิตหลักจากภาคเกษตร ซึ่งมีความไม่แน่นอนทั้งด้านปริมาณ และราคาผลผลิต ประกอบกับการผลิตภาคนอกเกษตรต่างๆ โดยเฉพาะการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ยังกระจายตัวมายังพื้นที่ เหล่านี้ไม่มากนัก ส่งผลให้ขนาดเศรษฐกิจโดยรวมมีระดับต่ำ เมื่อเรียงจากลำดับต่ำสุด ได้แก่ นราธิวาส หนองบัวลำภู แม่ฮ่องสอน มุกดาหาร ยโสธร สกลนคร ชัยภูมิ สระแก้ว อำนาจเจริญ และกาฬสินธุ์ โดยจังหวัดนราธิวาส มีค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวต่ำที่สุดที่ ๖๑,๗๘๗ บาทต่อปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการผลิตจากภาคบริการ ทั้งนี้ ค่าความแตกต่างระหว่างจังหวัดระยองซึ่งเป็นจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัวสูงที่สุดกับจังหวัดนราธิวาส ซึ่งมีมูลค่าต่ำสุด พบว่ามีความแตกต่างกันถึง ๑๔.๖ เท่า

๓. การวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง

๑) ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

จังหวัดอ่างทอง ได้ทำการประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอ ตำบล และระดับพื้นที่ (Project Base) ให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ โดยกำหนดให้จังหวัดจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี และจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยคำนึงถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในจังหวัด ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคและนโยบายของรัฐบาล รวมตลอดถึงความพร้อมของภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคธุรกิจเอกชน โดยแผนพัฒนาจังหวัดอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของเป้าหมายการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี ประเด็นการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา แผนงาน โครงการสำคัญและกิจกรรมในโครงการ งบประมาณที่ต้องใช้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับระหว่างการดำเนินการของทุกหน่วยงานและเรื่องที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) กำหนด จังหวัดอ่างทอง จึงได้กำหนดแนวทางเพื่อบูรณาการในการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ หมู่บ้าน ชุมชน ตำบล และอำเภอ ให้เกิดความเชื่อมโยงสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ระดับภาค และระดับประเทศ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดความคุ้มค่า นำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

จากการสำรวจปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนจากหมู่บ้าน/ชุมชน ในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง พบว่าประเด็นที่ประชาชนมีความเดือดร้อนมากที่สุด ๕ ลำดับ คือ ค่าครองชีพสูง คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๔๘ รองลงมา คือ รายได้ไม่เพียงพอจากรายจ่าย คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒๕ ลำดับถัดมา คือ เศรษฐกิจตกต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐๗ ว่างาน/ตกงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๔ และผลผลิตทางการเกษตรมีราคาตกต่ำ ข้าว ยางพารา อ้อย ปาล์ม สัตว์น้ำ สัตว์บก คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๐ ตามลำดับ

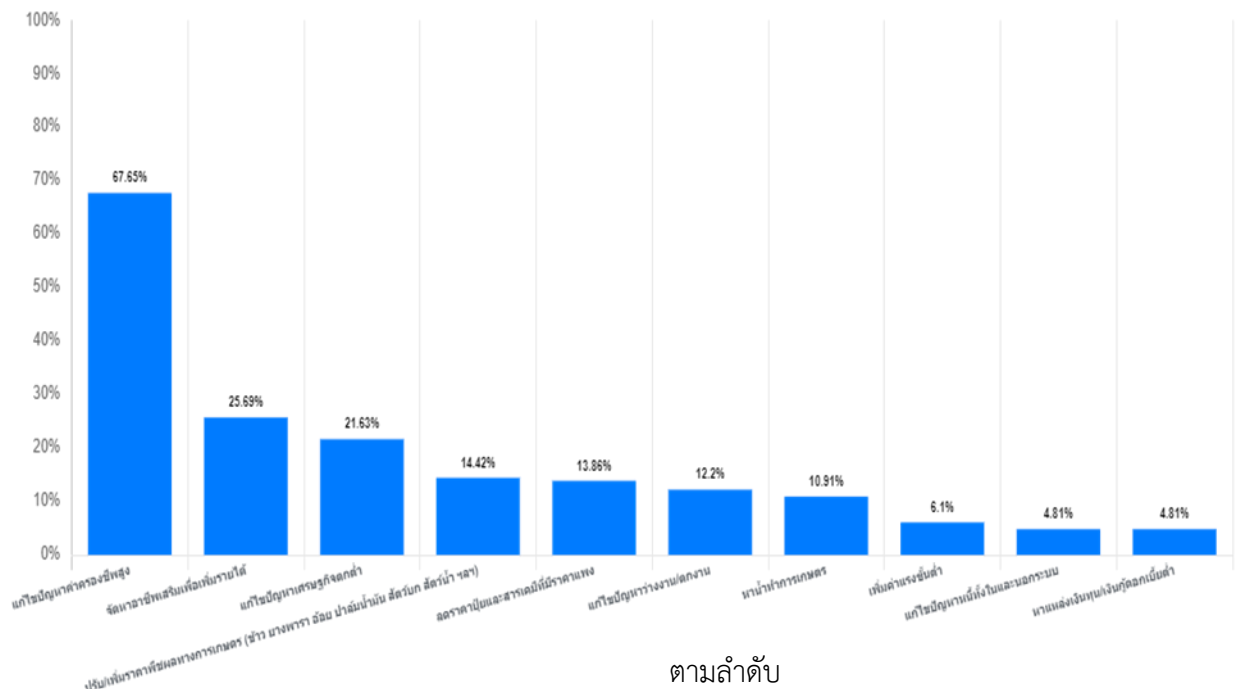

ความเดือดร้อนที่ได้รับในรอบปีที่ผ่านมา ที่สำคัญ ๑๐ ลำดับ

๑. ค่าครองชีพสูง
 ๒. รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย
 ๓. เศรษฐกิจตกต่ำ
 ๔. ว่างงาน/ตกงาน
 ๕. ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ
 ๖. ปุ๋ยและสารเคมีในภาคการเกษตรราคาแพง
 ๗. น้ำเพื่อใช้ในภาคการเกษตรไม่เพียงพอ
 ๘. ปัญหาหนี้สินทั้งในและนอกระบบ
 ๙. ปัญหาฝุ่นละออง
 ๑๐. ค่าแรงขั้นต่ำ
- ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ กันยายน ๒๕๖๖)

๒) ความต้องการของประชาชน ในรอบปีที่ผ่านมา

ในการสำรวจปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ พบว่า ในรอบปีที่ผ่านมา ประชาชนมีความต้องการมากที่สุด ๕ ลำดับ คือ ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนจากค่าครองชีพที่สูง คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๖๕ รองลงมา คือ จัดหาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๖๙ ลำดับถัดมา คือ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๖๓ แก้ไขปัญหาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๒ และต้องการให้แก้ไขปัญหาราคาปุ๋ยและสารเคมีในภาคการเกษตรที่มีราคาสูง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๘๖

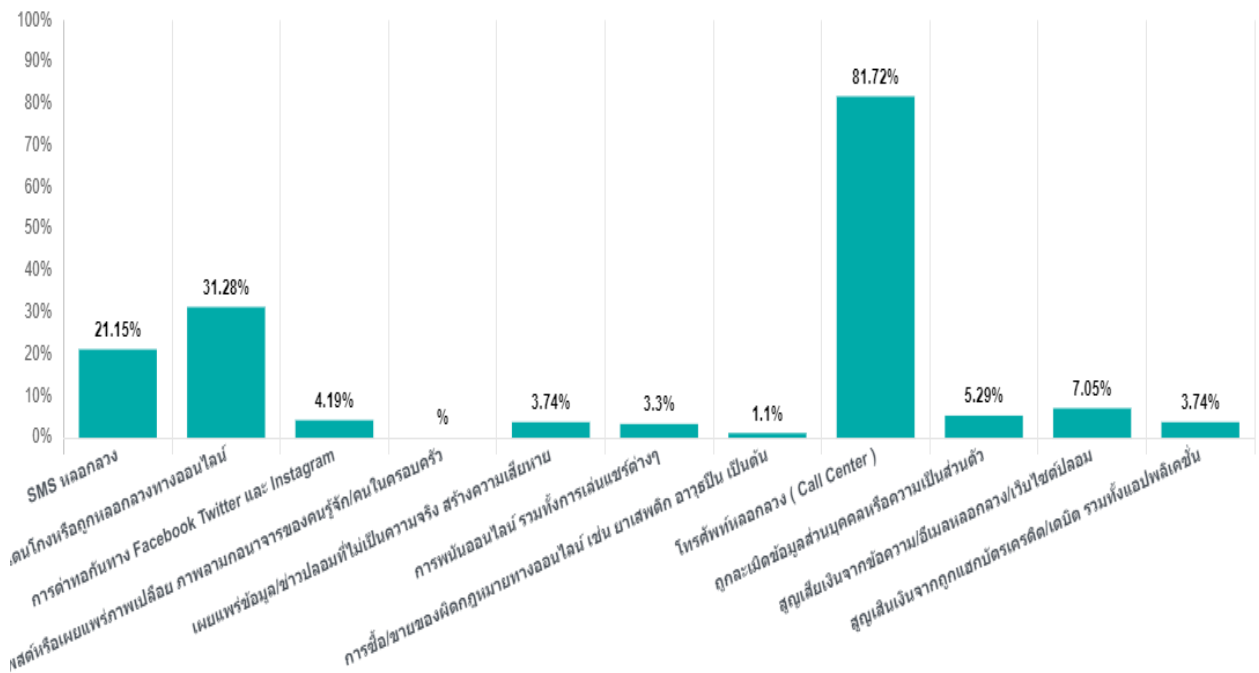

ความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเร่งดำเนินการที่สำคัญ ๑๐ ลำดับ

๑. แก้ไขปัญหาค่าครองชีพสูง
 ๒. จัดหาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้
 ๓. แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ
 ๔. ปรับเพิ่มราคาพืชผลทางการเกษตร
 ๕. ลดราคาปุ๋ยและสารเคมีที่มีราคาแพง
 ๖. แก้ไขปัญหาว่างงาน/ตกงาน
 ๗. จัดหาน้ำเพื่อใช้ในภาคการเกษตรให้เพียงพอ
 ๘. เพิ่มค่าแรงขั้นต่ำ
 ๙. แก้ไขปัญหาหนี้ในระบบ
 ๑๐. จัดหาแหล่งเงินทุนดอกเบี้ยต่ำ
- ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ กันยายน ๒๕๖๖)

๓) ปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ในการสำรวจปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประชาชนในพื้นที่พบว่าในรอบปีที่ผ่านมา ประชาชนพบปัญหามากที่สุด ๕ ลำดับ คือ โทรศัพท์หลอกลวง (Call Center) คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๗๒ รองลงมา คือ โดนโงหรือถูกหลอกลวงทางออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๘ อันดับถัดมา คือ ข้อความ SMS หลอกลวง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑๕ สูญเสียเงินจากข้อความอีเมลหลอกลวงหรือเว็บไซต์ปลอม คิดเป็นร้อยละ ๗.๐๕ และการถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลหรือความเป็นส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ ๕.๒๙ ตามลำดับ

ปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารสำคัญ ๑๐ ลำดับ

๑. โทรศัพท์หลอกลวง (Call Center)
๒. โดนโงหรือถูกหลอกลวงทางออนไลน์
๓. ข้อความ SMS หลอกลวง
๔. สูญเสียเงินจากข้อความอีเมลหลอกลวงหรือเว็บไซต์ปลอม
๕. การถูกละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลหรือความเป็นส่วนตัว
๖. การด่าทอกันทาง Facebook Twitter และ Instagram
๗. การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เป็นความจริง สร้างความเสียหาย
๘. สูญเสียเงินจากการถูกแฮกบัตรเครดิต/ Application
๙. การพนันออนไลน์ รวมทั้งการเล่นแชร์ต่าง ๆ
๑๐. การซื้อ/การขายของผิดกฎหมายทางออนไลน์ เช่น ยาเสพติด อาวุธ

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดอ่างทอง (ข้อมูล ณ กันยายน ๒๕๖๖)

๔) สรุปผลความต้องการเชิงพื้นที่ของประชาชนเพื่อการพัฒนาศักยภาพ

จังหวัดอ่างทอง ได้มอบหมายให้อำเภอประสานงานกับทุกภาคส่วนในพื้นที่ของอำเภอ ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ดำเนินการภายใต้กระบวนการประชาคมครอบคลุมในทุก ๆ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอและหน่วยงานระดับอำเภอ และจัดทำสรุปข้อมูลที่ได้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งระบุพื้นที่ที่มีปัญหาและความต้องการโครงการและแนวทางแก้ไขปัญหามาให้ชัดเจนในรูปแบบของแผนพัฒนาอำเภอ และส่งให้จังหวัดอ่างทองเพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการระดับอำเภอ (Area Base) และเรียงลำดับความต้องการ ซึ่งมีรายละเอียด ดังตาราง

ตารางแสดงปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง

ประเด็นปัญหา	ความต้องการ	ลำดับที่ ความสำคัญ	พื้นที่ ดำเนินการ
ด้านสังคมและ ความมั่นคง	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ภาคการเกษตรและการท่องเที่ยว	๑	๗ อำเภอ ได้แก่
	การสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๒	- เมืองอ่างทอง
	การเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีของประชาชน	๗	- วิเศษชัยชาญ
	การแก้ไขปัญหายาเสพติด	๖	- โพธิ์ทอง
ด้านเศรษฐกิจ	การฝึกอบรมสร้างอาชีพ	๕	- ไชโย
	จัดหาสถานที่ขายสินค้าทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ ชุมชน	๙	- ป่าโมก
	การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เกษตร และวิถีชุมชน	๓	- แสวงหา
	การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด	๘	- สามโก้
	การแก้ไขปัญหาน้ำท่วม/การบริหารจัดการน้ำ เพื่อการเกษตร	๔	
ด้านทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	การแก้ไขปัญหาฝุ่นละออง/ปัญหาขยะ	๑๐	

ด้านเศรษฐกิจ จากการสำรวจข้อมูลเรียงตามลำดับความสำคัญ 3 ลำดับแรก คือ ปัญหาค่าครองชีพสูง ทั้งค่าไฟฟ้า ค่าน้ำมัน และสาธารณูปโภคอื่นๆ ลำดับต่อมา คือ ปัญหาปุ๋ยและสารเคมีในภาคการเกษตรราคาแพง ทำให้ต้นทุนด้านการเกษตรเพิ่มขึ้น แต่ราคาผลผลิตกลับตกต่ำ จึงต้องการให้หน่วยงานภาครัฐดำเนินการในการปรับ/เพิ่มราคาพืชผลทางการเกษตร (ข้าว สินค้าเกษตร (พืช) ประมง ปศุสัตว์ ฯลฯ) ลดภาระค่าสินค้าบริโภค-อุปโภค ในชีวิตประจำวัน และต้องการให้ภาครัฐจัดหาอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้ครัวเรือน

ด้านสังคม ประชาชนในพื้นที่ต้องการให้ภาครัฐแก้ไขปัญหาเสพติดที่จะส่งผลกระทบไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ที่ตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรม และความรุนแรงในครอบครัว ปัญหาการว่างงาน ปัญหาผู้สูงอายุและผู้พิการถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง โดยเฉพาะปัญหาผู้สูงอายุยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งบริการทางสาธารณสุข

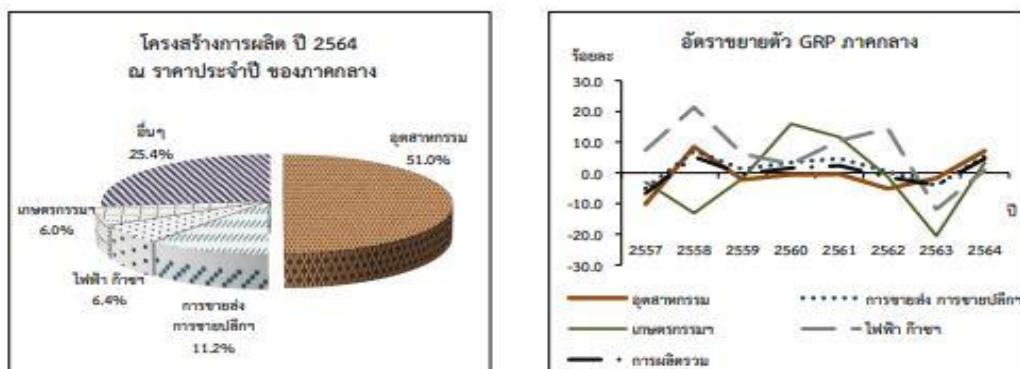
เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ในจังหวัดอ่างทองจะก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุอย่างเต็มรูปแบบ สถานการณ์น่าห่วง เช่น จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในปี 2566 โดยมีผู้สูงอายุที่อายุ 60 ปีขึ้นไป ถึงร้อยละ 23 ของประชากร ที่ส่งผลต่อการวางแผนการดูแล การคุ้มครองสวัสดิภาพ จำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ให้สอดคล้องกับโครงสร้างประชากรที่เปลี่ยนแปลง และทิศทางการพัฒนาจังหวัดอ่างทองในระยะยาว รวมถึง พฤติกรรมของประชากรในจังหวัดอ่างทอง พบว่า มีการบริโภคที่ไม่เหมาะสม ขาดการออกกำลังกาย หากเกิด ความเครียดจะหาทางออกโดยการกินอาหาร สูบบุหรี่ ดื่มสุรา ทำให้มีภาวะน้ำหนักเกินและอ้วน เป็นสาเหตุหลัก สำคัญทำให้เกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ส่งผลทำให้เกิดการเจ็บป่วย พิกการ เสียชีวิต มีภาระค่าใช้จ่ายทางด้านสุขภาพและเป็นภาระทางเศรษฐกิจ ซึ่งจังหวัดอ่างทองกำลังเผชิญกับปัญหาที่เพิ่มขึ้น จากโรคที่ป้องกันได้ ที่สำคัญ ได้แก่ โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง และโรคหลอดเลือดสมอง

ด้านสิ่งแวดล้อม ประชาชนต้องการให้หน่วยงานภาครัฐเข้ามาแก้ไขปัญหาอุทกภัย ภัยแล้ง และปัญหา ด้านการบริหารจัดการน้ำ โดยการซ่อมแซมตลิ่ง หรือกั้นน้ำ เนื่องจากจังหวัดอ่างทองเป็นพื้นที่ราบลุ่ม และมีแม่น้ำ ไหลผ่าน ฤดูฝน/ช่วงเวลาน้ำหลาก ชาวบ้านบริเวณริมฝั่งแม่น้ำจึงประสบปัญหาอุทกภัย น้ำกัดเซาะตลิ่ง เข้าท่วมบ้านเรือน ไร่นา รongลงมาระบุถึงผลกระทบจากน้ำท่วมขัง ทำให้พื้นดินบางส่วนยุบตัว ถนนทรุด เนื่องจา การขุดบ่อบาดาลในช่วงฤดูแล้ง รวมทั้งต้องการให้รัฐเข้ามาดูแลดินและน้ำ ที่ได้รับผลกระทบจากสารเคมี ทางเกษตร ปัญหาต่อมา คือ ความเดือดร้อนจากกลิ่นเหม็นจากโรงงานอุตสาหกรรม ปัญหาขยะมูลฝอยและของเสีย อันตราย ต้องการให้แก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น โดยการบูรณาการและการสนับสนุนของทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน สถานศึกษา และวัด ในการขับเคลื่อนเพื่อการ แก้ไขปัญหาและสนับสนุนแนวทางที่รัฐบาลกำหนดไว้

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

จากข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภาพรวม ผลิตภัณฑ์ภาค (GRP) ในปี ๒๕๖๔ ขยายตัวร้อยละ ๔.๖ เติบโตขึ้นจากการลดลงร้อยละ ๔.๑ ในปี ๒๕๖๓ เป็นผล มาจากการผลิตภาคนอกเกษตรซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๙๔.๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคกลาง ขยายตัวร้อยละ ๔.๗ จากที่ลดลงร้อยละ ๒.๗ ในปี ๒๕๖๓ และการผลิตภาคเกษตรซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๖.๐ ของผลิตภัณฑ์ มวลรวมภาคกลางขยายตัวร้อยละ ๓.๓ เติบโตขึ้นจากที่ลดลงร้อยละ ๒๐.๕ ในปีก่อนหน้า

ตารางแสดงโครงสร้างการผลิต และการขยายตัว

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๖

ตารางแสดง ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ปี ๒๕๖๔ จากมากไปน้อย (เรียงลำดับ)

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว ปี 2564 (จากมากไปน้อย)			
จังหวัด	บาทต่อปี	จังหวัด	บาทต่อปี
1. ระยอง	904,857	40. พิจิตร	113,013
2. กรุงเทพมหานคร	593,927	41. ศรีสะเกษ	109,656
3. ชลบุรี	524,002	42. สุพรรณบุรี	107,792
4. ปราจีนบุรี	490,499	43. ฉะเชิงเทรา	105,853
5. พระนครศรีอยุธยา	468,579	44. ระนอง	105,256
6. ฉะเชิงเทรา	457,736	45. เลย	105,205
7.สมุทรสาคร	391,442	46. ลำปาง	104,754
8. สระบุรี	325,556	47. อุตรดิตถ์	103,567
9. นครปฐม	297,901	48. อุทัยธานี	101,640
10.สมุทรปราการ	283,160	49. พะเยา	97,617
11. ชุมพร	259,853	50. พะนา	96,550
12. จันทบุรี	243,317	51. พิจิตร	93,950
13. ปทุมธานี	230,401	52. อุตรดิตถ์	90,818
14. ลำพูน	226,464	53. เชียงราย	90,203
15. ราชบุรี	221,383	54. นครราชสีมา	88,485
16. พังงา	194,282	55. นครพนม	87,122
17. นครบุรี	193,641	56. มหาสารคาม	85,228
18. ประจวบคีรีขันธ์	192,326	57. ศรีสะเกษ	83,332
19. กระบี่	168,552	58. นคร	82,755
20.ภูเก็ต	165,343	59. สุรินทร์	81,675
21.สมุทรสงคราม	160,089	60. พัทลุง	81,529
22. ตรัง	160,025	61. น่าน	81,233
23. สุราษฎร์ธานี	154,835	62. บุรีรัมย์	80,684
24. สงขลา	145,123	63. สุโขทัย	80,170
25. นครบุรี	144,370	64. นีลภาพ	80,159
26. สิงห์บุรี	142,428	65. ร้อยเอ็ด	78,688
27. นครบุรี	142,287	66. อุบลราชธานี	78,275
28. กำแพงเพชร	141,987	67. ปัตตานี	78,131
29. ชัยนาท	135,664	68. กำแพง	77,997
30. เชียงใหม่	133,306	69. อำนาจเจริญ	77,048
31. กาญจนบุรี	127,365	70. สระแก้ว	73,744
32. นครราชสีมา	126,119	71. ชัยภูมิ	73,134
33. ชลบุรี	124,489	72. สงขลา	72,117
34. อ่างทอง	124,180	73. นนทบุรี	70,327
35. นครศรีธรรมราช	122,494	74. นครราชสีมา	67,203
36. นครราชสีมา	119,856	75. แม่ฮ่องสอน	65,653
37. นครนายก	115,666	76. พะนา	63,568
38. พัง	114,952	77. นครราชสีมา	61,787
39. สตูล	113,481		

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๖๖

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมจังหวัดอ่างทอง (SWOT Analysis)

การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมจังหวัดอ่างทอง (SWOT Analysis) เพื่อนำมาใช้ในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง

SWOT Analysis: จุดแข็ง (Strengths)

ข้อความ	ข้อมูลสนับสนุน
S๑. มีทรัพยากรดินที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะสมกับการเพาะปลูกทำให้ผลผลิตทางการเกษตร (ข้าว) เฉลี่ยต่อไร่ อยู่ในเกณฑ์ดี เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ	ผลผลิตข้าวนาปีประมาณ ๗๐๑ กก./ไร่ ผลผลิตข้าวนาปรังประมาณ ๖๔๑ กก./ไร่ (ที่มา:สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง)
S๒. มีตลาดกลางจำหน่าย พืชผัก และ ตลาดปลาน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลาง ทำให้เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่แน่นอน	๑. ตลาดกลางเกษตรสุพรรณบุรีอ่างทอง (ตลาดจำหน่ายพืชผัก) ๒. ตลาดทรัพย์ทวี (ตลาดปลาน้ำจืด)
S๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวหลากหลาย ได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวด้านเกษตร ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญา สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเรียนรู้ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด	๑. โครงการฟาร์มตัวอย่างตามพระราชดำริฯ (หนองระหารจีน) ต.บ้านอิฐ อ.เมือง ๒. โครงการฟาร์มตัวอย่างตามพระราชดำริฯ ตำบลสีบัวทอง อำเภอแสวงหา ๓. โครงการพัฒนาพื้นที่แก้มลิงหนองเจ็ดแสน ตำบลสายทอง อำเภอป่าโมก ๔. สวนพืชร่มหลากหลายสายพันธุ์ ตำบลยี่ล้น อำเภวิเศษชัยชาญ ๕. สวนมะม่วงส่งออก ตำบลสามโก้ อำเภอสามโก้ ๖. บ้านทรงไทยโบราณที่สวยงาม ต.ไผ่ดำพัฒนา อำเภวิเศษชัยชาญ ๗. หมู่บ้านทำกลองที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ตำบลเอกราช อำเภอป่าโมก ๘. ผลิตภัณฑ์จักสานไม้ไผ่เอกลักษณ์เฉพาะ ของ ตำบลบางเจ้าฉ่า อำเภอโพธิ์ทอง ๙. ตลาดเก่าศาลเจ้าโรงทอง อำเภวิเศษชัยชาญ ๑๐. วิถีชีวิตลุ่มแม่น้ำน้อย อำเภอโพธิ์ทอง และ อำเภวิเศษชัยชาญ
S๔. มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และ ทางน้ำ ที่เหมาะสมเชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจ	อยู่ห่างจากกรุงเทพเส้นทางรถยนต์ ๑๐๘ กิโลเมตร และมีเส้นทางถนนหมายเลข ๑ สายเอเชีย เชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจจากจังหวัดอ่างทอง ไปยังจังหวัดอื่นๆ ในภาคเหนือ อีสาน และมีเส้นทางน้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาถึงตลาดท่าเตียน มีระยะทางประมาณ ๑๒๐ กม.
S๕. ภาคเอกชนมีการรวมกลุ่มเพื่อวางแผนการตลาดและการกระจายสินค้าจากชุมชน	มีการรวมกลุ่มเครือข่ายการตลาด เช่น บริษัทประชารัฐรักสามัคคีจังหวัดอ่างทอง สหกรณ์บริการการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัยชาวอ่างทอง
S๖. เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ	จังหวัดอ่างทอง เป็นแหล่งผลิตข้าวที่สำคัญแหล่งหนึ่งของประเทศไทยและในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา มีพื้นที่ข้าว ๓๕๕,๔๑๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘๙ ของพื้นที่การเกษตร เกษตรกรสามารถปลูกได้ทั้งข้าวนาปีและข้าวนาปรัง การปลูกข้าวนาปี อาศัยน้ำฝนตามธรรมชาติและน้ำชลประทาน ส่วนนาปรังเกษตรกรจะอาศัยน้ำจากแหล่งน้ำชลประทานและแหล่งน้ำอื่น ๆ ทำให้เกษตรกร

ข้อความ	ข้อมูลสนับสนุน
	บางส่วนสามารถปลูกข้าวได้ ๒-๓ ครั้งต่อปี (ที่มา:สำนักงานการเกษตรจังหวัดอ่างทอง, ๒๕๖๕)
๕๗. มินิคมอุตสาหกรรม เอส อ่างทอง เพื่อรองรับอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิต ทางการเกษตร	มีพื้นที่โครงการ ๑,๗๕๐ ไร่ ตั้งอยู่ริมถนนสายเอเชีย กม.๖๓ ต.ไชยภูมิ อ. ไชโย จ.อ่างทอง มีโครงสร้างระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่เพียงพอ มั่นคง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม ๓ โรง ขนาดกำลังการผลิตรวม ๔๐๐ เมกกะวัตต์ จากเว็บไซต์ https://infrastructure.singhaestate.co.th/th/s-angthong/#enrichsec (สืบค้นวันที่ ๒๕ ก.พ. ๖๘)

SWOT Analysis: จุดอ่อน (Weaknesses)

ข้อความ	ข้อมูลสนับสนุน																		
W๑. เกษตรกรยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมด้านการใช้สารเคมีและการเผาวัสดุทางการเกษตร	ภาคเอกชนมีการจูงใจให้เกษตรกรใช้สารเคมี โดยมีการทุ่มงบประมาณเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และเน้นแจกของรางวัลอย่างต่อเนื่อง เช่น มีการมอบสร้อยคอทองคำ พาไปเที่ยวต่างประเทศ (ข้อมูลจากเว็บไซต์ บริษัทจำหน่ายปุ๋ย)																		
W๒. ประชาชนไม่ตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดูแลสุขภาพที่ถูกต้อง ทำให้จำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้น (เบาหวานและความดัน)	<table><tr><th>กลุ่มสาเหตุ</th><th>2561</th><th>2562</th><th>2563</th><th>2564</th><th>2565</th></tr><tr><td>ความดันโลหิตสูง</td><td>155,810</td><td>148,163</td><td>139,292</td><td>129,285</td><td>116,800</td></tr><tr><td>โรคเบาหวาน</td><td>108,138</td><td>103,371</td><td>95,777</td><td>84,901</td><td>79,116</td></tr></table> (ที่มา:สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอ่างทอง)	กลุ่มสาเหตุ	2561	2562	2563	2564	2565	ความดันโลหิตสูง	155,810	148,163	139,292	129,285	116,800	โรคเบาหวาน	108,138	103,371	95,777	84,901	79,116
กลุ่มสาเหตุ	2561	2562	2563	2564	2565														
ความดันโลหิตสูง	155,810	148,163	139,292	129,285	116,800														
โรคเบาหวาน	108,138	103,371	95,777	84,901	79,116														
W๓. เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกพืชเชิงเดี่ยวหรือตามกระแสนิยมทำให้ไม่สามารถผลิตได้ตรงตามความต้องการของตลาดหรือสินค้าล้นตลาด	เกษตรกรในพื้นที่ส่วนใหญ่นิยมปลูกพืชเชิงเดี่ยวหรือตามกระแสนิยม จึงส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ เนื่องจากมีสินค้าออกมาสู่ตลาดค่อนข้างมาก และมีสินค้าเกษตรล้นตลาด บางครั้งทำให้เกิดการเน่าเสียง่าย ซึ่งเป็นต้นทุนของเกษตรกรอีกทางหนึ่งด้วย																		
W๔. ปัญหาปริมาณมลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละออง และกลิ่น) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสุขภาพของประชาชน	ฝุ่นละอองจากการก่อสร้างถนน การขนส่งทรายที่ อำเภอเมืองอ่างทองและอำเภอป่าโมก และปัญหาเรื่องกลิ่นเหม็นจากการประกอบกิจการโรงงานบางประเภท																		
W๕. แรงงานไร้ฝีมือในจังหวัดอ่างทอง ไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการในจังหวัด	แรงงานต่างด้าว จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน จำนวน ๓,๘๐๗ คน ที่เข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมาย (ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดอ่างทอง)																		

SWOT Analysis: โอกาส (Opportunities)

ข้อความ	ข้อมูลสนับสนุน
๐๑. ความต้องการสินค้าเกษตร สินค้าเพื่อสุขภาพ การบริโภคอาหารสุขภาพ มีกระแสมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีช่องทางในการกระจายสินค้าที่ผลิตได้มากขึ้น	ความต้องการสินค้าเกษตร สินค้าเพื่อสุขภาพ การบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ มีกระแสมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดอ่างทอง)
๐๒. พฤติกรรม ทักษะ และกระแสนิยมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	พฤติกรรม ทักษะ และกระแสนิยมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น (ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอ่างทอง)
๐๓. แผนการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อนำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้สร้างความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาคุณภาพชีวิต	แผนการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมงมีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น (ที่มา: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์)
๐๔. นโยบายของรัฐเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ	นางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี พิธีเปิด “Amazing Thailand Grand Tourism and Sports Year ๒๐๒๕” จากเว็บไซต์ https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/๕๓๐๐๒ (สืบค้นวันที่ ๒๗ ก.พ. ๖๘)
๐๕. กระแสมากขึ้นบริโภคสินค้าทั้งในและต่างประเทศที่มีความสนใจในสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะเพิ่มมากขึ้น ได้แก่สินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) สินค้าเพื่อสุขภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๑. ราคาสินค้าอาหารปลอดภัยในห้างสรรพสินค้ามีราคาสูงกว่าราคาอาหารปกติ ๒ เท่า ๒. ห้างสรรพสินค้ามีปริมาณสินค้าเพื่อสุขภาพมากขึ้น ๓. ผู้ประกอบการมีการวางแผนการตลาดด้วยการจำหน่ายสินค้าเฉพาะกลุ่มมากขึ้น
๐๖. รัฐมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อช่วยเหลือและลดค่าครองชีพให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ	นางสาวแพทองธาร ชินวัตร นายกรัฐมนตรี งานแถลงข่าว Kick Off เปิดตัว “โครงการฟื้นฟูเศรษฐกิจ” จากเว็บไซต์ https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/๔๙๑๕๘ (สืบค้นวันที่ ๒๗ ก.พ. ๖๘)

SWOT Analysis: อุปสรรค (Threats)

ข้อความ	ข้อมูลสนับสนุน
T๑. ต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง	๑. ค่าแรงไม่ว่าจะภาคเกษตรหรืออุตสาหกรรม ขึ้นต่ำ ๓๔๑ บาท/วัน ๒. สารเคมีที่ใช้ในการผลิต เช่น ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง มีแนวโน้มสูงขึ้น ๓. ค่าเช่าที่ดินเพื่อการเกษตรสูงขึ้น ๔. ต้นทุนผันแปรสูงขึ้น (ค่าน้ำมัน ค่าไฟฟ้า)
T๒. ไม่เกิดแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ภาคการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เนื่องจากปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้ผลผลิตน้อย ทำให้รายได้ลดลง	จากข้อมูลการวิเคราะห์แผนชุมชน จังหวัดอ่างทอง พบว่า ๑. การเชื่อมโยงผลผลิตของเกษตรกรจากแปลงสินค้าเกษตรปลอดภัยไปยังแหล่งจำหน่าย เช่น ตลาดสด ตลาดนัดชุมชนตลาดสีเขียว ยังมีต้นทุนที่สูงและเป็นสิ่งสำคัญของผู้ขายกับผู้ประกอบการของภาคเกษตรในจังหวัดอ่างทอง ๒. สินค้าเกษตรปลอดภัย ต้องได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ซึ่งเป็นขบวนการใหญ่ทั้งภาครัฐและเอกชนควรร่วมบูรณาการทำงานส่งเสริมร่วมกัน เพราะนอกจากการเพาะปลูกสินค้าเกษตรปลอดภัยนั้นยากและต้นทุนค่อนข้างสูงและผลตอบแทนสูงที่แตกต่างกว่าสินค้าเกษตรทั่วไปไม่ชัดเจนเท่าไรนักทำให้เกษตรกรไม่ค่อยสนใจการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ๓. ตลาดในประเทศยังไม่ยั่งยืนมากเพราะผู้บริโภคในประเทศยังไม่ค่อยตระหนักถึงความสำคัญของสินค้าเกษตรปลอดภัยมากนักก็ยังไม่กว่านั้นปัญหาในอนาคตที่มีแนวโน้มการถ่ายโอนงานรับรองมาตรฐาน GAP ไปให้เอกชนทำแทนนั้น มองว่าค่าใช้จ่ายการตรวจรับรอง GAP น่าจะสูงขึ้นและเป็นการผลักภาระต้นทุนไปให้เกษตรกรเกินไป เมื่อใดโอนไปให้เอกชนรับรองสินค้าตลาดต่างประเทศอาจจะจำเป็นต้องขอความร่วมมือบริษัทส่งออกในการช่วยเกษตรกรแต่สินค้าสำหรับตลาดในประเทศคงจะเป็นปัญหาในเรื่องต้นทุนที่สูงขึ้นและโครงการในอนาคตของจังหวัด นำร่องโครงการส่งเสริมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์กับกลุ่มจังหวัด
T๓. สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่มีความผันผวนส่งผลให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย และโรคระบาดส่งผลต่อผลผลิตทางเกษตรของจังหวัดโดยตรง	เกิดภัยแล้ง และเกิดภาวะฝนทิ้งช่วง และในปี ๒๕๖๖ เกิดอุทกภัยในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งส่งผลต่อผลผลิตทางเกษตรของจังหวัดโดยตรง
T๔. ทักษะคนของแรงงานในวัยทำงาน ไม่ประสงค์ที่จะทำงานประจำ	ช่วงวัยทำงานคนรุ่นใหม่ ไม่นิยมทำงานประจำ ชอบขายของออนไลน์ เพราะหาเงินได้ง่าย ไม่ชอบอยู่ในระบบ/ระเบียบ
T๕. โครงสร้างประชากรกลุ่มผู้สูงอายุในระดับประเทศ มีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ เช่น รายจ่ายด้านสุขภาพ เบี้ยยังชีพที่อยู่อาศัย ฯ เป็นต้น	สถิติจำนวนผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๖๗ ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ มิ.ย. ๒๕๖๗ พบว่าในจำนวนประชากรทั้งหมด ๖๕,๙๘๒,๙๘๔ คน มีจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด ๑๓,๔๕๐,๓๙๑ คน หรือร้อยละ ๒๐.๗๐ ผู้สูงอายุทั้งหมด จากเว็บไซต์ https://www.amarintv.com/news/social/๒๓๐๘๘๓ (สืบค้นวันที่ ๒๗ ก.พ. ๖๘)

ภาพรวมของสถานะแวดล้อมจังหวัดอ่างทอง (SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strengths)	โอกาส (Opportunities)
S๑. มีทรัพยากรดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสำหรับการเพาะปลูก ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ดี เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ S๒. มีตลาดกลางจำหน่าย พืชผัก และ ตลาดปลาน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลางทำให้เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่แน่นอน S๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวด้านการเกษตร ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเรียนรู้ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด S๔. มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางน้ำ ที่เหมาะสมเชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจ S๕. ภาคเอกชนมีรวมกลุ่มเพื่อวางแผนการตลาดและการกระจายสินค้าจากชุมชน S๖. เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ S๗. มีนิคมอุตสาหกรรม เอส อ่างทอง เพื่รองรับอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	O๑. ความต้องการสินค้าเกษตร สินค้าเพื่อสุขภาพการบริโภคอาหารสุขภาพ มีกระแสนิยมอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีช่องทางในการกระจายสินค้าที่ผลิตได้มากขึ้น O๒. พฤติกรรม ทักษะคนดี และกระแสนิยมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน O๓. แผนการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อนำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้สร้างความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาคุณภาพชีวิต O๔. นโยบายของรัฐเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ O๕. กระแสนิยมบริโภคสินค้าทั้งในและต่างประเทศที่มีความสนใจในสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ สินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) สินค้าเพื่อสุขภาพ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม O๖. รัฐมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อช่วยเหลือและลดค่าครองชีพให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ O๗. นโยบายของรัฐในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยจัดระบบการดูแลในสถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ทั้งของภาครัฐภาคเอกชนรวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีกิจกรรมที่เหมาะสม ไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต

จุดอ่อน (Weaknesses)	อุปสรรค (Threats)
W๑. เกษตรกรยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมด้านการใช้สารเคมีและการเผาวัสดุทางการเกษตร W๒. ประชาชนยังไม่ตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดูแลสุขภาพที่ถูกต้อง ทำให้จำนวนผู้ป่วยและตายด้วยโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้น W๓. เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกพืชเชิงเดี่ยวหรือตามกระแสนิยมทำให้ไม่สามารถผลิตได้ตรงตามความต้องการของตลาดหรือสินค้าล้นตลาด W๔. ปัญหาปริมาณมลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองและกลิ่น) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสุขภาวะของประชาชน W๕. แรงงานไร้ฝีมือในจังหวัดอ่างทองไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการในจังหวัด	T๑. ต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง T๒. เกษตรกรไม่เกิดแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ภาคการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเนื่องจากปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้ผลผลิตน้อยทำให้รายได้เกษตรกรลดลง T๓. สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่มีความผันผวนสูงส่งผลให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย และโรคระบาด ส่งผลต่อผลผลิตทางเกษตรของจังหวัดโดยตรง T๔. ทักษะคติของแรงงานในวัยทำงาน ไม่ประสงค์ที่จะทำงาน T๕. โครงสร้างประชากรกลุ่มผู้สูงอายุในระดับประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ เช่น รายจ่ายด้านสุขภาพ เบี้ยยังชีพที่อยู่อาศัย ฯ เป็นต้น

วิเคราะห์ TOWS Matrix แนวทางการแก้ไขปัญหา

การจัดทำกลยุทธ์ทางเลือกโดยใช้ TOWS Matrix

๑. The SO Strategy : จัดทำกลยุทธ์โดยใช้จุดแข็งเพื่อสร้างความได้เปรียบจากโอกาส
๒. The WO Strategy : จัดทำกลยุทธ์โดยเอาชนะจุดอ่อนเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาส
๓. The ST Strategy : จัดทำกลยุทธ์โดยใช้จุดแข็งหลีกเลี่ยงอุปสรรค
๔. The WT Strategy : จัดทำกลยุทธ์โดยใช้จุดอ่อนหลีกเลี่ยงอุปสรรค

จุดแข็ง (Strengths)	กลยุทธ์การเติบโตหรือขยายตัว (Growth Strategies) The SO Strategy : กลยุทธ์โดยใช้จุดแข็งเพื่อสร้างความได้เปรียบจากโอกาส
S๑. มีทรัพยากรดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะกับการเพาะปลูก ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ดี เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ S๒. มีตลาดกลางจำหน่าย พืชผัก และ ตลาดปลาน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลางทำให้เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่แน่นอน S๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวด้านการเกษตร ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาสามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเรียนรู้ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด S๔. มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำที่เหมาะสมเชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจ S๕. ภาคเอกชนมีรวมกลุ่มเพื่อวางแผนการตลาดและการกระจายสินค้าจากชุมชน S๖. เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ S๗. มีนิคมอุตสาหกรรม เอส อ่างทอง เพื่อรองรับอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	กลยุทธ์ SO S๑ O๑ : พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรและการแปรรูปผลิตภัณฑ์แบบ People Life Style เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าเกษตร S๒ O๗ : พัฒนาการตลาดจำหน่ายสินค้าเกษตรแบบครบวงจร divide sale border ตามลักษณะของผู้บริโภคที่มีลักษณะเฉพาะ S๒ O๓ : พัฒนาศักยภาพแรงงาน สร้างทักษะแรงงาน (Skilled Worker) ทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคการบริการและการท่องเที่ยว S๕ O๑ : วางแผนและพัฒนาระบบการเพาะปลูกสินค้าเกษตรตามลักษณะของผู้บริโภค เพื่อการบริหารจัดการสินค้าเกษตร divide sale border S๓ O๔ : จากปากต่อปากผ่านเทคโนโลยี (making lengthy friends) ด้วยการ ปักจายภายในสู่ภายนอก กิจกรรมการท่องเที่ยวและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ตรงความต้องการของผู้บริโภคเพิ่มรายได้ และจำนวนนักท่องเที่ยว S๓ O๖ : พัฒนาศักยภาพบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานด้านความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสร้างภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยว S๗ O๑ : เร่งผลักดันให้มีโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปดำเนินการในนิคมอุตสาหกรรมเพื่อผลิตสินค้าเกษตรเพื่อสุขภาพ
โอกาส (Opportunities)	
O๑. ความต้องการสินค้าเกษตร สินค้าเพื่อสุขภาพการบริโภคอาหารสุขภาพ มีกระแสความนิยมอย่างต่อเนื่องทำให้มีช่องทางในการกระจายสินค้าที่ผลิตได้มากขึ้น O๒. พฤติกรรม ทักษะ และกระแสนิยมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน O๓. แผนการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อนำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้สร้างความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาคุณภาพชีวิต O๔. นโยบายของรัฐเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ O๕. นโยบายของรัฐในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยจัดระบบการดูแลในสถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชนรวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีกิจกรรมที่เหมาะสม ไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต O๖. กระแสความนิยมบริโภคสินค้าทั้งในและต่างประเทศที่มีความสนใจในสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ สินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) สินค้าเพื่อสุขภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม O๗. รัฐมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อช่วยเหลือลดค่าครองชีพ ให้กับประชาชนและผู้ประกอบการเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙	

จุดอ่อน (Weaknesses)	กลยุทธ์สร้างความแตกต่าง(Differentiation) The WO Strategy : กลยุทธ์โดยเอาชนะจุดอ่อนเพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาส
W๑. เกษตรกรยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมด้านการใช้สารเคมีและการเผาวัสดุทางการเกษตร W๒. ประชาชนยังไม่ตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดูแลสุขภาพที่ถูกต้อง ทำให้จำนวนผู้ป่วยและตายด้วยโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้น W๓. เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกพืชเชิงเดี่ยวหรือตามกระแสนิยมทำให้ไม่สามารถผลิตได้ตรงตามความต้องการของตลาดหรือสินค้าล้นตลาด W๔. ปัญหาปริมาณมลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละออง และกลิ่น)ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสุขภาพของประชาชน W๕. แรงงานไร้ฝีมือในจังหวัดอ่างทองไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการในจังหวัด	กลยุทธ์ WO W๑ O๑: เสริมสร้างการบริหารจัดการสินค้าเกษตรแบบครบวงจร W๑ O๒: ส่งเสริมให้เกษตรกรเข้าตรวจรับรองมาตรฐาน GAP W๑ O๔: สร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าเกษตร ด้วยการ พัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ แบบ People Life Style W๒ O๕: ส่งเสริมการดูแลสุขภาพประชากรอายุ ๓๕ ปี ขึ้นไป ลดภาระสังคมผู้สูงอายุในอนาคต
โอกาส (Opportunities)	
O๑. ความต้องการสินค้าเกษตร สินค้าเพื่อสุขภาพการบริโภคอาหารสุขภาพ มีกระแสความนิยมอย่างต่อเนื่องทำให้มีช่องทางในการกระจายสินค้าที่ผลิตได้มากขึ้น O๒. พฤติกรรม ทักษะคนดี และกระแสนิยมด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน O๓. แผนการพัฒนาเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อนำมาซึ่งโอกาสในการสร้างรายได้สร้างความมั่นคงทางอาหารและพัฒนาคุณภาพชีวิต O๔. นโยบายของรัฐเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ O๕. นโยบายของรัฐในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยจัดระบบการดูแลในสถานพักฟื้น และโรงพยาบาล ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชนรวมทั้งพัฒนาระบบการเงินการคลังสำหรับการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีกิจกรรมที่เหมาะสม ไม่ก่อภาระต่อสังคมในอนาคต O๖. กระแสความนิยมบริโภคสินค้าทั้งในและต่างประเทศที่มีความสนใจในสินค้าที่มีลักษณะเฉพาะเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ สินค้าบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) สินค้าเพื่อสุขภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม O๗. รัฐมีนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อช่วยเหลือลดค่าครองชีพให้กับประชาชนและผู้ประกอบการเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดระลอกของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙	W๓ O๕: จัดทำกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับผู้สูงอายุ บรรเทาภาวะซึมเศร้า W๓ O๓: พัฒนาหลักสูตรอาชีพที่เหมาะสมให้กับประชาชนที่ไม่สมัครใจทำงาน(ประชากรที่เลือกงาน) W๔ O๓: ส่งเสริมให้มีโครงการเพื่อการดูแลสิ่งแวดล้อมขยะ สิ่งปฏิกูลจากครัวเรือนริมน้ำลงสู่แม่น้ำ เอกชนและครัวเรือนที่สร้างอาคารที่พักแต่ไม่ทำท่อระบายน้ำทิ้งให้ถูกสุขลักษณะ ฝุ่นละออง แบบมีส่วนร่วมและยั่งยืน

จุดแข็ง (Strengths)	กลยุทธ์ผสมผสานระหว่างสังคมและสิ่งแวดล้อม The ST Strategy : กลยุทธ์โดยใช้จุดแข็งหลักเลี้ยงอุปสรรค
S๑. มีทรัพยากรดินที่อุดมสมบูรณ์เหมาะกับการเพาะปลูกทำให้ผลผลิตทางการเกษตรล้นต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ดี เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ S๒. มีตลาดกลางจำหน่าย พืชผัก และ ตลาดปลาน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในภาคกลางทำให้เกษตรกรมีแหล่งจำหน่ายสินค้าที่แน่นอน S๓. มีสถานที่ท่องเที่ยวที่หลากหลายได้แก่ สถานที่ท่องเที่ยวด้านการเกษตร ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและภูมิปัญญา สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวและการเรียนรู้ เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด S๔. มีเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางน้ำ ที่เหมาะสมเชื่อมต่อพื้นที่เศรษฐกิจ S๕. ภาคเอกชนมีรวมกลุ่มเพื่อวางแผนการตลาดและการกระจายสินค้าจากชุมชน S๖. เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพ S๗. มีนิคมอุตสาหกรรม เอส อ่างทอง เพื่อรองรับอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร	กลยุทธ์ ST S๑ T๑ : ส่งเสริมการเรียนรู้วิถีการทำเกษตรด้วยทุนเดิมที่มีจาก “เกษตรกรต้นแบบ” เพื่อลดต้นทุนการผลิตผนวกกับ T๓. ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีชีวภาพในการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อการดูแลสิ่งแวดล้อม S๒ T๒: พัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่การเป็น วิสาหกิจชุมชนให้กำหนดข้อต่อรองทางการค้า และการลงทุน ผนวกกับ S๕ พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการผู้ประกอบการ SME S๒ T๒: พัฒนาศักยภาพเกษตรกร ปรับทัศนคติพัฒนา packaging ของสินค้าแต่ละประเภท ให้เหมาะสม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชน S๔ T๓: กลยุทธ์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมปรับปรุงเส้นทางคมนาคมทางน้ำทำให้เกิดการหลุดตัวของดินบริเวณเส้นทางน้ำ ลดความความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมและเกิดปัญหาอุทกภัยซ้ำซากเพื่อการบริหารจัดการน้ำแบบยั่งยืน S๕ T๕ :กลยุทธ์ ส่งเสริมตลาดเชิงรุก พัฒนาแผนการตลาดที่เหมาะสมกับสินค้าของจังหวัดอ่างทอง และเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าจากชุมชนสู่ผู้บริโภค การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงรายได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็น หลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage)
อุปสรรค (Threats)	
T๑. ต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง T๒. เกษตรกรไม่เกิดแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ภาคการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเนื่องจากปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้ผลผลิตน้อยทำให้รายได้เกษตรกรลดลง T๓. สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่มีความผันผวนสูงส่งผลให้เกิดปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย และโรคระบาด ส่งผลต่อผลผลิตทางเกษตรของจังหวัดโดยตรง T๔. ทัศนคติของแรงงานในวัยทำงาน ไม่ประสงค์ที่จะทำงาน T๕. โครงสร้างประชากรกลุ่มผู้สูงอายุในระดับประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้นทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ เช่น รายจ่ายด้านสุขภาพ เบี้ยยังชีพที่อยู่อาศัย ฯ เป็นต้น	

จุดอ่อน (Weaknesses)	The WT Strategy : กลยุทธ์โดยใช้จุดอ่อนหลีกเลี่ยงอุปสรรค
W๑. เกษตรกรยังไม่เปลี่ยนพฤติกรรมด้านการใช้สารเคมีและการเผาวัสดุทางการเกษตร W๒. ประชาชนยังไม่ตระหนักในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดูแลสุขภาพที่ถูกต้อง ทำให้จำนวนผู้ป่วยและตายด้วยโรคไม่ติดต่อเพิ่มขึ้น W๓. เกษตรกรส่วนใหญ่นิยมปลูกพืชเชิงเดี่ยวหรือตามกระแสนิยมทำให้ไม่สามารถผลิตได้ตรงตามความต้องการของตลาดหรือสินค้าล้นตลาด W๔. ปัญหาปริมาณมลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละออง และกลิ่น) ซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อสุขภาพของประชาชน W๕. แรงงานไร้ฝีมือในจังหวัดอ่างทองไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการในจังหวัด	กลยุทธ์ WT W๑ T๑ : พัฒนานองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่เกษตรกรด้านพืชปศุสัตว์ ประมง เพื่อลดต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตร W๓ T๓ : ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานลดความเสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วมและเกิดปัญหาอุทกภัยซ้ำซาก การปรับแนวคิดจากเดิมที่คำนึงถึงความได้เปรียบเรื่องต้นทุน (Cost Advantage) เป็น หลัก มาสู่การคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้จากการลดความสูญเสียที่เกิดขึ้นทั้งระบบ (Lost Advantage)
อุปสรรค (Threats)	
T๑. ต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง T๒. เกษตรกรไม่เกิดแรงจูงใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่ภาคการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเนื่องจากปริมาณผลผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้ผลผลิตน้อยทำให้รายได้เกษตรกรลดลง T๓. สภาพแวดล้อม และภูมิอากาศที่มีความผันผวนสูงส่งผลให้เกิดปัญหาระยะธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง อุทกภัย และโรคระบาด ส่งผลต่อผลผลิตทางเกษตรของจังหวัดโดยตรง T๔. ทักษะคิดของแรงงานในวัยทำงาน ไม่ประสงค์ที่จะทำงาน T๕. โครงสร้างประชากรกลุ่มผู้สูงอายุในระดับประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้นทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ เช่น รายจ่ายด้านสุขภาพ เบี้ยยังชีพที่อยู่อาศัย ฯ เป็นต้น T๖. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ส่งผลทำให้เศรษฐกิจในภาพรวมของจังหวัดลดลง	

๓.๒ สารสำคัญของ ร่าง แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป สู่มาตรฐานสากล พัฒนาด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑. สนับสนุนและเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพ
๒. กำกับดูแลการประกอบการอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืนด้วยระบบเทคโนโลยีและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรม

• เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการในด้านการลงทุนและการประกอบการ ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม ผู้ประกอบการในด้านการลงทุนและการประกอบกิจการ ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ..... • โครงการ.....	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • โครงการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) • โครงการค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค • โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจ	๑๖๔,๘๕๐.- ๒๑๗,๖๐๐.- ๑๓๙,๖๐๐.-

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
	โครงการค่าใช้จ่ายในการป้อนนักธุรกิจอุตสาหกรรมสู่ชุมชน	๕๐,๐๐๐.-
กลยุทธ์ที่ ๒ บูรณาการกับ หน่วยงานในพื้นที่ใน การพัฒนาธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม โครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่	๑๒,๐๐๐.-

๒) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

• เป้าประสงค์

เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

สถานประกอบการที่มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕

• กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาระบบกลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด • โครงการ..... • โครงการ.....	
	โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • การรายงานผลด้วยตนเองของผู้ประกอบการในระบบ iSingle Form (ระบบรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม) • การติดตั้งเครื่องมือวัดอากาศ ณ บริเวณ โรงงานแล้วส่งข้อมูลไปยังระบบของกรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม รับผิดชอบ) • การกำกับ ตรวจสอบดูแลโรงงานตาม พ.ร.บ.โรงงานและ พ.ร.บ.อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (ใช้บังคับของสำนักงาน)	
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	โครงการที่ สอจ. ของงบประมาณจังหวัด โครงการที่ สอจ. ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม • ๘. โครงการค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม • ๙. โครงการค่าใช้จ่ายในการป้องปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชน เพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม	๑๒๒,๖๐๐.- ๑๕,๐๐๐.-

ส่วนที่ ๔

ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการมาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	รัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อเสริมสร้างให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อผลิตจำหน่ายสู่ตลาดผู้บริโภค ฉะนั้นโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สมอ. จึงเป็นแนวทางที่สอดคล้องและสนับสนุนในด้านมาตรฐานและการรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้จากโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและสามารถประกันคุณภาพให้กับผู้บริโภค ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์จากชุมชนสู่ตลาดผู้บริโภคทั้งในประเทศ และต่างประเทศ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ๓.๒ สนับสนุนให้มีการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยใช้หลักการทางวิชาการที่เหมาะสมสำหรับสินค้า OTOP ๓.๓ ส่งเสริมและผลักดันให้สินค้า OTOP ได้รับการรับรองและแสดงเครื่องหมายการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน ตลอดจนสามารถรักษาคุณภาพและยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่การผลิตอย่างยั่งยืน ๓.๔ เพื่อให้ผู้ผลิตมีความตระหนักในการพัฒนาคุณภาพให้เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานการเฝ้าระวังคุณภาพ ๓.๕ เพื่อพัฒนาและยกระดับสินค้า OTOP เข้าสู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและมาตรฐานอื่นๆ เช่น มอก. ๓.๖ เพื่อบูรณาการระบบสารสนเทศสำหรับการดำเนินงานด้านการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน ๓.๗ เพื่อผลักดันงานรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่จังหวัด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๔.๑ เป็นการสนับสนุนผู้ผลิตรายย่อยให้ทำผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และสนับสนุนด้านการตลาดโดยการให้

	เครื่องหมายรับรองซึ่งจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน และยกระดับการผลิตต่อไป ๔.๒ เป็นการสนองตอบนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล ในโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ในด้านคุณภาพ ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ให้ผ่านการรับรอง เพื่อสามารถแสดงสัญลักษณ์ ๔.๓ เป็นการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อยกระดับให้มีการปรับปรุงการผลิตให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจชุมชน โดยเฉพาะ ในโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ทัวประเทศ ๔.๔ เป็นการส่งเสริมด้านการตลาด ให้เป็นที่ยอมรับและเพิ่มความเชื่อถือของผู้ซื้อในและต่างประเทศ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ร้อยละ ๘๐ ของจำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นของ จังหวัดที่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนและได้รับการ ตรวจรับรอง มผช.ต่อจำนวนผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอรับการ รับรองและได้รับการตรวจรับรองมาตรฐาน
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดประเด็นพัฒนา - พัฒนาสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานสากล มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบนประเด็นพัฒนา -เพิ่มความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัยยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อรองรับเศรษฐกิจ ๔.๐
๗. ระยะเวลา	๑๒ เดือน (๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐)
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๘.๑ การให้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) จำนวน ๔๐ คำขอ ๘.๒ การตรวจติดตามผลการรักษาคุณภาพมาตรฐาน ๘.๓ การส่งเสริมพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน
๙. งบประมาณ	จำนวน ๑๖๔,๘๕๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาคจังหวัดอ่างทอง
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมทั้งในส่วนกลางและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดซึ่งเป็นตัวแทนของกระทรวงอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาคสามารถตอบสนองต่อนโยบายของรัฐในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของผู้ประกอบการและประชาชนได้จึงต้องสร้างองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาด้านวิชาการกฎหมายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการเสริมสร้างประสบการณ์นอกสถานที่ตลอดจนการสำรวจให้บริการข้อมูลและคำปรึกษาแนะนำให้เกิดการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมกันซึ่งกำหนดดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอ่างทองอันจะนำไปสู่เป้าหมายของการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ในทุกระดับสามารถพร้อมรับกับการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนที่มีความรุนแรงมากขึ้นในภาวะการณ์ที่ประเทศไม่สามารถหลีกเลี่ยงการถูกระทบจากมาตรการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างไม่เป็นธรรมจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆและการที่ศูนย์กลางอำนาจเศรษฐกิจที่จะย้ายมาอยู่ที่เอเชียในอนาคตอันใกล้นี้โดยการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการจะสอดคล้องกับนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรมของรัฐบาลในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ผลิตพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ทั้งในกระบวนการผลิตและการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้ซื้อและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดตลอดจนส่งเสริมให้มีการสร้างตราสินค้า
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาลกระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัด

	๓.๒ ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในระดับจังหวัดในการดำเนินธุรกิจเฉพาะทาง ๓.๓ ส่งเสริมพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืนโดยสามารถบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้นลดการพึ่งพาเศรษฐกิจนอกประเทศในปัจจุบันที่มีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ๓.๔ ส่งเสริมการลงทุนในระดับจังหวัด ๓.๕ ส่งเสริมการผลิตและการใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๔.๑ สามารถพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศรัฐบาลกระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัดอ่างทอง ๔.๒ สามารถให้การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในระดับจังหวัดให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจเฉพาะทางเพิ่มขึ้น ๔.๓ สามารถส่งเสริมพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืนด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น ๔.๔ สามารถส่งเสริมการลงทุนในระดับจังหวัดให้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๔.๕ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนให้ความสำคัญและใช้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ในการผลิตผลิตภัณฑ์มากขึ้นอันส่งผลดีต่อลูกค้าที่เป็นผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต (Output) : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนและประชาชนผู้สนใจทั่วไปในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง ได้รับความรู้ด้านวิชาการกฎหมายประสบการณ์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ได้รับบริการคำปรึกษาแนะนำเฉพาะราย

	ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ (Outcome) : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนและประชาชนผู้สนใจทั่วไปในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ประสบการณ์คำปรึกษาแนะนำและข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับไปใช้ประโยชน์รวมทั้งได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดประเด็นพัฒนา - พัฒนาสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานสากล มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนประเด็นพัฒนา -เพิ่มความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัยยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อรองรับเศรษฐกิจ ๔.๐
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๘.๑ ออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการเพื่อศึกษาสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัดจำนวน ๑๐๐ ราย ๘.๒ จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านวิชาการกฎหมายและศึกษาดูงานจำนวน ๑๐๐ ราย ๘.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทางในการออกเยี่ยมพบปะและให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการสถานประกอบการจำนวน ๒๑๕ ราย ๘.๔ ให้บริการข้อมูลสารสนเทศแก่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมและประชาชนในจังหวัดจำนวน ๒๑๕ ราย ๘.๕ บริหารโครงการ ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ และติดตามประเมินผล
๙. งบประมาณ	ขอจัดสรรงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๗๐ จำนวน ๒๑๗,๖๐๐.- บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจ
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	โครงการค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจ หน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมทั้งในส่วนกลางและสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดซึ่งเป็นตัวแทนของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้มีองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาด้านวิชาการกฎหมายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการเสริมสร้างประสบการณ์นอกสถานที่ตลอดจนการสำรวจให้บริการข้อมูลและคำปรึกษาแนะนำเพื่อให้เกิดการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมกันซึ่งกำหนดดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอ่างทองอันจะนำไปสู่เป้าหมายของการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ในทุกระดับสามารถพร้อมรับการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนที่มีความรุนแรงมากขึ้นในภาวะการณ์ที่ประเทศไม่สามารถหลีกเลี่ยงการถูกระทบจากมาตรการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างไม่เป็นธรรมจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆและจากการที่ศูนย์กลางอำนาจเศรษฐกิจที่จะย้ายมาอยู่ที่เอเชียในอนาคตอันใกล้นี้โดยการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการจะสอดคล้องกับนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรมของรัฐบาลในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ผลิตพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ทั้งในกระบวนการผลิตและการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้ซื้อและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดตลอดจนส่งเสริมให้มีการสร้างตราสินค้า
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๔.๑ สามารถพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศรัฐบาลกระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัดอ่างทอง

	๔.๒ สามารถให้การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในระดับจังหวัดให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจเฉพาะทางเพิ่มขึ้น ๔.๓ สามารถส่งเสริมพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืนด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น ๔.๔ สามารถส่งเสริมการลงทุนในระดับจังหวัดให้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ (Output) : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนและประชาชนผู้สนใจทั่วไปในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง ได้รับความรู้ด้านวิชาการกฎหมาย ประสบการณ์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้รับบริการคำปรึกษาแนะนำเฉพาะราย ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ (Outcome) : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนและประชาชนผู้สนใจทั่วไปในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ประสบการณ์คำปรึกษาแนะนำและข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับไปใช้ประโยชน์รวมทั้งได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดประเด็นพัฒนา - พัฒนาสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานสากล มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนประเด็นพัฒนา -เพิ่มความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัยยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อรองรับเศรษฐกิจ ๔.๐
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๘.๑ ออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการเพื่อศึกษาสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ๘.๒ จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านวิชาการกฎหมายและ ๘.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทางในการออกเยี่ยมพบปะและให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการสถานประกอบการ

	๘.๔ ให้บริการข้อมูลสารสนเทศแก่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมและประชาชนในจังหวัดจำนวน ๘.๕ บริหารโครงการ ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ และติดตามประเมินผล
๙. งบประมาณ	จัดสรรงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๑๗๙,๖๐๐.- บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการป้อนนักธุรกิจอุตสาหกรรมสู่ชุมชน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	โครงการค่าใช้จ่ายในการป้อนนักธุรกิจอุตสาหกรรมสู่ชุมชน ให้มีองค์ความรู้ให้กับผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนในการเข้าสู่เสริมสร้างประสบการณ์นอกสถานที่ตลอดจนการสำรวจให้บริการข้อมูลและคำปรึกษาแนะนำเพื่อให้เกิดการสร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ร่วมกันซึ่งกำหนดดำเนินการในพื้นที่จังหวัดอ่างทองอันจะนำไปสู่เป้าหมายของการเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรมให้แข่งขันได้ในทุกระดับสามารถพร้อมรับกับการแข่งขันทางการค้าและการลงทุนที่มีความรุนแรงมากขึ้นในภาวะการณ์ที่ประเทศไม่สามารถหลีกเลี่ยงการถูกระทบจากมาตรการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างไม่เป็นธรรมจากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคต่างๆและจากการที่ศูนย์กลางอำนาจเศรษฐกิจที่จะย้ายมาอยู่ที่เอเชียในอนาคตอันใกล้นี้โดยการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการจะสอดคล้องกับนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรมของรัฐบาลในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ผลิตพัฒนาด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิงพาณิชย์ทั้งในกระบวนการผลิตและการออกแบบผลิตภัณฑ์ตามความต้องการของผู้ซื้อและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดตลอดจนส่งเสริมให้มีการสร้างตราสินค้า
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อป้อนนักธุรกิจอุตสาหกรรมสู่ชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๔.๑ สามารถพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศรัฐบาลกระทรวงอุตสาหกรรมและจังหวัดอ่างทอง ๔.๒ สามารถให้การส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมและผู้ประกอบการในระดับจังหวัดให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจเฉพาะทางเพิ่มขึ้น ๔.๓ สามารถส่งเสริมพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการ

	เจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืนด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น ๔.๔ สามารถส่งเสริมการลงทุนในระดับจังหวัดให้มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต(Output) : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนและประชาชนผู้สนใจทั่วไปในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง ได้รับความรู้ด้านวิชาการกฎหมาย ประสบการณ์จากการศึกษาดูงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ได้รับบริการคำปรึกษาแนะนำเฉพาะราย ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ (Outcome) : ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนและประชาชนผู้สนใจทั่วไปในพื้นที่จังหวัดอ่างทอง ที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ประสบการณ์คำปรึกษาแนะนำและข้อมูลสารสนเทศที่ได้รับไปใช้ประโยชน์รวมทั้งได้รับข้อมูลสารสนเทศที่ต้องการ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดประเด็นพัฒนา - พัฒนาสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานสากล มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนประเด็นพัฒนา -เพิ่มความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัยยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม เพื่อรองรับเศรษฐกิจ ๔.๐
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ – ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๘.๑ ออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการเพื่อศึกษาสำรวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ๘.๒ จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านวิชาการกฎหมายและ ๘.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทางในการออกเยี่ยมพบปะและให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการสถานประกอบการ ๘.๔ ให้บริการข้อมูลสารสนเทศแก่ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมและประชาชนในจังหวัดจำนวน ๘.๕ บริหารโครงการ ปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ และติดตามประเมินผล

๙. งบประมาณ	จัดสรรงบประมาณปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ จำนวน ๕๐,๐๐๐.- บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานมีเครื่องมือในการวางกรอบและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ประกอบกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ มาตรา ๔ “มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนห้าปี ซึ่งต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนา เศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา และแผนอื่นที่เกี่ยวข้อง และ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการสนับสนุน พัฒนา และบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง สำหรับการจัดทำตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อประโยชน์ในการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆที่เกี่ยวข้อง โดยให้ หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบตามนี้ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ให้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๒ โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่น ที่จะต้องใช้ เพื่อให้หน่วยงานมีแผนและเป้าหมายการดำเนินงานทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก เช่น Thailand ๔.๐ และหน่วยงานในสังกัดสามารถนำไปปฏิบัติโดยใช้เป็นกรอบแนวทาง การดำเนินงานของหน่วยงาน และประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติราชการ

	ประจำปีของหน่วยงานให้สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน นำไปสู่การกำหนดแผนงานที่ถูกต้อง รวมทั้งการ กำหนดโครงการ/กิจกรรมที่รองรับแผนปฏิบัติการด้าน การพัฒนาอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และหน่วยงานส่วนกลางให้สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อผลักดันแผนปฏิบัติการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ไปสู่การปฏิบัติ ๓.๒ เพื่อพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ให้สอดคล้อง กับนโยบายรัฐบาลและสภาพแวดล้อมใหม่ที่สามารถ นำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม ๓.๓ เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทองมี กรอบการดำเนินงานในการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ๓.๔ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแผนปฏิบัติ ราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของ กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด อ่างทอง ไปใช้เป็นกรอบในการจัดคำของบประมาณ และใช้เป็น กรอบในการดำเนินงานต่อไป
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ได้แผนปฏิบัติการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด จำนวน ๑ แผน ผลลัพธ์ นโยบายและแผนปฏิบัติการของสำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ได้รับการนำไปปฏิบัติ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	- กรอบแนวทางในการดำเนินงาน และกรอบการจัดทำ งบประมาณประจำปี - แผนปฏิบัติการการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดประเด็นพัฒนา - พัฒนาสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานสากล มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบนประเด็นพัฒนา

	-เพิ่มความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัย ยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อรองรับเศรษฐกิจ ๔.๐
๗. ระยะเวลา	เดือนตุลาคม ๒๕๖๙ - กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๘.๑ การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมระดับจังหวัด ๘.๒ การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อชี้แจงแผนงาน โครงการและจัดทำตัวชี้วัดด้านงบประมาณของ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด จำนวน ๑ ครั้ง ๘.๓ การจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลทางกายภาพ
๙. งบประมาณ	๑๒,๐๐๐.- บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการ การบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบ ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ที่เน้นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการพัฒนาให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) มุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เน้นการใช้ การรักษา และการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาประเทศให้เกิดความสมดุล มีศักยภาพและยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อพัฒนาระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและยกระดับเป็นระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพมาดำเนินการกับสถานประกอบการ และการบริหารลุ่มน้ำในจังหวัด ๓.๒ เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม การปล่อยของเสียลงสู่แม่น้ำลำคลองในพื้นที่ ๓.๓ เพื่อให้สถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดลุ่มน้ำสำคัญมีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ มีระบบการจัดเก็บข้อมูล เพื่อการวางแผนเฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาในแม่น้ำสายสำคัญ ร่วมกับสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ๓.๔ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง โดยสมาชิกเครือข่ายฯ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ๓.๕ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงเครือข่ายธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมของจังหวัดรายเดิมและรายใหม่และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ให้สามารถบริหารจัดการเครือข่ายอย่างเข้มแข็งและยั่งยืนรวมทั้งมีทัศนคติเชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม ๓.๖ เพื่อส่งเสริม พัฒนาด้านวิชาการหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบให้สถานประกอบการและรักษาสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ได้ทำงานร่วมกันใกล้ชิดกันมากขึ้น

๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต สถานประกอบการนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมมาใช้ในสถานประกอบการและผ่านเกณฑ์มาตรฐานรายใหม่ ๑ ราย ผลลัพธ์ ๑. สถานประกอบการมีแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังแวดล้อม ๒. สถานประกอบการอุตสาหกรรมรายเดิมรักษาระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในองค์กร
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๕.๑ สถานประกอบการสามารถนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมมาใช้ในสถานประกอบการและผ่านเกณฑ์ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้กับภาคประชาชน ๕.๒ มีสถานประกอบการนำระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมมาใช้ในสถานประกอบการและผ่านเกณฑ์มาตรฐานรายใหม่เพิ่มขึ้น ๕.๓ สถานประกอบการมีแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังแวดล้อม ร่วมกับสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม ๕.๔ สถานประกอบการอุตสาหกรรมรายเดิมรักษาระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในองค์กร ๕.๕ สมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมของจังหวัดได้รับการพัฒนา
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดประเด็นพัฒนา - พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่สังคมมั่นคงและเป็นสุข - ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนประเด็นพัฒนา -การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำลุ่มน้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก ในกลุ่มภาคกลางตอนบน อย่างสมดุลและยั่งยืน
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙ ถึง กันยายน ๒๕๗๐

๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๘.๑ ดำเนินการจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คูคลอง และบึงที่สำคัญในพื้นที่ ๘.๒ จัดชี้แจงทำความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการกับชุมชน เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในพื้นที่ด้วยหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและดำเนินการตรวจประเมินฯ ๘.๓ จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมและสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ
๙. งบประมาณ	๑๒๒,๖๐๐.-บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง

๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมร่วมกับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาแล้วเห็นว่าการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการอนุญาต และกำกับดูแลการประกอบการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 จึงจัดทำ <u>“โครงการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายว่าด้วยแร่และรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเพื่อพัฒนาการประกอบการให้เป็นมิตรกับชุมชนและสิ่งแวดล้อม”</u> เพื่อเป็นงบประมาณสำหรับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ในการขับเคลื่อนภารกิจการส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ และการจัดรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่ในพื้นที่จังหวัดทั่วประเทศที่มีการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๓.๑ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแลตรวจสอบ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการอนุญาต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ๓.๒ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย และลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ๓.๓ เพื่อตรวจสอบ ติดตาม แก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและการชุมนุมคัดค้านเกี่ยวกับการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๔.๑ ลงพื้นที่ส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน

	เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ ๔.๒ ลงพื้นที่รับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ ผลลัพธ์ - สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในพื้นที่ที่มีการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ - เกิดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ เพื่อสร้างความมีส่วนร่วมในการประกอบการเหมืองแร่และการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายแร่ ทั้งก่อนหรือระหว่างการประกอบกิจการ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานในพื้นที่ทั่วประเทศมีการดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัดประเด็นพัฒนา - พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู้สังคมมั่นคงและเป็นสุข มีความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบนประเด็นพัฒนา - การบริหารจัดการสร้างและพัฒนาศักยภาพเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙ ถึง กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	ลงพื้นที่ส่งเสริมเชิงรุกในการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ฯ
๙. งบประมาณ	๑๕,๐๐๐.- บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการ ออ. แผนปฏิบัติการ สปอ. และ ร่าง แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

	แผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ.๒๕๖๙ ของ ออ.	แผนปฏิบัติการ รายปี พ.ศ.๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดอ่างทอง ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดอ่างทอง รายปี ๒๕๖๙
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทย สู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโต อย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่ เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	อ่างทองเมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจดี สังคมดี ประชาชน มีความสุข	อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป สู่ มาตรฐานสากล พัฒนาด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการ และ ภาคอุตสาหกรรม ด้วย เทคโนโลยี และนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและแผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	พัฒนาสินค้าเกษตรและ ผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ มาตรฐานสากล	การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจ อุตสาหกรรม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ขับเคลื่อนและพัฒนาระบบ นิเวศอุตสาหกรรม (Ecosystem) เพื่อเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรม ไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ อุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค	พัฒนาเมืองน่าอยู่ สู่สังคม มั่นคงและเป็นสุข	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคม และสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	ส่งเสริมการประกอบกิจการ อุตสาหกรรม ตามโมเดล เศรษฐกิจ BCG	ส่งเสริมการประกอบกิจการ อุตสาหกรรม ตามโมเดล เศรษฐกิจ BCG		
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อยกระดับการให้บริการ อย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมี ประสิทธิภาพ		

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนา จังหวัดอ่างทอง

-

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติ การด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดอ่างทอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

-